

Forsikring & Pension

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK-1402 København K

Vores ref. CA/si

Journalnr. 1.8.2.6-012

Deres ref.

Dato 20.08.2007

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven m.fl. og lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. modtaget i høring

Skatteministeriet har i mail af den 27. juni 2007 anmodet om bemærkninger til forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love og lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. i høring.

F&P har følgende bemærkninger:

Regeringen har indgået en bred politisk aftale om at videreføre den eksisterende danske model for pensionsopsparing, samtidig med at markedet fremover åbnes for udenlandske selskaber. Aftalen er endvidere baseret på en forudsætning om, at omlægningen skal søges gennemført, så den bliver provenuneutral i forhold til gældende regler.

F&P kan fuldt støtte, at den lovtilpasning, der er affødt af EF-dommen af 30. januar 2007, så vidt mulig baseres på den kendte beskatningsmodel. Dels af hensyn til pensionssystemet og pensionssystemets fortsatte bidrag til den danske velfærdsmodel, dels af hensyn til de administrative byrder, som en lovændring giver anledning til, og som i sidste ende vil belaste pensionsopsparerne.

F&P kan endvidere støtte, at der sigtes efter at videreføre samme beskatningsniveau og dermed provenu fra pensionsopsparingen som i dag. Det er væsentligt, at der opnås en balanceret løsning, der bevarer incitamentet til fortsat udbygning af pensionsopsparingen og samtidig tager hensyn til helheden i skattesystemet og det offentliges finansieringsbehov.

Imidlertid er det F&P's opfattelse, at lovudkastet på en række områder kunne leve væsentligt bedre op til de mål, som den politiske aftale udstikker. Høringssvaret giver en række eksempler herpå, og de vigtigste fremdrages nedenfor.

F&P's væsentligste konklusioner er følgende:

1. Der bør gives bedre tid - i det mindste frem til 2010 - til at gennemføre de meget store administrative byrder, som lovforslaget påfører livsforsikringsselskaber og pensionskasser.
2. Der bør indrømmes kompensation for fast ejendom, så det ikke bliver pensionsordningerne, der kommer til at finansiere tidligere ønsker om at fremme det private boligbyggeri, og kompensationsmetoden - også vedrørende indeksobligationer - bør forenkles.
3. Indførelsen af forskellige skattesatser for forskellige produkter giver anledning til store forståelsesmæssige problemer. For at undgå, at der opstår mulighed for at udskyde afkastbeskatningen, så der bliver behov for en tillægsskat, foreslår F&P, at henlæggelser til ufordelte reserver fortsat beskattes på selskabsniveau i optjeningsåret. Selv hvis denne regulering ikke kan gennemføres over for udenlandske selskaber, er den at foretrække, frem for at der indføres to skattesatser.
4. Omlægningen til individuel rentebeskatning rummer store udfordringer i relation til afgrænsning af beskatningsgrundlaget. F&P har en række forslag til præciseringer.
5. Regeringen vurderer, at lovforslaget er uden betydning for indholdet af afgivne pensionsgarantier. Regering og folketing har tidligere tilkendegivet at ville ændre skattereglerne, hvis de i en fremtidig situation hindrer pensionselskaberne i at opfylde pensionsløfter, der er afgivet i tillid til gældende regler. F&P går ud fra, at dette løfte fortsat står ved magt og skal anmode om, at det indskrives i lovbemærkningerne.

Overgangen til individuel beskatning tidligst fra 2010

F&P anerkender, at åbningen over for udenlandske selskaber indebærer, at PAL-skatten fremover som udgangspunkt skal have renteafkastet for den enkelte pensionsopsparingskontrakt som beskatningsgrundlag. Individualiseringen af PAL-afgiften giver anledning til meget store administrative udfordringer for livsforsikringsselskaberne og pensionskasserne. Der er en voldsom forskel på at opgøre afgiftsgrundlaget for et enkelt selskab og på at opgøre afgiftsgrundlaget for flere hundrede tusinde forsikringskontrakter. Beregningen af afgiftsgrundlaget for den enkelte kontrakt tager f.eks. udgangspunkt i en depotopgørelse, som i dag ikke kan opgøres for en hel del kontrakter. Det kræver tid at indarbejde så store administrative byrder, hvis ikke det skal føre til en urimelig økonomisk belastning af pensionsopsparene.

Ikke alene giver individualiseringen anledning til meget store administrative og tekniske problemstillinger. Den giver også anledning til nye opgørelsesproblemer, fordi afgiftsgrundlaget flyttes fra aktivernes afkast (på selskabsniveau) til afkastet af forsikringskontrakterne (på individniveau).

For at lette overgangsproblemerne finder F&P, at det eksisterende beskatningssystem bør finde anvendelse i en længere overgangsperiode. Intentionen er jo, at beskatningsniveauet skal være det samme, så der burde ikke være store betænkkeligheder ved at anvende de eksisterende regler i det mindste frem til 2010. Det vil give bedre mulighed for at gennemføre de omfattende ændringer på en måde, som ikke i samme grad bebyrder selskaberne og dermed deres kunder.

- ./ Advokat Carsten Pals fra Advokatfirmaet Bech-Bruun har for F&P udarbejdet vedlagte analyse, der viser, at en tillempet overgang til individuel beskatning kan gennemføres, uden at det vil være i strid med EU-reguleringen.

Kompensation for fast ejendom

Omlægningen af pensionsbeskatningen søges gennemført provenuneutralt. Mange steder i bemærkningerne fremgår det imidlertid, at neutraliteten vurderes ud fra en gennemsnitsbetragtning. Nogle pensionsopsparende forventes at blive bedre stillet og nogle dårligere. Hvis gennemsnitsbetragtninger dækker over en stor spredning, er det imidlertid et problem.

Nogle elementer i lovudkastet rammer vilkårligt enkelte pensionsordninger meget hårdt. De hidtil afgiftsfrie ejendomme er meget skævt fordelt i pensionsordningerne. Nogle selskaber har i tillid til gældende regler og i overensstemmelse med skiftende regeringers pres på pensionselskaberne for at sætte gang i byggeriet, investeret relativt tungt i byggeri af såvel erhvervsjendomme som privat udlejningsbyggeri. Afgiftsfritagelsen er ikke kommet pensionsopsparende til gode, men har derimod ført til nybyggeri, der ellers ikke ville være blevet igangsat. Enkelte selskaber har op mod 10 pct. af formuen placeret i afgiftsfri fast ejendom. Ophævelsen af afgiftsfritagelsen medfører et værditab på de pågældende ejendomme, som går ud over pensionsopsparende i de pågældende selskaber.

Der findes ingen rimelig begrundelse for ikke at give samme kompensation herfor, som tilfalder indehavere af indeksobligationer. At begrunde forskellen med, at afregnings- og betalingsfristen udskydes og giver en skattebesvarelse, er helt ude af proportioner. Et formuetab på 15 pct. af op til 10 pct. af formuen opvejes ikke af nogle få måneders udskydelse af afgiftsbetalingen.

F&P foreslår derfor, at der ydes samme kompensation for fast ejendom som for indeksobligationer.

Forenklet kompensationsmetode

F&P kan støtte, at der ydes kompensation for det tab, som ophævelsen af afgiftsfriheden for indeksobligationer medfører. F&P kan endvidere acceptere lovforslagets metode til beregning af kompensationsbeløbet. F&P kan også støtte, at kompensationen skal komme pensionsopsparende til gode, også i de situationer, hvor det er pensionselskabet, der som ejer af aktiverne i første række må bære formuetabet.

Men den konkrete metode, som forslaget indebærer, er efter F&P's opfattelse al for tung og omstændelig. Kravet om, at kompensationsbeløbet skal indsættes på "En særlig pensionskonto" er unødigt kompliceret og byrdefuldt at administrere. Det er vigtigt, at pengene kan tilføres den eksisterende pensionsordning, som det også er foreslået i forhold til ATP. Det er yderst u hensigtsmæssigt, at nye lovgivningskrav fører til en belastning af den enkelte kundes pensionsoverblik. Med kravet om, at der for hver oprindelig ordning skal ske en opsplitning af indeståendet efter de forskellige skattekode, vil mange pensionsopsparende få 3 eller flere særlige pensionskonti oven i de allerede eksisterende offentlige og private ordninger.

Endvidere er det et problem ved den foreslåede metode, at kompensationsbeløbet ikke indgår som en del af den pensionsforpligtelse, som pensionselskabet har over for kunden. Det er pensionselskabet, der ejer de aktiver, der påføres en værdiforringelse med lovændringen. Det er altså pensionselskabet, der påføres et tab som følge af lovændringen. Ganske vist må det forventes, at tabet overvælttes på kunderne i den løbende forrentning, men kun i det omfang, det kan lade sig gøre under hensyn til de afgivne pensionsgarantier. I en situation, hvor markedet ikke giver mulighed for bonus oven i de garanterede ydelser, vil kunderne ikke lide noget tab i forbindelse med aktivernes beskatning. Tabet vil alene skulle bæres af forsikringselskabet, mens kunderne opnår compensationen. En rimelig kompensationsmetode vil derfor indebære, at compensationen altid kommer kunderne til gode, men på en sådan måde, at compensationen indgår i den forrentning, der er nødvendig i henhold til afgivne pensionsgarantier. Compensationen kan fx betales direkte på depoterne med revisionskontrol af, at selskaberne videreformidler det fulde kompensationsbeløb.

To afgiftssatser

Det er F&P's holdning, at skattereglerne skal være neutrale i forhold til kundernes valg mellem forskellige produkter. Dette krav lever lovforslaget ikke op til.

Det vil være umuligt at forklare almindelige pensionskunder, at en tillægsskat på 1,5 pct. ikke udtrykker en ekstra beskatning, men alene skal ophæve en rentefordel. Særligt problematisk bliver forklaringsproblemet, fordi forsikringer med rentebonus næppe vil få et højere afkast end andre forsikringer. Man kan således godt forestille sig, at kunder med markedsrenteprodukter opnår en bedre forrentning af deres pensionsordning, men kunder med ret til rentebonus skal alligevel betale en højere afgift af deres afkast. Det harmonerer ikke med almindelig forståelse af retfærdig beskatning.

Endvidere er produkter med ret til rentebonus ikke ens. For nogle er behovet for ufordelte reserver meget beskedent (fx for produkter med lav grundlagsrente), for andre produkter er det større. Alligevel rammes alle med samme ekstraskat af hele afkastet. Det giver forkerte incitamenter.

Efter gældende regler har der ikke været nogen skattefordel forbundet med at opbygge ufordelte reserver. Nogle pensionskasser har i højere grad anvendt egenkapitalen som den nødvendige reserve. De opnår således ikke nogen skatteudskydelse af lovændringen. Alligevel rammes deres pensionskunder af den ekstra skat, og pensionskasserne skal umiddelbart forhøje deres livsforsikringshensættelser med værdien af den fremtidige ekstraskat. Den eneste måde, disse pensionskasser kan undgå en ekstra skattebyrde for deres medlemmer på, er ved at opbygge ufordelte reserver og dermed udskyde beskatningen.

Som alternativ til lovforslagets model skal F&P foreslå, at henlæggelser til ufordelte reserver beskattes løbende på selskabsniveau med PAL-skattesatsen på 15 pct. i såvel selskabsskattepligtige som PAL-skattepligtige forsikringselskaber og pensionskasser. Hermed vil behovet for ekstrabeskatning ikke opstå, fordi der ikke kan ske nogen udskydning af beskatningen. Modellen vil muligvis ikke kunne finde anvendelse på udenlandske selskaber, men F&P anser en sådan diskrimination af danske selskaber for et mindre problem, end hvis der gøres forskel på forskellige produkter.

Forligspartierne tilkendegiver at ville følge anvendelsen af ufordelte reserver nøje og reagere, hvis der konstateres væsentlige ændringer, der kan tilskrives de nye skatteregler. På samme måde kan man ledsage F&P's forslag med en tilkendegivelse om at ville følge udenlandske selskabers markedsføring af produkter, hvor der sker en udskudt beskatning, og reagere, hvis dette måtte vise sig at blive et problem.

Efter F&P's forslag skal der ikke ske nogen beskatning ved efterfølgende overførsel til depoterne. Administrativt vil modellen kunne udformes ved at definere et PAL-aktiv (efter samme retningslinjer som skitseret i lovforslagets § 37), der reguleres positivt og negativt ved henlæggelser til hhv. anvendelse af kollektive reserver.

Afgrænsning af beskatningsgrundlaget

Flytning af beskatningen fra afkastet af selskabernes aktiver til afkastet af de enkelte forsikringsordninger rummer store afgrænsningsmæssige problemstillinger. Disse beskrives nærmere i det vedlagte notat.

Hertil kommer, at dokumentationskravet til selskaberne ikke er klart beskrevet. Eksempelvis indgår bonus, der hidrører fra omkostningsoverskud eller risikooverskud - helt korrekt - ikke i afgiftsgrundlaget. Men lovforslaget giver ikke klare anvisninger på, hvordan selskabet dokumenterer, at bonus hidrører fra fx et omkostningsoverskud og ikke fra investeringsafkastet.

Afgrænsningen af beskatningsgrundlaget og kravet til selskabernes dokumentation er afgørende for, hvor omfattende de administrative byrder ved implementeringen af lovforslaget bliver.

F&P skal opfordre til, at der udarbejdes klare og administrerbare retningslinjer for, hvorledes selskaberne dokumenterer en korrekt beregning af afgiftsgrundlaget.

F&P skal understrege betydningen af, at såvel beskatningsgrundlaget som kravet til selskabernes dokumentation overvejes og beskrives nøje. Det er en forudsætning for, at loven vil kunne administreres og virke i praksis med rimelig retssikkerhed for såvel de skattepligtige kunder som for de selskaber, der pålægges at beregne og tilbageholde skatten.

Konsekvenser for fortolkning af pensionsgarantier

I bemærkningerne til lovforslaget hedder det, at "*Omlægningen af pensionsafkastskattepligten fra institut- til individniveau vurderes som udgangspunkt at være uden betydning for fortolkningen af indholdet af de garantier, pensionsinstitutterne har afgivet. Fortolkningen må dog altid afhænge af det konkrete indhold af den enkelte aftale.*"

F&P er enig i, at fortolkningen altid må foretages konkret på baggrund af indholdet af den enkelte aftale. Det forekommer imidlertid overraskende, hvis det skulle være helt uden konsekvenser, at skattepligten med lovforslaget flyttes fra pensionsselskabet til pensionskunderne. Efter gældende ret er pensionsselskabet skattepligtig, og skattegrundlaget består af afkastet af pensionsselskabets aktiver. PAL-afgiften pålignes selskabet og figurerer på selskabets regnskab som en udgiftspost. Fremover er pensionsselskabet ikke PAL-pligtig (bortset fra af egenkapitalens afkast i pensionskasser m.v.), men indtager en rolle som skatteberegner og -

opkræver, altså samme rolle som f.eks. arbejdsgivere har i forhold til lønmodtageres lønindkomst. Pensionselskabet pålægges pligter og ansvar i forhold til disse opgaver, men i sidste instans hæfter den enkelte pensionskunde fremover for skatten. Skatten er kundens udgift, og den skal fremover vises på kundens pensionsoversigt, ikke i pensionselskabets regnskab.

I sidste instans skal skattelovgivningens påvirkning af aftaleindholdet afgøres af domstolene efter en konkret vurdering af aftalerne. Men med udgangspunkt i regeringens vurdering af, at skatteomlægningen ikke påvirker aftalefortolkningen, kan det ikke udelukkes, at de stramninger, der følger af lovforslaget - f.eks. i forhold til værditabene på indeksobligationer og fast ejendom, som selskaberne påføres i konsekvens af lovforslaget - kan føre til, at nogle selskaber får problemer med at opfylde indgåede pensionsgarantier. I forbindelse med indførelse af PAL i 1998 blev der rejst spørgsmål om denne afgifts mulige konsekvenser for opfyldelsen af allerede afgivne garantier. Dette gav anledning til følgende bemærkning i lovforslaget, jf. FT 1997-1998 (2. samling), tillæg A, sp. 2353 f:

"I forbindelse med overgangen fra den nuværende realrentebeskatning til et nominelt beskatningssystem for det løbende afkast af midlerne i pensionsopsparing vil det ... kunne forekomme, at tilsagn om en vis forrentning kan blive vanskeligere at opfylde for pensionsinstitutterne, end med de gældende regler.

... Regeringen vil dog nøje følge udviklingen, og skulle der mod forventning vise sig at være pensionsopsparere, der som følge af lovforslaget ikke kan få opfyldt et retskrav på en ydelse, der er baseret på en garanteret grundlagsrente, er regeringen indstillet på at tilpasse de foreslåede regler."

Som opfølgning på PAL-loven afgav Kammeradvokaten et responsum af 12. april 1999, hvori han bl.a. konkluderede, at skattelovsindgreb vil kunne konstituere force majeure.

Såfremt regeringens vurdering er korrekt, at lovforslaget er uden betydning for vurderingen af indholdet af afgivne garantier, kan det ikke udelukkes, at lovforslaget i visse fremtidige situationer kan udgøre en force majeure situation. F&P går derfor ud fra, at statens løfte om i givet fald at tilpasse reglerne fortsat står ved magt, og F&P skal anmode om, at en tilsvarende passus skrives ind i lovbemærkningerne.

Konsekvenser for hensættelser og risiko

F&P har gennem de seneste måneder forsøgt at få afklaret de nøjagtige konsekvenser for hensættelseskravene hos Finanstilsynet, hidtil uden endeligt svar. Nedenstående ræsonnement er derfor baseret på hidtidig praksis og krav om betryggelse.

Hvis regeringens vurdering, at lovforslaget ikke har betydning for vurderingen af indholdet af afgivne garantier, er korrekt, har det også konsekvenser for lovforslagets umiddelbare indvirkning på selskabernes solvens og risiko. Forsikringsselskabernes livsforsikringshensættelser opgøres som den tilbagediskonterede værdi af de fremtidige garanterede ydelser. Ydelserne opgøres efter gældende regler og praksis uden fradrag for, at der skal betales PAL af renteafkastet, og ved tilbagediskonteringen anvendes en diskonteringsrente, hvor PAL-satsen fradrages i den forventede markedsrente. Med andre ord skal hensættelserne være så store, at der

ved det gældende renteniveau er råd til både at betale kunderne de garanterede ydelser og samtidig betale PAL-skat af det løbende investeringsafkast. Når PAL-satsen hæves, f.eks. ved at indføre en ekstra afgift på 1,5 pct. eller ved at ophæve afgiftsfriheden af fast ejendom - og det fortsat forudsættes, at selskabet skal kunne honorere både fremtidig skat og garanterede ydelser - bliver konsekvensen umiddelbart, at diskonteringsrentesatsen efter skat bliver lavere. Hensættelserne skal derfor være større for, at selskabet kan honorere de samme garanterede ydelser som hidtil. For de selskaber, der ikke får en tilsvarende fordel ved f.eks. udskudt skat af kollektive reserver, indebærer lovforslaget altså en umiddelbar stigning i hensættelseskravene. Heller ikke på dette punkt kan gennemsnitlige beregninger bortforklare, at mange selskaber vil opleve krav om stigende hensættelser.

Også risikoen i relation til afgivne garantier vil mange steder stige som konsekvens af lovforslaget. Det vil resultere i en lidt mere forsigtig investeringspolitik og dermed i lavere, forventede pensioner. Årsagen hertil er, at et tab på investeringsaktiverne fremover skal bæres af selskaberne. Efter de gældende regler har et kurstab umiddelbart resulteret i lavere PAL-afgift, men fremover vil PAL-afgiften først blive påvirket, når kurstabene overvæltes på kunderne som lavere rente. Umiddelbart bliver det derfor selskaberne, der skal kunne modstå et kurstab på investeringsaktiverne. I den sammenhæng opvejes den øgede risiko ikke af, at kursgevinster tilsvarende umiddelbart styrker selskaberne mere end efter gældende regler. Risikoen forøges med lovforslaget.

Afsluttende bemærkninger

Forligspartierne tilkendegiver at ville følge anvendelsen af ufordelte reserver nøje og reagere, hvis der konstateres væsentlige ændringer, der kan tilskrives de nye skatteregler. Som lovforslaget foreligger rammer det selskaberne og deres kunder vilkårligt og forskelligt. Samtidig giver det forskellige muligheder for selskaberne for gennem deres henlæggelsespolitik og anvendelse af forskellige kapitalinstrumenter at modvirke effekten af lovforslagets skærpende elementer. Det gælder såvel i relation til anvendelsen af kollektivt bonuspotentiale som anvendelsen af ufordelte særlige bonushensættelser. Lovforslaget vil som det er udformet presse en række pensionselskaber til at ændre adfærd blot for at undgå en øget beskatning af deres pensionskunder.

De foreliggende lovudkast er meget omfattende og af største betydning for det danske pensionsystem. Endvidere vedrører lovgivningen emner af stor kompleksitet. F&P forudser, at der både frem til lovforslagets fremsættelse og under folketingsbehandlingen vil blive behov for intense tekniske drøftelser mellem erhvervet og regeringen med henblik på at finde holdbare løsninger. F&P stiller sig til rådighed for dette samarbejde og ser frem til fortsatte og positive drøftelser.

./ F&P's bemærkninger uddybes i det medfølgende notat, der bl.a. kommer ind på følgende problemstillinger:

1. Afgrænsning af indkomstbegrebet ved individuel PAL-beskatning.
2. Ikrafttrædelse - administrative byrder
3. PAL-beskatning af egenkapitalen.
4. Lempelse for udenlandske udbytteskatter.

5. Provenu.
6. Pensionsafkastbeskatningsloven - øvrige specifikke bemærkninger til de enkelte bestemmelser.
7. Pensionsbeskatningsloven.

Med venlig hilsen

Carsten Andersen
ca@forsikringenshus.dk

Dato 20.08.2007
Journalnr. 1.8.2.6-012
Vores ref. CA/LHA/si

F&P's hørings svar på forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven m.fl. og lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v.

I det følgende vil F&P kommentere en række af de problemstillinger, der rejser sig i relation til lovudkastet til pensionsafkastbeskatningsloven. Det drejer sig om følgende emner:

1. Afgrænsning af indkomstbegrebet ved individuel PAL-beskatning.
2. Ikrafttrædelse - administrative byrder.
3. PAL-beskatning af egenkapitalen.
4. Lempelse for udenlandske udbytteskatter.
5. Provenuskøn
6. Pensionsafkastbeskatningsloven - øvrige specifikke bemærkninger til de enkelte bestemmelser.
7. Pensionsbeskatningsloven.

1. Afgrænsning af indkomstbegrebet

F&P har følgende hovedsynspunkter vedrørende indkomstbegrebet:

- der bør tages udgangspunkt i 2. ordensgrundlaget
- der bør udstedes retningslinjer for, hvordan selskabet lever op til dokumentationskravene vedrørende risiko- og omkostningsbonus
- for særlige bonushensættelser bør alene investeringsafkastet være skattepligtigt
- invalidepensioner m.v. bør afgiftsmæssigt altid behandles som om forsikringsbegivenheden ikke er indtruffet.

Disse synspunkter uddybes i det følgende.

I lovudkastet § 4 defineres beskatningsgrundlaget for alle pensionsordninger i livsforsikrings-selskaber, pensionskasser og pensionsfonde. Til illustration af bestemmelserne tages her udgangspunkt i nedenstående eksempel for en traditionel bonusberettiget ordning.

Depotregnskab

	2.-orden	1.-orden
Primo saldo	10.000	10.000
+ Præmier	5.000	5.000
- Udbetalinger		
- Omkostninger (incl. gebyrer)	-600	-900
- Risikopræmie for forsikringsdækning	-1.000	-1.500
+ Renter	530	150
+ Ændring som følge af forsikringsbegivenhed (reservespring)		
= Ultimo saldo før PAL og før 1.-orden før bonus	13.930	12.750
+ Bonus		1.180
= Ultimo saldo før PAL incl. Bonus	13.930	13.930

Bonus er sammensat således:

Rentebonus	380
Risikobonus	500
Omkostningsbonus	300
Bonus i alt	1.180

Formålet med § 4 er, at hele forrentningen - dvs. investeringsafkastet - af den skattepligtiges depot undergives beskatning.

Beskatningsgrundlaget beregnes som forskellen på et korrigeret ultimodepot og et korrigeret primodepot.

Primodepotet korrigeres således:

Primo - §4 stk. 1 og 4

+ Værdi af forsikringens depot primo	10.000
+ Årets indbetalinger	5.000
= Korrigeret depot primo	15.000

Ultimodepotet korrigeres således:

Ultimo - §4 stk. 1 og 3

+ Værdi af forsikringens depot ultimo (før PAL)	13.930
+ 1) Udbetalinger	
+ 3) Risikopræmier	1.500
+ 4) Omkostninger	900
- 5) Bonus (bortset fra rentebonus)	-800
+ 6) Bonus der ikke er tilskrevet depotet	
+ 7) Korrektion for ændring i særlige bonushensættelser	
+ 8) Andre udbetalinger	
+ 9) Nedsættelse af depotværdi som følge af bortfald uden udbetaling	
- 10) Hensættelsesforøgelse som følge af af forsikringsbegivenhed	
= Korrigeret depot ultimo	15.530

Beskatningsgrundlaget bliver i eksemplet således:

Afgiftsgrundlaget

+ Korrigeret depot ultimo	15.530
- Korrigeret depot primo	-15.000
= Beskatningsgrundlag	530

I denne sædvanlige situation udgør beskatningsgrundlaget præcis rentetilskrivningen på 2.-ordens grundlaget. F&P foreslår derfor, at der tages udgangspunkt i 2. ordensgrundlag ved opgørelse af beskatningsgrundlaget.

Dokumentationskravet i relation til risiko- og omkostningsbonus

I medfør af § 4, stk. 3, nr. 4, kan beskatningsgrundlaget "nedsættes med bonus, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringssselskabets mv. investeringsaktivitet i forhold til det tekniske grundlag forudsatte (rentebonus)". Med korrektionen friholdes omkostnings- og risikobonus for beskatning. Uden denne korrektion ville der ske en væsentlig skærpelse af beskatningsgrundlaget i forhold til den gældende PAL-beskatning, hvor det alene er formueafkastet, der beskattes.

I henhold til bemærkningerne kræves der dokumentation for, at bonus skyldes overskud på risiko- og omkostningselementerne. Formålet med dokumentationskravet må være at imødegå en systematisk omfordeling mellem bonuselementer med henblik på at reducere beskatningsgrundlaget. Der er i udkastet ikke bemærkninger om, hvorvidt denne risiko er til stede i praksis i et omfang, som fordrer et dokumentationskrav. Det anføres, at dokumentationen f.eks. kan ske efter samme opdeling/beregning som i den ansvarshavende aktuars beretning.

Der er behov for at få præciseret, hvorvidt dokumentationskravet skal løftes på selskabsniveau, om selskabet har mulighed for at indhente bindende forhåndsbesked og i hvilket omfang tidligere års ikke-tilskrevne risiko- og omkostningsoverskud kan modregnes.

For såvel kunderne som selskaberne vil det være både vanskeligt og u hensigtsmæssigt at komme i en situation, hvor selskabet mener at have løftet dokumentationskravet, men efterfølgende bliver "omstødt" og derfor skal korrigere en skattebetaling, f.eks. gennem efteropkrævning. Af hensyn til retssikkerheden bør der derfor udformes nogle retningslinjer for, hvilken dokumentation der lever op til kravet. Retningslinjerne bør så vidt muligt være objektive og uden skønsmæssige vurderinger, og de bør udformes, så den tilsigtede beskatning ikke kan omgås gennem selskabernes dispositioner.

Det fremgår ikke af udkastet, hvem der evt. kan underkende et selskabs dokumentation, ligesom konsekvenserne i givet fald ikke er beskrevet. Dette understøtter behovet for objektive regler.

Sådanne retningslinjer kan tage udgangspunkt i eksempelvis:

- Om selskabets omkostningsresultat helt eller delvist tilfalder basiskapitalen, for i så fald bør omkostningsbonus som udgangspunkt ikke indgå i afgiftsgrundlaget for de omfattede kunder.

- Om selskabets risikoresultat helt eller delvist tilfalder basiskapitalen, for i så fald bør risikobonus som udgangspunkt ikke indgå i afgiftsgrundlaget for de omfattede kunder.
- Om omkostningsresultatet eller det gennemsnitlige omkostningsresultat for de relevante forsikringer, fx de seneste 3 regnskabsår, er positivt eller negativt med højst et bagatelagtigt beløb, for i så fald bør omkostningsbonus for de omfattede kunder ikke indgå i afgiftsgrundlaget.
- Om risikoresultatet eller det gennemsnitlige risikoresultat for de relevante forsikringer fx de seneste 3 regnskabsår er positivt eller negativt med højst et bagatelagtigt beløb, for i så fald bør risikobonus for de omfattede kunder ikke indgå i afgiftsgrundlaget.
- Om summen af det relevante omkostningsresultat + risikoresultat eller det gennemsnitlige omkostningsresultat + risikoresultat de seneste 3 regnskabsår er positivt eller negativt med højst et bagatelagtigt beløb, for i så fald bør omkostningsbonus og risikobonus for de omfattede kunder ikke indgå i afgiftsgrundlaget.

Det bør overvejes, om retningslinjerne skal kunne gælde for hele bestanden eller kunne opdeles på relevante delbestande. I denne forbindelse er det vigtigt, at retningslinjerne ikke giver anledning til en diskussion af rimeligheden af bonusfordelingen helt nede på den enkelte forsikringstager.

Selskaberne skal have en passende reaktionstid, således at det i god tid inden et kalenderår påbegyndes, vides om korrektionen under stk. 3, nr. 5, kan tages helt eller delvist i anvendelse.

Såfremt dokumentationskravet løftes, skal det være muligt at implementere afgiftsberegningen ved at opgøre beskatningsgrundlaget som den i perioden tilskrevne rente (depotrenten i 2.-ordens depotregnskabet).

Under alle omstændigheder er der tungtvejende administrative hensyn, der retfærdiggør, at opgørelsen kan ske, uden at selskaberne skal pålægges at føre et 1.-ordens-regnskab for den enkelte kunde. Det vil være dyrt og uhensigtsmæssigt at kræve to parallelle konti for hver eneste kunde.

Hvis dokumentationskravet ikke kan løftes, bør der alene være en konsekvens for det beløb, der ikke kan dokumenteres, og ikke den fulde omkostnings- eller risikobonus.

Det bør herunder være muligt for selskabet selv at udrede den manglende skattebetaling, uden at det har konsekvens for den enkelte kunde. Hvis et selskab f.eks. har et negativt omkostningsresultat, bør den enkelte kundes depot og pensionsafkastskat kunne opgøres som om dokumentationskravet er løftet, mod at selskabet betaler pensionsafkastskat af omkostningsresultatet direkte over basiskapitalen.

Særlige bonusansættelser

I medfør af lovudkastet § 4, stk. 3, nr. 7, skal depotet "korrigeres for ændring i særlige bonusansættelser knyttet til forsikringen eller pensionsordningen". Det bør præciseres, hvordan

særlige bonushensættelser skal indgå i beskatningsgrundlaget. Af bemærkningerne fremgår, at ufordelte kollektive særlige bonushensættelser ikke indgår i beskatningsgrundlaget, før de fordeles til de individuelle særlige bonushensættelser.

Korrektionen er i bemærkningerne beskrevet som følger: "Særlige bonushensættelser tillægges, medmindre de kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets mv. investeringsaktivitet i forhold til det i det tekniske grundlag forudsatte (rentebonus)". Da begrebet rentebonus ikke er veldefineret i forbindelse med særlige bonushensættelser, skal denne bemærkning ændres. Det bør fremgå af bemærkningerne, at formålet med § 4, er, at hele forrentningen - dvs. investeringsafkastet - af den skattepligtiges depot samt forrentningen - dvs. investeringsafkastet - af særlige bonushensættelser knyttet til forsikringen undergives beskatning.

Reglen skal tage sigte på, at depotet ultimo skal tillægges ændringer i særlige bonushensættelser knyttet til forsikringen, medmindre disse ændringer kan henføres til andet end investeringsafkast og risikoforrentning.

Særligt om invalidepension og præmiefritagelse

Fradragsberettigede forsikringer med løbende udbetalinger (skattekode 1) omfatter ydelser, der har karakter af invalidepension.

Sådanne ydelser kan være baseret på forskellige teknikker, tarifieringsgrundlag, forsikringsklasser (livsforsikring eller syge-/ulykke forsikring) og vilkår i øvrigt.

Forskellige vilkår kan f.eks. være, at nogle forsikringer har en tilbagekøbsværdi, mens andre blot bortfalder ved opsigelse.

Opstår der en forsikringsbegivenhed, opnår den berettigede efter aftalen en løbende ydelse (udbetales typisk månedvis). Denne ret består, så længe betingelserne er opfyldt.

Selskabet får ved forsikringsbegivenheden en udgift - i form af en forøgelse af hensættelserne - svarende til den forventede værdi af udbetalingerne. Denne værdi er skønsmæssig, og den berettigede har ikke krav på værdien. Hensættelserne til at dække udgiften vil ofte bestå af flere elementer, hvoraf nogle kan knytte sig direkte til den enkelte skade, mens andre eksempelvis er udtryk for varians i skøn eller hensyntagen til ufuldstændig viden.

For fuldstændighedens skyld bør nævnes, at der i udbetalingsperioden kan være tale om, at den løbende udbetaling opskrives, enten som følge af en aftalt regulering (evt. tidsbegrænset) eller som følge af bonus.

Ovenstående betyder, at det er meget vanskeligt at tale om en værdi af et depot for disse forsikringer.

Såfremt den bagvedliggende forsikring indeholder andre dækninger, herunder pensionsopsparing, vil denne typisk fortsætte uændret evt. med præmiefritagelse. Værditilvæksten på opsparingen vil derfor fortsat blive beskattet.

Eksempel: Ved præmiefritagelse bevares den eventuelle forsikring uændret. Dvs. depotkontoen fortsætter, som den plejer med bonustilskrivning mv. Eneste forskel er, at præmien ikke betales af kunden, men af selskabet. Hvis man skulle tilføje depotet et reservespring svarende til værdien af præmiefritagelsesretten i den skønnede præmiefritagelsesperiode, vil det bryde med nogle selskabers grundlæggende system, og det er særdeles vanskeligt at forestille sig, hvordan det kan vises i en depotoversigt.

For ikke at skabe en konkurrencefordel for selskaber, der tegner invalideforsikringer med løbende udbetalinger som syge- og ulykkesforsikringer, skal en tilsvarende regel indføres for aktuelle invalideforsikringer tegnet som gennemsnitsrenteprodukt.

Ud fra ovenstående foreslås, at forsikringer der indeholder ydelser med ret til løbende invalidepension og/eller præmiefritagelse kan behandles afgiftsmæssigt, som om forsikringsbegivenheden ikke er indtruffet.

Anvendte begreber - herunder "depot"

F&P har tidligere gjort opmærksom på, at begrebet "forsikrings depot" ikke er veldefineret. Bemærkningerne prøver at klargøre begrebet. Beskrivelsen lyder: "Forsikringens depot svarer til den retrospektive hensættelse, og opgøres som indbetalte forsikringspræmier med fradrag af omkostninger og risikopræmie og med tillæg af garanteret rente, omkostnings-, risiko- og rentebonus samt forhøjet med en eventuel hensættelsesforøgelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden og nedsat med eventuelle forsikringsudbetalinger."

Beskrivelsen ligger tæt op ad - men er dog ikke fuldstændig identisk med - regnskabsbekendtgørelsens definition af den retrospektive hensættelse, jf. definitionen i bilag 1 til regnskabsbekendtgørelsen, dvs.: "Indbetalte præmier med fradrag af udbetalte ydelser, betaling for omkostninger, regulering for risiko og med tillæg af tilskrevet rente m.v. på den enkelte forsikring", bortset fra, at der i udkastet tillige indgår "hensættelsesforøgelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden".

F&P ser en nærliggende risiko for, at "depotet" forveksles med de regnskabsmæssige hensættelser, hvorfor det bør præciseres, at det ikke er det samme (for i hvert fald gruppelivsforsikringer, syge- og ulykkesforsikringer, for præmiefritagelser og aktuelle invaliderenter).

Det anerkendes i lovudkastet, at der er forsikringer, hvor der ikke er et depot. "Forsikringer uden depot, dvs. uden en retrospektiv hensættelse, er ikke omfattet af § 4 og beskattes således ikke. § 4 omfatter således f.eks. ikke gruppelivsforsikringer, visse syge-/ulykkesforsikringer." Det bør præciseres, hvilke forsikringer der er undtaget.

For nogle forsikringer, der bør omfattes af afgiftsgrundlaget, kan det være vanskeligt at udarbejde et egentlig depotregnskab. Det kan f.eks. være gamle forsikringer på tidligere anvendte tegningsgrundlag. For sådanne forsikringer må selskaberne foretage - evt. tilnærmede - opgørelser og beregninger i overensstemmelse med intentionerne i udkastet.

Endelig må det konstateres, at udenlandske selskaber kan anvende teknikker og opgørelsesmetoder, hvor det kan være uklart, hvordan begreberne og formuleringen i den danske lovgivning skal forstås.

Ud over de ovenfor anførte overordnede kommentarer til afgiftsgrundlaget skal F&P anføre følgende specifikke kommentarer til § 4:

§ 4, stk. 1

Af bestemmelsen fremgår det, at beregningen af det skattepligtige afkast skal ske ud fra bl.a. forskellen mellem værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgang og indkomstårets begyndelse. Dette rejser en særskilt problemstilling i forhold til forudlønnede, hvor indbetalingerne indtil medio januar tilskrives depotet som indgået det forudgående indkomstår. Endvidere rejser der sig et spørgsmål i relation til, hvorledes pensionsinstitutterne skal forholde sig i tilfælde af, at et depot reguleres med tilbagevirkende kraft? Skal der indleveres efterangivelse mv. efter 31. marts, jf. angivelsesfristen i lovudkastet § 20, stk. 1, eller kan reguleringen beskattes i ændringsåret?

§ 4, stk. 2

Af bestemmelsen fremgår det, at forsikringens depot opgøres som indbetalte forsikringspræmier med fradrag af omkostninger og risikopræmie og **med tillæg af garanteret rente ...** (fremhævet her)". Af bemærkningerne s. 55 fremgår det, at indtægter som følge af aktualisering af garantier "anses som tilskrivning af garanteret rente, der forhøjer ultimodepotet". Derved PAL-beskattes garantierne. Det følger af lovens opbygning, at betalinger for garantier kan fratrækkes i skattegrundlaget, da det må formodes, at disse betalinger ikke opfattes som risikopræmier. Dette er symmetrisk og en naturlig konsekvens. Men det bør imidlertid tydeligt præciseres i bemærkningerne, at der er fradrag for betaling for garantier - eller at risikopræmierne ikke vedrører eventuelle betalinger for garantier.

Redaktionelle ændringer

Terminologien "garanteret" rente anvendes både i denne bestemmelse og andre steder i lovudkastet. Denne terminologi er misvisende, idet de fleste forsikringer med garantier ikke indeholder nogen rentegaranti, men derimod en ydelsesgaranti. De steder, hvor der reelt menes rente, som er relateret til grundlagsrente, bør "garanteret" udgå. Der bør også ske en konsekvensrettelse af bemærkningerne.

I § 4, stk. 2, 2. linje, efter "hensættelsesforøgelse" bør "eller -nedsættelse" tilføjes. Dette begrundet i, at forsikringsbegivenheden kan give anledning til både forøgelse af hensættelserne (f.eks. ved død på en dødsfaldsdækning eller invaliditet på en invaliditetsdækning) eller nedsættelse af hensættelserne (f.eks. ved bortfald af alderspension ved dødsfald).

I § 4, stk. 2, 3. linje, bør der efter "forsikringsudbetalinger" tilføjes "og indeholdt skat efter § 20, stk. 2". Dette begrundet i, at depotet også reduceres som følge af indeholdt skat, jf. i øvrigt § 4, stk. 3, nr. 2.

§ 4, stk. 3, nr. 5

Det fremgår, at depotet **kan** nedsættes med bonus. Dette må umiddelbart læses som om, at det for den enkelte forsikring kan vælges, om der nedsættes med bonus eller ej. Det vil være en fordel for de kunder, der har fået tilskrevet positiv omkostnings- og risikobonus.

Betragt følgende simple eksempel.

En kunde har en fripolice med 4,5%-garanti. Vi står primo år 1. Den udløber den 1. januar i år 2. Den har en saldo på 100.000,- Kontorenten er 5,39% ($=4,5\% / (1-16,5\%)$). Der trækkes et årligt gebyr på 600. Der er ingen risikodækninger tilknyttet (ren bankbog), der er ikke indregnet omkostninger i 1. ordensgrundlaget. Der er dermed 600,- i negativ bonus på forsikringen.

Der er således garanteret en udbetaling på 104.500,- ved udløb.

Eksemplet efterfølgende viser, at den administrative praksis for håndtering af depotfremskrivningerne har betydning for afgiftsgrundlaget. Begge typer praksis findes på det danske marked. Eksemplet viser også, at det er nødvendigt, at der bliver mulighed for at undlade at korrigere med negativ bonus. Ellers rammes selskab 1 med dobbeltbeskatning. I praksis betyder det, at der alene vil blive korrigeret med positiv bonus.

Det formodes, at Skatteministeriet har haft den administrative praksis som selskab 2 i tankerne ved udformningen af loven. Men det må sikres i loven, at der ikke sker dobbeltbeskatning, blot fordi man har en anden administrativ praksis.

Selskab 1:

Selskabets genkøbsværdi er baseret på depotet fremført på 2. ordens grundlaget. Selskabet fremfører depotet og ender med en saldo ultimo året på 103.900. I år 2 udbetales 104.500 svarende til ydelsesgarantien.

Selskabet vælger på denne forsikring *ikke* at nedsætte skattegrundlaget med den negative bonus (dvs. undlader at forøge skattegrundlaget), hvilket naturligvis er en fordel.

Skattegrundlaget i år 1 udgør $5.389-600=4.789$. I år 2 er skattegrundlaget $600=104.500-103.900$ I alt for de 2 år udgør skattegrundlaget $4.789+600=5.389$.

Dette svarer til at man beskatter kontorenten. Men det ses, at det kun hænger sammen, fordi man har valgt *ikke* at korrigere for omkostningsbonus. Dvs. negativ bonus nedbringer afgiftsgrundlaget, hvilket må være en konsekvens af paragraffen men som nævnt i modstrid med bemærkningerne.

Pointen er bl.a., at når man skal betale PAL af en eventuel merudgift som følge af garantierne skal man have fradrag i PAL'en for omkostninger (tilsvarende med negativ risikobonus), hvis de er med til at forøge garantiproblemet. Ellers bliver der dobbeltbeskatning.

Hvis forsikringen i stedet var tegnet på et 0%-grundlag, ville afgiftsgrundlaget blive $5.389-600=4.789$, dvs. en forsikring med lavere garanti betaler lavere PAL.

Selskab 2:

Selskab 2 afskriver konsekvent en eventuel negativ bonus i saldogføringen. Bortset fra dette forhold er policerne identiske i de to selskaber.

Ultimosaldoen i år 1 ender på 104.500. Afgiftsgrundlaget bliver hermed 5.389 og der betales 889 i PAL. I år 2 er afgiftsgrundlaget 0. Afgiftsgrundlaget bliver således 5.389 uanset om det om selskabet korrigerer med omkostningsbonus eller ej

Hvis forsikringen i stedet er tegnet på et 0%-grundlag bliver ultimosaldoen 103.900 og afgiftsgrundlaget $5.389-600=4.789$, såfremt selskabet ikke vælger at "korrigere grundlaget op" med den negative omkostningsbonus.]

§ 4, stk. 3, nr. 7

Som omtalt ovenfor under overskriften "Særlige bonushensættelser" bør det præciseres, at skattegrundlaget for særlige bonushensættelser er det tilskrevne investeringsafkast. I bestemmelsen anføres det, at "depotet korrigeres for ændring i særlige bonushensættelser knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen". Af bemærkningerne s. 53 fremgår det: "medmindre den kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets mv. investeringsaktivitet i forhold til det i det tekniske grundlag forudsatte (rentebonus)". Bestemmelsens ordlyd bør tilpasses, så den bringes i overensstemmelse med bemærkningerne. I modsat fald synes bestemmelsens ordlyd at indebære beskatning af opbygningen af særlige bonushensættelse. Opbygningen af særlige bonushensættelser bør ikke påvirke beskatningsgrundlaget - dette hvad enten opbygningen stammer fra midler fra det realiserede resultat eller ved gaver fra egenkapitalen. Ligeledes bør nedbringelser af særlige bonushensættelser i form af udbetalinger eller overførsler til de "almindelige" retrospektive hensættelser (depoterne) ikke kunne påvirke beskatningsgrundlaget.

§ 4, stk. 3, nr. 8

Der efterlyses en præcisering af, hvordan pensionisttillæg mv. skal behandles. Pensionisttillæg træder i stedet for sædvanlig bonus. Derfor vil beskatningsgrundlaget for disse typer forsikrings grundydelse være en 1. ordensfremskrivning og ikke en 2. ordensfremskrivning - i modsat fald vil der ske dobbeltbeskatning. Det bør præciseres i loven. Det skal bemærkes, at der ikke i dag i alle tilfælde udarbejdes en depotopgørelse for sådanne forsikringer.

§ 4, stk. 3, nr. 9

Af bemærkningerne fremgår det, at bestemmelsen bl.a. har til formål at sikre, at der sker beskatning af det afkast, der er tilskrevet i det pågældende indkomstår, hvor genkøb finder sted. Ved genkøb sker der udbetaling, og der er således overlap mellem denne bestemmelse og § 4, stk. 3, nr. 1. Bestemmelsen bør formuleres, så det klart fremgår, hvilke korrektioner der sigtes mod.

§ 4, stk. 3, nr. 10

Begrebet "hensættelsesforøgelsen" er anvendt i bestemmelsen. Begrebet kan forveksles med regnskabsmæssige hensættelser, hvorfor anvendelsen af et alternativt begreb bør overvejes. I bemærkningerne benyttes et mere præcist begreb - reservespring. Dette giver imidlertid anledning til problemer, såfremt der ved invaliditet udløses løbende invalidepension og/eller præmiefritagelse, idet der åbnes for spekulationsmuligheder for selskaberne (dette på grund af et skønsomt reservespring, manglende tilbagekøbsrettigheder mv.). Der er redegjort nærmere for problemstillingen ovenfor under overskriften "Særligt om invalidepension og præmiefritagelse". Derfor foreslås det, at forsikringer, der indeholder ydelser med ret til løbende invalidepension og/eller præmiefritagelse kan behandles afgiftsmæssigt som om forsikringsbegivenheden ikke er indtruffet. I så fald vil der også være behov for at foretage tilpasning af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

I bemærkningerne til § 4, stk. 3, nr. 10, er det anført, at depotet skal "korrigeres for en stigning i depotværdien svarende til forsikringssummen ...". "Forsikringssummen" bør retteligt ændres til "risikosummen".

I stk. 3, nr. 10, bør der efter "hensættelsesforøgelse" tilføjes "og tillægges hensættelsesnedsættelse". Ændringen er begrundet i, at forsikringsbegivenheden både kan give anledning til forøgelse af hensættelserne (f.eks. ved død på en dødsfaldsdækning eller invaliditet på en invaliditetsdækning) eller nedsættelse af hensættelserne (f.eks. ved bortfald af alderspension ved dødsfald).

2. Ikrafttrædelse - administrative byrder

Da de nye regler medfører, at der fremadrettet skal afregnes PAL på individniveau, vil forslaget kræve særdeles omfattende og indgribende systemændringer i selskaberne. Overgangen fra selskabsniveau til individniveau vil medføre, at IT-systemer mv. skal tilrettes og at selve opgørelsesgrundlaget både skal individualiseres og ændres. Derudover skal der ske underretning af den enkelte pensionsberettigede. Som følge af lovforslagets kompleksitet og usikkerheden om fx det præcise afgiftsgrundlag og dokumentationskravene til selskaberne kan en implementering i systemerne mv. tidligst påbegyndes på sikkert grundlag, når lovforslaget er vedtaget - dvs. tidligst ultimo 2007.

Det skal i denne sammenhæng også bemærkes, at pensionsbranchen med meget kort varsel netop er blevet omfattet af nye PBL-regler som følge af Velfærdsforliget (L 154 om forhøjelse af aldersgrænser), som også medfører omfattende administrative byrder i form af omlægelse af IT-systemer.

En opretholdelse af ikrafttrædelsestidspunktet for danske pensionsinstitutter pr. 1. januar 2009 vil komme kunderne til skade. Selv ved anvendelse af alle udviklingsressourcer vil mange selskaber få store problemer med at overholde implementeringsfristen. Endvidere vil det bringe implementeringen af de åbenheds- og gennemsigtighedsinitiativer i fare, som branchen på nuværende tidspunkt arbejder med at få indført. Initiativer, som regeringen klart har tilkendegivet at tillægge stor betydning. Når det tages i betragtning, at der allerede betales skat efter gældende regler, og at der med lovforslaget ikke tilsigtes nogen ændring i beskatningsniveauet, er det ikke hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt at forcere implementeringen af nye regler.

På denne baggrund bør ikrafttrædelsen tidligst ske pr. 1. januar 2010 - i hvert fald for nuværende afgiftspligtige selskaber. F&P mener i denne sammenhæng, at det skal være muligt for alle selskaber - såvel danske som udenlandske - at få adgang til i en toårig overgangsperiode at benytte sig af en overgangsordning, hvorefter der vil være valgfrihed mellem at afregne PAL på selskabsniveau eller på individuelt niveau i perioden fra 2008 til 2010.

F&P er ikke enig i, at udenlandske selskaber ikke vil kunne have fordel i at afregne på selskabsniveau. F&P er derfor heller ikke enig i, at PAL-afregning på individniveau i alle tilfælde vil være at foretrække for udenlandske selskaber. Reglerne for opgørelse af indkomstbetaget lægger sig bl.a. op ad begreber, som næppe vil være helt klare for udenlandske selskaber, og som ikke nødvendigvis er systemunderstøttet på samme måde som i de danske selskaber. Her tænkes bl.a. på opgørelsen af depoter og på de beregninger vedrørende bonus mv., der bl.a. knytter sig til den danske contributionsbekendtgørelse. Der skal derfor ske en "oversættelse" af loven til nationale forhold for den enkelte forsikredes aftale, og det skal implementeres på individniveauet i IT-systemerne på samme vis som i Danmark.

Administration af selskabsmodellen er også forbundet med omkostninger. Men det er F&P's vurdering, at disse implementeringsomkostninger ikke overstiger de omkostninger, der vil være forbundet med udvikling af individmodellen. Derfor bør der også for udenlandske selskaber være mulighed for frem til 1. januar 2010, at benytte sig af selskabsmodellen.

./ F&P's vurdering støttes af en analyse, der er udarbejdet af advokat Carsten Pals, Bech-Bruun Advokatfirma, se vedlagte notat. Notatet understøtter, at det vil være muligt, at den nuværende overgangsperiode udskydes fra 1 til 2 år, samt at også udenlandske pensionsinstitutter bør have adgang til - og kan have interesse i - i denne periode, at afregne PAL på selskabsniveau.

3. PAL-beskatning af egenkapitalen i pensionskasser mv.

Egenkapitalbeskatning i sammenhæng med overførsel til medlemmerne

Investeringsafkast af egenkapitalen i pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikrings-selskaber er PAL-pligtig efter gældende såvel som fremtidige regler. F&P kan støtte denne skattepligt, men henleder opmærksomheden på, at når det danske pensionsmarked åbnes for udenlandske selskaber, så indebærer det samtidig, at danske pensionskasser mv. på linje med udenlandske pensionsfonde får mulighed for at operere fra udlandet, hvor aktiviteten typisk er skattefri.

I de nye regler lægges der i § 7, stk. 2, op til, at beløb, der hensættes til dækning af forpligtelser over for de pensionsberettigede, kan fratrækkes i egenkapitalens beskatningsgrundlag. Tilsvarende kan direkte udbetalinger fra investeringsafkastet, eller fra egenkapitalen, til de pensionsberettigede fratrækkes. Omfattet af bestemmelsen må også være egenkapitalens dækning af investeringstab på medlemmernes investeringsaktiver, som ikke kan dækkes af en eventuel kollektiv bonus eller bonuspotentiale på fripolicydelser. Formålet med fradragsretten er i henhold til bemærkningerne til lovforslaget, at man skal undgå dobbeltbeskatning af den del af egenkapitalens afkast, der tilfalder medlemmerne.

F&P er enig i lovforslagets intention om at undgå dobbeltbeskatning. Dette mål opnås dog ikke i alle situationer med det foreliggende forslag.

Hvis fradraget ikke kan udnyttes af det PAL-pligtige institut i dets beskatningsgrundlag i det enkelte år, realiserer instituttet et PAL-aktiv. Den negative skat af det negative PAL-grundlag vil efter det foreliggende udkast til ny § 16 kunne fradrages i skat efter PAL for efterfølgende indkomstår. Det fremgår af stk. 2 til bestemmelsen, at kombinerede ordninger kan behandles under ét, så negativ skat af den ene ordning kan modregnes i skat af den anden ordning i samme indkomstår.

Det må af det om beskatningsgrundlagene anførte samt den direkte anførte lovhjemmel for modregning mellem forskellige skattegrundlag for det samme skattesubjekt modsætningsvis vurderes, at egenkapitalens PAL-aktiv efter det foreliggende høringsudkast formentlig ikke kan anvendes ved modregning i medlemmernes skattegrundlag, idet der ikke er sammenfald i beskatningsgrundlagene. Den PAL-pligtige tilvækst hos medlemmerne er skattepligtige hos disse, og instituttet står alene som afregnende enhed for disse. Regelsættet fremstår imidlertid ikke helt klart på dette punkt. Der bør derfor ske en præcisering i loven på dette område.

Konsekvensen af en manglende modregningsadgang mellem skattesubjekter kan alt afhængig af PAL-grundlaget efterfølgende blive, at den negative PAL-skat bliver vanskelig for egenkapitalen at udnytte. Fra tidspunktet for overførslen til tidspunktet for udnyttelsen af den negative PAL-skat, vil der reelt være tale om en midlertidig dobbeltbeskatning.

Hvis en pensionskasse mv. har et vigende antal medlemmer med heraf følgende fald i egenkapitalen som følge af faldende solvenskrav og hermed frigjorte midler, som overføres løbende til medlemmerne, vil der blive et faldende investeringsafkast af egenkapitalen. Det faldende investeringsafkast kan give problemer med udnyttelsen af et PAL-aktiv opstået ved overførsel til medlemmerne (og beskattet her). Ultimativt kan pensionskassen ved et eventuelt ophør risikere at stå med et uudnyttet PAL-aktiv, et PAL-aktiv som tillige kan blive vanskeligt at få udbetalt på baggrund af det foreliggende afkast til maksimeringsregel i lovudkastets § 24, jf. nedenfor alt afhængig af bestemmelsens fortolkning i relation til de forskellige PAL-grundlag. Bliver dette resultatet af den nye lovgivning, kan slutresultatet blive en reel dobbeltbeskatning.

Samme situation kan opstå som følge af en overførsel af midler fra egenkapitalen til medlemmerne i tilfælde af en generel nedsættelse af solvenskravet.

Det følger af maksimeringsreglen i lovudkastets § 24, at der ved ophør højst kan udbetales et beløb svarende til PAL-skat, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat. Maksimeringsreglen bør i denne situation kunne betragtes under ét for begge grundlag. Det vil sikre større mulighed for at kunne få udbetalt PAL-aktivet kontant og herefter overført til medlemmerne, som er de ultimative ejere af egenkapitalen i pensionskassen. Lovudkastet bør præciseres på denne baggrund.

Lovforslagets udformning opfylder således ikke i alle situationer de intentioner, der angives i bemærkningerne. Formentlig findes der flere løsninger på denne problemstilling. Samlet set kan løsningen af problemstillingen eventuelt være, at beskatningsgrundlagene ses under ét i relation til modregning af negativ PAL-skat såvel som i relation til maksimeringsreglen. En anden løsning kan være at forebygge dobbeltbeskatning gennem opgørelsen af pensionskundernes afgiftsgrundlag, således at overførsler fra egenkapitalen helt generelt undtages fra beskatning.

Solvensregler - betingelser for at medregne PAL-skatteaktiv

Det følger af FIL § 130, stk. 1, at værdien af skatteaktiver medregnes til kernekapitalen med den værdi, som aktivet vil have i en administrationssituation.

Det følger af § 34 i det foreliggende udkast til nye regler, at uudnyttet skat, jf. § 24, forfalder til betaling den dag, hvor der træffes beslutning om at tage et skattepligtigt institut under administration.

Reglerne læst i sammenhæng indebærer, at værdien af, at egenkapitalen med tilhørende PAL-aktiv, som henstår uudnyttet på administrationstidspunkt, som udgangspunkt kan medregnes ved opgørelsen af instituttets basiskapital, idet PAL-aktivet kan udbetales kontant. Der må

efter de foreliggende lovudkast kunne udbetales negativ PAL-skat såvel for pensionsinstituttet som for medlemmerne. Dette bør præciseres i loven.

Maksimeringsreglen for udbetaling i lovudkastets § 24, stk. 1, 2. pkt., gælder også i administrationssituationen, jf. § 34.

Som anført tidligere fremgår det ikke tydeligt af reglen eller bemærkningerne, hvordan maksimeringsreglen skal forstås i relation til de ved lovudkastet indførte to beskatningsgrundlag - er der tale om en maksimering under ét, eller skal den gælde for instituttet og medlemmerne hver for sig? Hvis maksimeringsreglen skal beregnes for hvert skattegrundlag for sig, vil et lavt skattegrundlag for egenkapitalen give problemer, og der kan opstå problemer i relation til hvor stort et beløb, der kan medregnes ved solvensberegningen.

Udover ovenstående generelle kommentarer skal F&P fremføre følgende specifikke bemærkninger til § 7.

Det fremgår af lovteksten, at der er fradrag for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne overfor de forsikrede. Bemærkningerne er imidlertid mere indskrænkende, idet det heraf fremgår, at det kun er den del af investeringsafkastet, der henlægges til dækning af forpligtelserne over for de pensionsberettigede, der kan fradrages. Lovteksten bør tilpasses bemærkningerne, således at det fremgår, at det ikke er de samlede hensættelser, men kun den del af investeringsafkastet, der henlægges til dækning af forpligtelserne over for de pensionsberettigede, der er fradragsret for.

Det fremstår ikke klart, om overførsler til syge-ulykkesforsikringer er at betragte som hensættelser til dækning af forpligtelser overfor de pensionsberettigede med den konsekvens, at sådanne overførsler kan fradrages ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Der er behov for, at dette præciseres i bemærkningerne til § 7.

4. Lempelse for udenlandske udbytteskatter

I medfør af lovudkastets § 19 kan pensionsinstitutter også fremadrettet få lempelse for skat pålagt pensionsafkastet i udlandet. Imidlertid sker der en skærpelse, idet lempelsen fremadrettet udelukkende gives i egenkapitalskat for pensionskasser mv. eller i den selskabsskattepligtige indkomst for selskabsskattepligtige livsforsikringsaktieselskaber.

Det medfører, at den skat, der kan lempes generelt vil være for lav til at kunne opnå fuld lempelse. Dette kan illustreres ved følgende eksempel:

Udenlandske aktier		3.500
Aktiver		10.000
Passiver		
Egenkapital		1.000
Kollektivt bonuspotentiale		1.000
Hensættelser til pensioner		8.000
Passiver i alt		10.000

Med ovenstående balancestruktur vil det give følgende skattegrundlag og kildeskatter:

Egenkapital jf. ovenfor	1.000
Estimeret investeringsafkast til egenkapitalen, 4,5 pct.	45
Skat heraf	6,75
Udbytteskatter til lempelse, erfaringsmæssigt svarende til 0,30 pct. af beholdningen	10,5
Udbytteskatter, der går tabt	3,75
Under forudsætning af, at der er tilskrevet en kontorente på 5,3 pct. før skat til depoterne, vil der samtidig hos kunderne være betalt en skat på 63,6 hos kunderne, som der ikke kan opnås lempelse i ($8000 \times 5,3 \text{ pct.} \times 15 \text{ pct. skat}$)	63,6

Eksemplet - der baserer sig på realistiske forudsætninger - viser, at der effektivt set kun kan opnås lempelse svarende til godt 2/3 af de betalte udenlandske udbytteskatter. Det på trods af, at den samlede betalte skat (summen af kundernes skat + egenkapitalens skat) er betydeligt større end de udenlandske udbytteskatter, der kræves lempelse for. Efter de eksisterende regler ville det være tilstrækkelig skat at lempe i. Der er således tale om en betydelig skærpelse i forhold til de gældende regler. Sammenholdt med en med globaliseringen forventet stigende udenlandsk andel også i obligationsbeholdningerne i pensionsinstitutterne vil problemet forventes at være stigende.

Det forekommer urimeligt, at pensionsinstitutterne ikke får lempelse i den samlede betalte skat (inkl. kundernes skat). Ved kontributionen er det de facto kunder, der har båret den største del af den betalte udenlandske skat.

Det skal på denne baggrund foreslås, at der skabes et system, hvor det er den samlede skat - dvs. summen af kundernes skat + egenkapitalens skat - der kan lempes i, uanset om egenkapitalen er underlagt PAL-beskatning eller selskabsbeskatning. Lempelsen fordeles mellem kunder og egenkapitalen og kundernes andel tilskrives direkte.

5. Provenuskøn

Ifølge det politiske forlig og lovforslagets bemærkninger er det både ønsket og forventningen, at den samlede omlægning af pensionsbeskatningen stort set bliver neutral i forhold til de offentlige finanser.

F&P støtter målsætningen om et uændret beskatningsniveau.

F&P har inden for høringsperioden midt i sommerferien ikke haft mulighed for at gennemføre en kvalificeret vurdering af, hvorvidt Skatteministeriets skøn for den samlede provenueffekt kan tiltrædes.

Ligeledes har F&P ikke haft mulighed for at udarbejde et samlet skøn for spredningen af ændringer i skattebelastningen på forskellige typer af pensionsordninger. Vurderet på effekten af enkeltelementer i lovpakken, som omtalt andre steder i høringssvaret, kan konsekvenserne for de enkelte pensionsordninger godt være så store og vilkårligt fordelt, at det må vurderes at være uacceptabelt, selv om det samlede provenu muligvis forbliver nogenlunde uændret.

F&P forbeholder sig ret til at vende tilbage med yderligere kommentarer til de samlede provenukonsekvenser af lovpakken.

6. Pensionsafkastbeskatningsloven - øvrige specifikke bemærkninger

I det følgende vil F&P afgive specifikke bemærkninger til forslaget til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. Der tages udgangspunkt i de enkelte bestemmelser i forslaget.

§ 2 - differentieret afgiftssats

Lovudkastet lægger op til en forskellig afgiftsmæssig behandling af gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter. Som anført i de generelle kommentarer kan F&P ikke tilslutte sig den foreslåede metode med to satser, der ikke virker neutral i forhold til kundernes produktvalg.

Hvis anvendelse af to satser alligevel måtte blive fastholdt, finder F&P, at det ikke er sandsynliggjort, at afgiftssatsen for gennemsnitsrenteprodukter skal fastsættes til netop 16,5 pct.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at området efter omlægningen vil blive fulgt løbende med henblik på, om der er behov for justeringer. Såfremt det herved er hensigten, at tillægssatsen på 1,5 pct. kan justeres, er der behov for, at det i bemærkningerne præciseres, under hvilke forudsætninger satsen kan forventes reguleret. Selskaberne skal have mulighed for at informere kunderne om, hvilke forhold der eventuelt vil kunne ændre satsen. Der bør også være reguleret i loven, med hvilket varsel en justering kan ske. Herudover bør det fremgå, at både op- og nedjustering af satsen vil kunne blive aktuelt.

§ 4 - afgiftsgrundlaget

Afgiftsgrundlaget er udførligt kommenteret i afsnit 1 ovenfor, hvortil der henvises.

§ 7 - Egenkapitalbeskatning i pensionskasser

Bestemmelsen er kommenteret ovenfor i afsnit 3.

§ 9 - friholdelsesbrøker

§ 9, stk. 2

Bestemmelsen vedrører beregning af overgangsfradrag. Den omstændighed, at bonusudjævningshensættelserne ved udgangen af indkomståret skal indgå i beregningen af friholdelsesbrøken, vil gøre beregningen af PAL-skatten unødigt vanskelig og kompliceret. Normalt kendes udjævningshensættelserne ultimo det enkelte år først, når regnskabet for det pågældende år er afsluttet. PAL-beregningerne vil derfor først kunne gennemføres flere måneder efter udløbet af indkomståret, når regnskabet er afsluttet.

Dette giver ikke mindst problemer i forbindelse med PAL-beregning for pensionsordninger, der ophæves i løbet af indkomståret, og hvor der skal ske indbetaling af PAL-skatten inden for 3 hverdage efter udbetaling af depotet, jf. lovudkastet § 22, stk. 1. Dertil kommer, at det vil være vanskeligt for pensionsinstitutterne at forklare de pensionsberettigede, hvorledes det friholdte beløb er opgjort, når der indgår regnskabsmæssige poster for hele selskabet i beregningen.

Det foreslås derfor, at beregningen af friholdelsesbrøken ændres således, at den alene baseres på depotet ultimo indkomståret (uden tillæg af bonusudjævningshensættelser) og depotet ultimo 1982 med tillæg af en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden på dette tidspunkt.

En sådan forenkling vil endvidere være i god harmoni med principperne i de nye PAL-regler med en individualisering af afgiften og en heraf følgende friholdelse af opsparing i kollektivt bonuspotentiale for PAL-skat.

Det skal bemærkes, at den foreslåede ændring ikke er afgiftsneutral. Det provenutab, der vil fremkomme ved ændringen, må imidlertid anses for minimalt.

§ 13 - investeringer i fonde

Pensionsinstitutter indrømmes med bestemmelsen fortsat mulighed for at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af deres investeringer gennem skattetransparente juridiske personer efter et nettoopgørelsesprincip. Kravet om, at fonden ikke må være koncernforbundet bør dog ophæves, hvorved reglerne i praksis bliver de samme for livsforsikringsselskaber som for pensionskasser. Forskellen mellem den enkle og den normale opgørelsesmetode er meget begrænset for pensionskasser, da alle aktiver lagerbeskattes. Det er ikke tilfældet for forsikringsselskaber, hvor fradragsbegrænsningsregler samt aktie- og ejendomsavancebeskatningsregler i praksis medfører meget store administrative byrder ved anvendelse af den normale opgørelsesmetode.

§ 16 - negativ individuel PAL

Bestemmelsen hjemler mulighed for at fremføre negativ PAL-skat til efterfølgende indkomstår. I stk. 2 gives der mulighed for modregning af negativ PAL-skat inden for ordninger, der både består af markedsrenteprodukt og et gennemsnitsrenteprodukt. I markedet findes der mange varianter, hvor en pensionsordning kan være opdelt på flere tekniske grundlag, fordelt på flere juridiske selskabenheder etc. Det bør overvejes, hvorledes bestemmelsen udformes, så der opnås den klarste og administrativt mindst bebyrdende løsning.

§ 19 - lempelse for udenlandske udbytteskatter

Bestemmelsen er kommenteret ovenfor under afsnit 4.

§ 20, stk. 1 - frist for opkrævning og angivelse

I medfør af bestemmelsen, skal forsikringsselskaber mv. indbetale PAL-skatten og angive en samlet opgørelse over beskatningsgrundlag mv. senest 31. marts efter indkomstårets udløb. Fristen vil vanskeligt kunne overholdes i tilfælde, hvor der skal foretages korrektion af depo-

ter mv. med tilbagevirkende kraft, medmindre der indrømmes adgang til, at efterregulering kan beskattes i ændringsåret, jf. også bemærkningerne under § 4, stk. 1.

§ 20, stk. 2 - indeholdelse af PAL-skat og underretning af den forsikrede

Indeholdelse af PAL-skat

Ifølge bestemmelsen er forsikringsselskaber mv. forpligtet til at indeholde PAL-skatten "forinden tilførsel af midler til depot eller særlige bonushensættelser eller udbetaling af pensionisttillæg". Det svarer til den måde, der normalt tilskrives rente + rentebonus på til de traditionelle pensionsordninger i gennemsnitrentemiljøet.

For markedsrenteprodukterne indeholdes PAL-skatten imidlertid normalt først efterfølgende. Afkastet tilskrives for disse ordninger dagligt i takt med kursudviklingen for de bagvedliggende investeringsbeviser. Derfor vil det være meget uhensigtsmæssigt og administrativt besværligt, hvis der skal ske daglig indeholdelse af PAL-skatten med heraf følgende daglige salg/køb af investeringsbeviser.

På denne baggrund foreslås det, at der i relation til markedsrenteprodukter gives mulighed for en mere fleksibel indeholdelsesordning end den foreslåede, således at forsikringsselskabet kan indeholde skatten efter tilskrivningen af investeringsafkastet til depotet. Indeholdelsen skal f.eks. ske senest 10 dage efter udløbet af indkomståret.

Underretning af den forsikrede

I medfør af bestemmelsen pålægges instituttet endvidere en pligt til at underrette den forsikrede om den overfor SKAT afregnede PAL-skat. Dette skal ske senest 8 uger efter skattens betaling. F&P finder ikke, at institutterne bør underlægges en selvstændig informationspligt i denne henseende. Oplysningen bør derimod gøres tilgængelig via den digitale skattemappe hos SKAT sammen med øvrige personlige skatteoplysninger, f.eks. indbetalinger til pensionsordninger. Alternativt er det afgørende, at underretningen ikke skal ske løsrevet fra den lovpligtige information, der i øvrigt skal tilgå kunderne årligt.

§ 22 - opgørelse af beskatningsgrundlaget ved § 41-overførsler

I stk. 1 er det forudsat, at pensionsinstituttet samtidig med indbetalingen af skatten giver den pensionsberettigede underretning om indbetalingen. Som nævnt i relation til bemærkningerne til § 20, stk. 2, skal det også i denne forbindelse anføres, at det alene bør være et krav, at oplysningen gøres tilgængelig via den digitale skattemappe hos SKAT.

I modsætning til pengeinstitutter er forsikringsselskaber i medfør af stk. 4 ikke underlagt pligt til at foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget, såfremt en ordning flyttes inden for samme forsikringsselskab eller mellem to forsikringsselskaber. Opgørelsen for året skal foretages af det modtagende forsikringsselskab. Der er ikke i lovforslaget angivet en begrundelse for, hvorfor der er fundet behov for at indføre en særlig procedure for forsikringsselskaber. Forsikringsselskaber bør derfor - ligesom pengeinstitutter - have adgang til at foretage endelig afregning ved afgang, jf. lovforslagets § 22, stk. 1.

Redaktionel ændring

I lovbemærkningerne side 74, afsnittet "til stk. 4", 7. linje, bør ordene "mellem et pensionsinstitut og et pengeinstitut" ændres til ", når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab mv. eller mellem to forsikringsselskaber mv."

§ 24 - maksimeringsreglen

Det følger af bestemmelsen, at der ved ophør højst kan udbetales et beløb svarende til skat efter PAL-loven, der er betalt for de 5 indkomstår umiddelbart forud for det første af de år, for hvilke der foreligger uudnyttet negativ skat. Der rejser sig en problemstilling om udstrækningen af fortolkningen af maksimeringsreglen. Gælder maksimeringsreglen i forhold til hvert grundlag (selskabs- og kundeniveau) for sig i den løbende drift såvel i tilfælde af ophør henholdsvis administration. Hvis maksimeringsreglen kan ses under et, vil det minimere risikoen for, at pensionsinstitutter ikke vil kunne udnytte negativ PAL-skat. Dermed vil dobbeltbeskatning kunne undgås.

Redaktionel ændring

I lovbemærkningen side 75, 2. afsnit, næstsidste punktum, bør ordene "mellem et pensionsinstitut og et pengeinstitut" ændres til "når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab mv. eller mellem to forsikringsselskaber mv."

§ 27, stk. 4 - anvendelse af skattekontoen i opkrævningsloven

Det følger af bestemmelsen, at PAL-skat fremover skal indgå på "Én skattekonto" hjemlet i opkrævningslovens kapitel 5. Ifølge § 1 i PAL-lovforslaget påhviler skattepligten den pensionsberettigede. Det er dog forsikringsselskabet, der indeholder afgiften og afregner overfor skattemyndighederne. Såfremt der sker modregning i indbetalt PAL-skat, opstår et spørgsmål om, hvordan forsikringstageren er stillet, herunder om forsikringstageren bliver godskrevet afgiften, selvom denne går til betaling af f.eks. et selskabsskatte- eller momsudstående. F&P skal anmode om at få bekræftet, at dette er tilfældet.

Nogle selskaber indgår i en overliggende koncern eller administrerer en række selskaber/enheder. Såfremt der kun bliver "Én skattekonto" for koncernens selskaber - det administrerende selskabs skattekonto - kan der opstå problemer, såfremt et selskabs tilgodehavende modregnes i et andet selskabs gæld. Som tidligere anført i F&P's høringsvar af 27. februar 2006 afgivet i forbindelse med lovforslaget om indførelse af "Én skattekonto", er kontoen velegnet til mindre virksomheder med få transaktioner med SKAT. For finansielle virksomheder med mange og mangeartede transaktioner med SKAT vil brugen af "Én skattekonto" ud over problemstillingen med modregning blive en administrativ belastning.

§ 34 - Skattepligtige institutioner under administration

Bestemmelsen omhandler administrationsboers pligt til at indtræde i pensionsinstituttets forpligtelse til at indgive opgørelser over beskatningsgrundlaget mv.

Bestemmelsen er i det væsentlige en videreførelse af den nugældende § 34 a i PAL-loven. Blot er henvisningen til livsforsikringsselskaber udgået, hvilket er en konsekvens af, at PAL-pligten individualiseres. Uagtet overførslen af PAL-pligt til kunderne er det i medfør af §§ 37-

38 "livsforsikringsselskaber samt ...", der kan "opgøre" de to PAL-aktiver. Herved får livsforsikringsselskaber mv. et PAL-aktiv på kundernes vegne. Det er ikke et "normalt" skatteaktiv i selskabsmæssig henseende i overensstemmelse med § 76 i regnskabsbekendtgørelsen.

Det skal sikres, at PAL-aktiverne kan indgå blandt pensionsinstitutternes aktiver, der kan medregnes til basiskapitalen. Kan PAL-aktiverne indgå blandt pensionsinstitutternes andre skatteaktiver, skal § 34, sidste punktum, endvidere udvides med en særskilt henvisning til PAL-aktiverne i §§ 37-38, så det sikres, at PAL-aktiverne tillægges som likvidationsskatteaktiver. Der henvises også til bemærkningerne til §§ 37 og 38.

§ 35 - ikrafttræden

Bestemmelsen er kommenteret ovenfor i afsnit 2.

Redaktionel ændring

I § 35, stk. 1, 4. linje, bør "2007" erstattes med "2008".

§ 37 - Overgangsregler for kollektivt bonuspotentiale og markedsværdiregulering

Kompensations-satsen

Der indføres med bestemmelsen adgang til, at der kan opgøres et PAL-aktiv på 15 pct. af kollektivt bonuspotentiale og akkumuleret værdiregulering opgjort den 31. december 2008. Imidlertid bør satsen ikke være 15 pct., men derimod $(1/0,85)*15$ pct. - svarende til den betalte PAL-skat, (jf. også Skatteministeriets notat af 20. juni 2007 om "De nye PAL-reglers betydning for pensionsinstitutternes solvens - herunder trafiklys", hvor kompensationen opgøres som 15 pct. * (KB/0,85).

Regnskabsmæssig behandling af kompensationsbeløbet vedr. kollektivt bonuspotentiale

Det forudsættes, at PAL-aktivet regnskabsmæssigt optages som aktiv i pensions-selskabets balance og indgår under posten "andre aktiver, i alt". Modposten til PAL-aktivet er en tilsvarende forøgelse af det kollektive bonuspotentiale. PAL-aktivet kan indregnes i årsrapporterne fra 2008.

Kernekapitalen og dermed basiskapitalen skal reduceres med skatteaktiver, jf. FIL § 131, stk. 1, nr. 3. Herved vil selskaberne få forringet deres solvensdækning med et beløb svarende til PAL-aktivet. I værste fald kan dette betyde, at enkelte selskaber ikke har dækning for solvenskravet. Det foreslås derfor, at der indføres en bestemmelse i de nye PAL-regler som medfører, at det pågældende skatteaktiv bevarer sin værdi i en administrationssituation, jf. FIL §§ 253-258. Herefter vil skatteaktivet kunne medregnes til selskabernes basiskapital, jf. FIL § 130, stk. 1, nr. 4. I en administrationssituation udbetaler SKAT restbeløbet af PAL-aktivet til administrationsboet som nævnt i lovudkastet § 34, jf. også bemærkningerne til denne bestemmelse.

Selskabsskattemæssig behandling af kompensationsbeløbet vedr. kollektivt bonuspotentiale

Det fremgår ikke af lovudkastet, hvorledes henlæggelsen til kollektivt bonuspotentiale skal behandles selskabsskattemæssigt. Efter selskabsskatte-loven § 13, stk. 2, har pensions-selskaber fradragsret for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelser overfor de forsikrede. Af be-

mærkningerne til § 41 (side 90) fremgår det, at kompensationsbeløbet vedr. indeksobligationer ikke skal indtægtsføres og heller ikke give fradrag for henlæggelser. F&P går ud fra, at kompensationsbeløbet ikke udløser ekstra selskabsbeskatning. Den selskabsskattemæssige behandling af kompensationsbeløbet i § 37 bør tydeliggøres i bemærkningerne.

Øvrige bemærkninger

I stk. 1 anføres det, hvilke institutter, der kan opgøre et PAL-aktiv. Det bør i den sammenhæng præciseres, at "livsforsikringsselskaber" også omfatter arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber, jf. § 1, stk. 2, nr. 7.

Af § 37, stk. 3, fremgår det, at "i hvert af indkomstårene 2009-2013 kan reduktionen dog højst udgøre en femtedel af PAL-aktivets værdi efter stk. 1". Det fremgår af bemærkningerne, at "hvis skattebesparelsen i indkomstårene 2009-2013 ikke har kunnet indeholdes i den samlede skat for pensionsopsparerne, kan den resterende skattebesparelse udnyttes i efterfølgende år". For at undgå tvivl bør det endvidere fremgå, at reduktionen efter 2013 kan ske ubegrænset.

I lovbemærkningerne er der en fejl i §-henvisningen til bestemmelsen, som følge af indsættelsen af nyt § 36.

§ 38 - Overgangsregel for ufordelte kollektive særlige bonushensættelser

Der henvises til bemærkningerne til §§ 34 og 37.

Redaktionelle ændringer

Det bedes præciseret, at "livsforsikringsselskaber" i stk. 1 også omfatter arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber, jf. § 1, stk. 2, nr. 7.

I lovbemærkningerne er der fejl i §-henvisningen til bestemmelsen, som følge af indsættelsen af nyt § 36.

§ 41 - kompensation for indeksobligationer

Bestemmelsen er behandlet i F&P's generelle kommentarer. Mere specifikt skal følgende tilføjes:

§ 41, stk. 3, stk. 4 og stk. 6

Den foreslåede model er som omtalt unødigt administrativt kompliceret. Det er unødvendigt, at der skal oprettes en særlig pensionskonto til hver kunde til overførsel af kompensationen. Og det er administrativt tungt og kræver hurtige IT-løsninger til beregning af den enkelte kundes kompensation og håndtering af den særlige konto pr. kunde. Pensionsinstituttet skal således allerede den 31. marts 2008 over for told- og skatteforvaltningen dokumentere kompensationsbeløbets størrelse. Samtidig hermed skal pensionsinstituttet have etableret den særlige pensionskonto for hver enkelt kunde. Dvs. at implementeringsfristen er urealistisk kort, når det tages i betragtning, at lovforslaget tidligst vedtages ultimo 2007. I så fald har pensionsinstitutterne maksimalt 3 måneder til at foretage systemtilpasninger, opgøre kompensationsbeløbet og indbetale beløbet til den særlige pensionskonto.

Pensionsinstitutter vil efter bestemmelsens stk. 3 og 4 skulle oprette særlige pensionskonti, svarende til det antal ordninger det enkelte pensionsinstitut har. Men hertil kommer, at der for hver enkelt særlig pensionskonto skal ske en opsplitning af indeståendet efter de forskellige skattekode, således at der opnås klarhed over, hvad der skal beskattes som personlig indkomst, hvad der skal beskattes med 40 pct. afgift og endelig, hvad der er skattefrit. Dvs. at der inden for hver enkelt ordning kan være op til tre særlige pensionskonti, som pensionsinstituttet skal administrere ud over den oprindelige ordning.

§ 41, stk. 3 og 4

Opretholdes lovforslagets model, bør bagatelgrænsen på 1.000 kr. i henholdsvis stk. 3 og stk. 4 hæves. Bagatelgrænsen er for lav. Bagatelgrænsen bør svare til bagatelgrænsen i pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 3, om konvertering af små ordninger til engangsbeløb - dvs. 9.200 kr. (2007). Det fremgår af bestemmelsen, at compensation under 1.000 kr. skal udbetales som personlig indkomst. F&P antager, at pensionsinstituttet skal indeholde A-skat af det udbetalte kompensationsbeløb. Endvidere fremgår det ikke af lovforslaget, om der er hjemmel til at pålægge pensionsinstituttet at indeholde skat/afgift og indberette udbetaling. Dette bør ligeledes præciseres.

§ 41, stk. 12

Det fremgår af bestemmelsen, at den særlige pensionskonto "udbetales, når den pensionsberettigede har nået efterlønsalderen, jf. § 74 i lov om arbejdsløshedsforsikring mv.". Imidlertid bør udbetalingsalderen følge udbetalingsalderen for den oprindelige pensionsordning. Den særlige pensionskonto må således sidestilles med "en ændring i den gældende pensionsaftale som følge af ny lovgivning", hvilket ifølge bemærkningerne til L 154 (Pensionsbeskatningsloven) ikke er en nyttegning.

I forlængelse heraf rejser der sig et uafklaret spørgsmål: Såfremt den pensionsberettigede er over PBL-udbetalingsalderen, kan eller skal den særlige pensionsordning da udbetales straks efter oprettelsen på samme vilkår som den oprindelige ordning? Er der hjemmel til at pålægge pensionsinstituttet at indeholde skat/afgift og indberette udbetaling?

Det vil være en ekstra administrativ besværlighed, såfremt den særlige pensionskonto skal have en anden udbetalingsalder end den oprindelige pensionsalder, ligesom det ikke ses at ligge inden for formålet med reglerne om forhøjelse af aldersgrænserne i pensionsbeskatningsloven at ramme en "accessorisk pensionsordning", som ikke direkte er oprettet af pensionsopsparerer selv med henblik på tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

I forlængelse heraf rejser der sig endnu et uafklaret spørgsmål: Såfremt den oprindelige ordning er under udbetaling, kan eller skal den særlige pensionskonto da straks efter oprettelsen udbetales på samme vilkår, som den oprindelige ordning? Der synes ikke være hjemmel til, at pensionsinstituttet kan pålægges at indeholde skat/afgift og indberette udbetaling?

Det forekommer ikke klart, hvad der sker med den særlige pensionskonto, hvis pensionsopsparerer dør.

Det fremgår af bestemmelsen, at den særlige pensionskonto uden beskatning kan overføres helt - eller delvist - til en pensionsordning (bestående eller nyoprettet - inkl. leverandørskift), der beskattes på samme måde, som den oprindelige ordning. F&P antager derfor, at det er muligt at overføre den særlige pensionskonto fra en livrenteordning til en rateordning (begge ordninger indkomstbeskattes ved udbetaling).

I bemærkningerne til bestemmelsen er det anført, at hel overførsel ("fuldt ud") af den særlige pensionskonto indebærer, at der ikke kan fragå administrationsomkostninger, forsikringspræmier mv. Dette giver anledning til følgende spørgsmål: Hvem betaler for oprettelsen af den særlige pensionskonto, og hvem betaler for overførsel? Hvad menes der med, at der ikke kan fragå forsikringspræmier? Den særlige pensionskonto skal f.eks. forrentes, og selv om der sker en hurtig overførsel, er det antagelig administrationsomkostninger i forbindelse med forrentningen.

Det forudsættes, at pensionsinstituttet har mulighed for straks at overføre indeståendet på den særlige pensionskonto til den oprindelige ordning. Men hvad er konsekvensen, såfremt en kunde ikke ønsker den særlige pensionskonto overført? Er pensionsinstituttet i så fald pligtigt til at opretholde den særlige pensionskonto og lade den forrente, så længe kunden ønsker det? Gælder dette også, hvis den oprindelige ordning overføres f.eks. i en jobskiftesituation?

§ 41, stk. 14

Der lægges i lovforslaget op til, at forsikringsselskaber mv. senest 8 uger efter, at told- og skatteforvaltningen har udbetalt kompensationsbeløbet til forsikringsselskabet mv. skal underrette den skattepligtige om beløbet. Som nævnt under § 20, stk. 2, bør det også her være tilstrækkeligt, at SKAT stiller oplysningerne til rådighed via den digitale skattemappe. Alternativt bør der ikke med lovforslaget indføres selvstændige indberetningspligter, men oplysningerne bør indpasses med den øvrige lovpligtige information, der skal tilgå kunden f.eks. som årlig information.

7. Pensionsbeskatningsloven m.fl. love (fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger)

§ 15 C, stk. 1, nr. 1

F&P forudsætter, at godkendte udenlandske pensionsordninger skal opfylde reglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 såvel på godkendelsestidspunktet som i tiden derefter, f.eks. hvor der siden foretages ændringer i den udenlandske ordning. De omhandlede udenlandske selskaber skal således på samme måde som danske selskaber løbende iagttage og overholde reglerne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 og evt. ændringer heri. F&P finder, at dette bør præciseres i lovforslaget, herunder bør det fremgå, at der er reel kontrol i denne henseende.

§ 15 C, stk. 4, og § 15 D - samt overførsel generelt

F&P forstår § 15 C, stk. 4, på den måde, at bestemmelsen tillader overførsel mellem to § 15 C-godkendte udenlandske ordninger, jf. kravene i pensionsbeskatningslovens § 41-44.

Af Skatteministeriets notat af 22. juni 2007, "Drøftelser om udkast til lovforslag om opfølgning på EF-domstolens dom i pensionssagen", pkt. 10, pensionsbeskatningsloven, fremgår, at

det efter forslaget er muligt skattefrit at overføre en pensionsordning til udlandet, blot den udenlandske ordning kan godkendes efter § 15 C. F&P vil gerne have oplyst, hvor hjemlen til at overføre en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut til en § 15 C-godkendt ordning er at finde?

I udkast til pensionsafkastbeskatningsloven synes det muligt at overføre som nævnt, jf. § 36, om end kun i en overgangsperiode; men hjemlen til overførsel og de nærmere omstændigheder i den forbindelse er ikke omtalt. Af lovbemærkningerne fremgår det blot som en mulighed at overføre fra et dansk institut undergivet institutbeskatning til et udenlandsk pensionsinstitut undergivet individbeskatning. PAL § 36 burde vel i øvrigt forudsætte, at der er tale om overførsel til en § 15 C-godkendt ordning?

Af førnævnte notat ses, at overførsel fra udlandet til Danmark ikke umiddelbart reguleres af danske regler. Det fremgår ikke nærmere, hvad der menes hermed. Under alle omstændigheder bør der efter F&P's opfattelse skabes hjemmel til at overføre en § 15 C-godkendt ordning til en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut.

Det synes uproblematisk at regulere overførsel mellem udenlandske ordninger, der har "PBL-status" og kapitel 1-ordninger oprettet i et dansk pensionsinstitut i pensionsbeskatningslovens regler om overførsel.

Endelig finder F&P, at det bl.a. af hensyn til personer, der flytter hjem, og som har en mindre udenlandsk pensionsordning omfattet af § 15 D, bør være muligt at overføre den udenlandske ordning til en kapitel 1-ordning oprettet i et dansk pensionsinstitut. I så fald skal dette kun kunne ske med skattemyndighedernes godkendelse.

Øvrige redaktionelle bemærkninger til PBL

- § 1, nr. 18: I den ændrede udformning af § 20, stk. 4, mangler en del af teksten.
- Bemærkninger, side 50: I 2. pkt. mangler "ikke" efter "således".
- Bemærkninger, side 53: I 2. afsnit, 3. linje i "Til nr. 31" synes det mere korrekt at skrive "pensionsordninger godkendt efter § 15 C" i stedet for "danske pensionsordninger".

* * *

Carsten Pals
Advokat

T +45 72 27 34 77
cpa@bechbruun.com

Simon Evers Hjelmberg
Advokat

T +45 72 27 33 53
seh@bechbruun.com

J.nr. 039092-0001 cpa/heh

NOTAT

August 2007

Mulig alternativ ordning for afregning af PAL-skat

1. Indledning

Skatteministeriet har i udkast til forslag til Lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (Pensionsbeskatningsloven) og udkast til forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love sendt i høring den 22. juni 2007 lagt op til en todelt ikrafttræden af den nye ordning, således at den foreslåede aftalemodel (med pligt til afregning på individniveau) gælder fra 1.1.2008 for udenlandske ordninger, mens ordningen først træder i kraft pr. 1.1.2009 for danske pensionsinstitutter, således at disse fortsat kan afregne på institutniveau indtil denne dato.

Formålet med dette notat er at henstille til Skatteministeriet at udvide overgangsperioden til 2 år, således at pligten til afregning på individ-niveau først træder i kraft pr. 1.1.2010, samt at redegøre for, at en sådan udvidelse ikke vil medføre EU-retlige problemer.

Det foreslås, at såvel danske som udenlandske virksomheder gives mulighed for at benytte sig af denne overgangsordning, således at også udenlandske virksomheder i denne 2-årige overgangsperiode har mulighed for at foretage afregning på institut-niveau.

Overgangsordningen skal således ses som en indførelse af "den alternative model" i tidsbegrænset periode.

Nedenfor skal derfor først knyttes til en række bemærkninger til Skatteministeriets EU-retlige indvendinger imod den alternative model.

2. Den alternative model

Ved notat til Forsikring & Pension af 22. juni 2007 udtrykker Skatteministeriet EU-retlig betænkelighed ved den alternative model, idet Skatteministeriet synes at være af den opfattelse, at muligheden for at afregne på institut-niveau primært vil blive benyttet af danske pensionsinstitutter, imens udenlandske pensionsinstitutter vil opleve skattemæssige og administrative problemer ved at vælge denne ordning.

Mere konkret påpeger Skatteministeriet

- (i) at muligheden for afregning på pensionsinstitutniveau må anses for en administrativ letelse, mens afregning på individniveau må anses for en administrativ belastning;
- (ii) at valgmuligheden dog ikke vil være en realistisk mulighed for udenlandske pensionsinstitutter, eftersom de (a) skal lade sig beskatte af deres samlede formueafkast på institutniveau eller (b) skal oprette særlige afdelinger for deres danske pensionsopparere; dette vil medføre en "skattebelastning såvel som en administrativ belastning for udenlandske pensionsinstitutter svarende til, hvad der under gældende regler vil være forbundet med at etablere et datterselskab/filial i Danmark [...]";
- (iii) at driften desuden kun vil "kunne forventes at blive rentabel, hvis der på forhånd er sikret en relativt stor bestand af kunder".

Skatteministeriet vurderer således, at valgmuligheden kun vil være reel for danske pensionsinstitutter, der vil have en fordel i forhold til deres udenlandske konkurrenter. Herved skulle der opstå et EU-retligt problem.

Det er derfor Skatteministeriets opfattelse, at enhver afregning af PAL-skat bør ske på individniveau (efter udløbet af den 1-årige overgangsperiode).

Vi deler ikke Skatteministeriets bekymring for, at den alternative model vil være i strid med EU-retten. Tværtimod er det vores synspunkt, at den ikke er mindre begrænsende af tjenesteydernes frie bevægelighed end den af Skatteministeriet lancerede model ("aftalemodellen").

Skatteministeriet udtaler selv, at individbeskatning (efter 'aftalemodellen') vil medføre en administrativ belastning for pensionsinstitutterne (danske såvel som udenlandske). Det er vores opfattelse, at afregning på individniveau i mindst lige så høj grad som afregning på institut-niveau vil gøre det uattraktivt for udenlandske virksomheder at tilbyde deres tjenesteydelser til danske pensionstagere. Det bemærkes, at "aftalemodellen" bevirker, at de udenlandske pensionsudbydere skal indgå en forpligtende aftale med de danske myndigheder om at foretage indberetning, indholdelse og indbetaling af skat på tilsvarende vis som danske institutter.¹ Herved skal en udenlandsk pensionsudbyder indrette sig efter de særlige forhold, der gælder på det danske marked.

¹

Se <http://www.skm.dk/publikationer/notater/5718.html> ("Regeringen (V og K) og partierne DF, RV, S, SF har den 27. juni 2007 indgået følgende rammeaftale om den fremtidige pensionsbeskatning") samt udkast til forslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

BECH-BRUUN

Den foreslåede aftalemodel må således anses for en foranstaltning, der besværliggør adgangen til det danske marked og herved udgør en restriktion af de frie tjenesteydelser.

Vi er enige i, at denne restriktion formentlig vil kunne retfærdiggøres i tvingende hensyn (herunder særligt sikringen af en effektiv skattekontrol²).

Imidlertid er det vores vurdering, at en valgfri ordning, der gør det muligt for udenlandske virksomheder både at afregne på individniveau og på institutniveau (jf. den alternative model) vil gøre det mere attraktivt for udenlandske pensionsudbydere at tilbyde deres produkter i Danmark - og således vil udgøre en *mindre indgribende* (mere proportional) *foranstaltning* end hvad der følger af aftalemodellen.

Som tydeligt illustreret af dommen i sag C-150/04, Kommissionen mod Danmark, er dette et vigtigt aspekt i relation til reglerne om fri bevægelighed, hvor det ikke blot undersøges, om en foranstaltning kan retfærdiggøres, men også om målet nås med mindre indbringende midler (princippet om proportionalitet). I den citerede dom blev den danske pensionsordning netop underkendt af EF-Domstolen fordi den var unødigt restriktiv i sin udformning³.

Vi mener ikke, at Skatteministeriets to hovedindvendinger imod at indføre en valgfri ordning (baseret på den alternative model) er overbevisende.

- (i) Hvad angår Skatteministeriets udtalelse om, at afregning på institutniveau medfører, at en udenlandsk pensionsudbyder skal "oprette særlige afdelinger for deres danske pensionsopsparere", er det vores vurdering, at denne konsekvens af den valgfri ordning er for indirekte og hypotetisk til at udgøre en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser omfattet af EF-Traktatens artikel 49. Det er uundgåeligt, at en udenlandsk pensionsudbyder skal foretage visse (forretningsmæssige og administrative) tilpasninger af sin virksomhed for at kunne sælge sine ydelser til kunder uden for sit hjemmarked, uden at alle disse tilpasninger kan anses for restriktioner omfattet af EF-Traktatens regler om fri bevægelighed. Eksempelvis må en græsk pensionsudbyder kunne have behov for at indrette en salgsdivision med fokus på det danske marked (med dansksprogede medarbejdere og med et kendskab til dansk lovgivning etc.). Dette kan naturligvis være et generende element, men det kan ikke betegnes som en restriktion omfattet af EF-Traktatens regler om fri bevægelighed.⁴

Under alle omstændigheder kan de tilpasninger, en udenlandsk virksomhed måtte foretage under den alternative model, ikke anses for mere omfattende end de tilpasninger, som aftalemodellen nødvendiggør. Som nævnt ovenfor medfører aftalemodellen i sig selv, at de udenlandske pensionsudbydere skal indgå en forpligtende aftale med de danske myndigheder om at foretage indberetning, indeholdelse og indbetaling af skat på til-

² Se sag C-150/04, Kommissionen mod Danmark, præmis 51.

³ Se også dom af 9. november 2006 i sag C-433/04, Kommissionen mod Belgien, præmis 37-41.

⁴ Se i denne retning dom af 17. februar 2005 i sag C-134/03, *Viacom Outdoor*, præmis 34-39, og dom af 11. april 2001 i forenede sager C-51/96 og C-191/97, *Deliège*, præmis 64.

BECH-BRUUN

svarende vis som danske institutter.⁵ Aftalemodellen synes således om noget at forudsætte, at den udenlandske pensionsudbyder opretter særlige afdelinger for deres danske pensionsopparere.

De tilpasninger, der er nødvendige i henhold til aftalemodellen, synes endda mere omfattende, end hvad der følger under den alternative model. Blandt andet lægger reglerne for opgørelse af indkomstbegrebet sig op ad begreber, som formentlig ikke vil være helt klare for udenlandske selskaber, og som ikke nødvendigvis er systemunderstøttet på samme måde som i de danske selskaber. Her tænkes blandt andet på opgørelsen af depoter og på de beregninger vedrørende bonus mv., der bl.a. knytter sig til den danske kontributionsbekendtgørelse. Der skal derfor ske en "oversættelse" af loven til nationale forhold for den enkelte forsikredes aftale, og det skal implementeres på individniveauet i it-systemerne på samme vis som i Danmark.

Som nævnt af Skatteministeriet selv, vil afregning på institutniveau være langt lettere at administrere for såvel danske som udenlandske pensionsudbydere.

- (ii) Skatteministeriets andet kritikpunkt af den alternative model er, at "driften [kun] vil kunne forventes at blive rentabel, hvis der på forhånd er sikret en relativt stor bestand af kunder".

Hertil bemærkes, at enhver virksomhed beslutning om at drive virksomhed i (herunder foretage salg til) et andet land er påvirket af mulighederne for at opnå en vis kundemæssig tilslutning. Det er også velkendt, at en virksomhed i en opstartsfasen vil have behov for at opbygge en kritisk masse af kunder for at et givent salg er rentabelt. Den alternative model kan ikke anses for at øge den kritiske masse af kunder, som en udenlandsk virksomhed under alle omstændigheder må behøve, for at salg i Danmark vil være rentabelt. Det er derfor højest diskutabelt, om den alternative model kan anses for at medføre en begrænsning omfattet af EF-Traktatens regler om fri bevægelighed (og særligt artikel 49 EF).

Under alle omstændigheder kan den alternative model vanskeligt antages at forudsætte en større "bestand af kunder" end hvad der følger af aftalemodellen. Som omtalt ovenfor vil aftalemodellen i lige så høj grad som den alternative model stille krav til en kritisk masse af kunder.

Det kan endda hævdes, at aftalemodellen kræver en endnu større kritisk masse af kunder end den alternative model, eftersom sidstnævnte vil være lettere at administrere end aftalemodellen og derfor medfører færre administrative udgifter, jf. Skatteministeriets eget udsagn.

Samlet synes det mere nærliggende, at en udenlandsk pensionsudbyder vil anse aftalemodellen for mere hindrende for adgangen til det danske marked end den alternative

⁵ Se <http://www.skm.dk/publikationer/notater/5718.html> citeret ovenfor i note 1.

BECH-BRUUN

model. Aftalemodellen lægger store hindringer i vejen for at tilbyde pensionsprodukter til danske kunder, og muligheden for afregning på institutniveau vil være en mindre indgribende (mere proportional) ordning.

I lyset af ovenstående er det vores vurdering, at den alternative model udgør en mindre indgribende begrænsning af tjenesteydernes frie bevægelighed (og herved lettere vil kunne retfærdiggøres efter EU-retten) end den af Skatteministeriet foreslåede aftalemodel.

3. Varigheden af en overgangsordning

Som nævnt i indledningen er formålet med nærværende notat alene at foreslå, at den alternative model indføres i en 2-årig overgangsperiode og erstatter den 1-årige overgangsperiode, der er foreslået af Skatteministeriet.

Henset til forrige afsnit er det vores klare opfattelse, at anvendelsen af den alternative model i en overgangsperiode er foreneligt med EF-Traktatens regler om fri bevægelighed, hvad enten der måtte være tale om en 2-årig, 3-årig eller 4-årig overgangsperiode.

Ved at foreslå en todelt ikrafttræden af den nye ordning synes Skatteministeriet heller ikke selv at betvivle, at der kan være behov for at indføre en vis overgangsperiode (der endda bygger på en retlig forskelsbehandling mellem danske og udenlandske virksomheder), og at hensynet hertil kan retfærdiggøres efter EU-retten. I sit notat anser Skatteministeriet det selv for udelukket, at ordningen for danske pensionsinstitutter kan træde i kraft før 2009, henset til "*de meget store systemomlægninger, der skal ske på PAL-skatteområdet*".

Der er således ikke uenighed om,

- at den nye ordning nødvendiggør omfattende systemomlægninger;
- at disse systemomlægninger tager tid; samt
- at de tidskrævende systemomlægninger er et sagligt hensyn til at indføre en overgangsordning.

Den eneste uenighed, der lader til at eksistere mellem Skatteministeriet og Forsikring & Pension er således, hvor lang tid der er nødvendig for at foretage de omtalte systemomlægninger.

Det er vores forståelse, at Forsikring & Pensions medlemmer først vil kunne være klar til at efterkomme den nye aftaleordning pr. 1.1.2010, da de omtalte systemomlægninger er betragtelige.

De danske pensionsinstitutters administrations- og edb-systemer er i deres nuværende form slet ikke i stand til at beregne og håndtere PAL-skat på individuelt niveau, og en omstilling til afregning af PAL-skat på individuelt niveau vil være særdeles tids- og omkostningskrævende. En tidsfrist på kun 1 år efter ikrafttræden af en ændret pensionsbeskatning vil medføre, at der for en række danske pensionsinstitutters vedkommende ikke er en realistisk mulighed for at foretage omlægning af administrations- og edb-systemer inden ikrafttræden af afregning af PAL-skat på

BECH-BRUUN

individniveau. En forcering af ændringerne i administrations- og edb-systemerne vil også kunne medføre, at pensionsinstitutterne er nødt til at afholde meget væsentlige omkostninger til ekstern bistand med deraf følgende forringelser for pensionsopsparerne.

For at undgå enhver mulig konflikt i relation til EF-Traktatens regler foreslås det, at der i den 2-årige overgangsperiode gives udenlandske pensionsinstitutter valgfrihed mellem at afregne på institut-niveau og på individniveau. Herved undgås risikoen for retlig og faktisk forskelsbehandling, jf. også principperne skitseret i den alternative model.

København, den 10. august 2007

Carsten Pals

p.v. Simon Evers Hjelmberg

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 KØBENHAVN K

Den 13. august 2007

Sagsnr. 200700517-4

Er endvidere sendt pr. e-mail til:
pskper@skm.dk m. fl.

Ændringer af pensionsbeskatningslovene

ref: Skatteministeriet j.nr. 2007-321-0021

AC har den 28. juni 2007 modtaget de fremsendte lovforslag om ændringer i pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven til kommentering, og har følgende bemærkninger til forslagene:

AC anerkender behovet for at omlægge beskatningen som følge af EF-domstolens dom af 30. januar 2007.

a) Forslagene indebærer, at skattepligten omlægges til individniveau, hvilket får betydning for de mange arbejdsmarkedspensionsordninger, der ikke tilbyder markedsrenteprodukter. Forslaget indfører en særskat på langt hovedparten af de allerede etablerede ikke kommercielle arbejdsmarkedspensionsordninger, idet disse jo netop er baseret på udligning af markedsafkastene over tid. Via tilskrivning af rentebonus. Ved at lægge en ekstra skat på ufordelte midler kommer opsparerne i disse obligatoriske ordninger til at opnå et mindre afkast end kunderne i eksempelvis de kommercielle institutter, idet de førstnævnte ingen mulighed har for at skifte over til lettere beskattede ordninger.

Alternativet for de kollektive pensionskasser er følgelig at overgå til alene at tilbyde ordninger, der ikke er pålagt denne særskat. Ud over de administrative omkostninger, der er forbundet hermed, vil en sådan ændring af et veletableret pensionssystem kunne få konsekvenser, som det på nuværende tidspunkt er svære at vurdere. Hvorvidt solidariteten indenfor ordningerne kan bevares over tid, kan der sættes spørgsmålstejn ved, og dette vil i sig selv kunne forrykke grundlaget for det ellers, i internationalt sammenhæng, roste velfungerende og velfunderet pensionssystem i Danmark. Der bygger på både en kommerciel og en kollektivt aftalt søjle.

AC vil på denne baggrund foreslå, at særskatten på de 1,5% af ufordelte midler ikke indføres. Den kommercielle pensionsbranche vil ikke lide skade herved, netop fordi en del af det danske pensionssystem er bygget op om kollektivt obligatorisk medlemskab. Den evt. eksisterende rentefordel, som kan opnås via ufordelte midler, er en fordel, der har eksisteret i lang tid, men er ikke en fordel som den enkelte ansatte/kunde kan vælge til.

b) AC vil herudover foreslå, at der indledes et samarbejde med de lande, der har indført tilsvarende regler. Bl.a. herved vil det løbende blive muligt at tilpasse regelsættet i lyset af udviklingen i adgangen til de i lovforslaget forudsatte nødvendige oplysninger. Samt indhente erfaringer med de vanskelige betingelser som vandren-

de arbejdstagere kan komme til at stå overfor i forhold til at få lempet kildeskatten i adskillige tidligere arbejdslande.

c) Udgifterne til opbygningen af de nye administrative systemer, der skal kunne håndtere de omfattende ændringer, som det samlede lovkompleks lægger op til, vil være store. Det bør derfor overvejes, om det skal være opsparene, der via selskaberne skal betale for denne ændring, eller om selskaberne kan modtage en kompensation herfor.

d) Det fremgår ikke tydeligt af lovpakken, hvorledes eventuelle tilgodehavender, i udenlandske selskaber, der ikke overholder forpligtelserne, tænkes inddrevet. Er det indbygget i forslagene, at SKAT i sådanne situationer vil søge at inddrive tilgodehavender direkte hos pensionsopsparereren?

e) I PAL forslaget undtages visse indeksobligationer fra at blive omfattet af den foreslåede skattepligt for (næsten) alle aktiver. Det vil betyde, at selskaber, der aktuelt har meget store porteføljer i aktiv massen i form af ejendomme (der efter forslaget fremover beskattes) rammes helt anderledes, end selskaber der ligger inde med store beholdninger af de fritagne indeksobligationer.

Denne uensartede behandling forekommer tilfældig, den er ikke til at forklare for de grupper af pensionsopsparene, der bliver ramt, hvorfor det foreslås, at der også fremover sker en ensartet beskatning i hele branchen. Ejendomsporteføljerne er i nogle selskaber betydelige, og i den nuværende situation med et nedadgående pres på ikke mindst ejerboligmarkedet, kan forslaget bidrage til at forøge dette pres. Hvorved pensionsopsparenes tab forøges yderligere.

f) Det bør sikres, at pensionsselskabernes systemomlægninger kan nås til ikrafttrædelsestidspunktet. Dette er foreslået til at være indkomståret 2008, hvilket forekommer at være for tæt på tidspunktet for en evt. vedtagelse af disse lovforslag.

Med venlig hilsen

Sine Sunesen

orslag til Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (fradragsret udenlandske pens

Fra: "Michael Lund" <ml@shipowners.dk>
Til: Postkasse Skat person <pskper@skm.dk>
CC: Anders Nielsen <an@skm.dk>; Majken Wågensø <mw@skm.dk>; Peter
Lausten Hansen <plh@skm.dk>; Thea Hålse <thh@skm.dk>
Modtaget: 10-08-2007 12:19:24
Emne: Høring om forslag til Lov om ændring af
pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (fradragsret udenlandske
pensioner)

Lovforslagene om pensioner giver ikke anledning til kommentarer, men vi vil benytte anledningen til at gøre opmærksom på, at rammeaftalen, som danner grundlag for disse lovforslag, også lægger op til mulighed for opsigelse af Danmarks dobbeltbeskatningsaftale med Spanien og Frankrig, hvilket særligt mht. Spanien kan have uheldige følger for skibsfarten i form af fragtskatter i størrelsesordenen en ¼ mia. kr. Dette forhold bør der tages højde for i det kommende lovarbejde i forbindelse med bemyndigelsen til opsigelsen af disse dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Med venlig hilsen

Michael Lund

Kontorchef / Head of Division

Danmarks Rederiforening / Danish Shipowners' Association
Tel: +45 33 11 40 88 / Direct: +45 33 48 92 86
Fax: +45 33 11 62 10
www.shipowners.dk <<http://www.shipowners.dk>>

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

13. august 2007

Ref. nr.: ATP-30-13-5
Oplys venligst ved
henvendelse

Høring over forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) samt høring over forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (pensionsafkastningsbeskatningsloven)

ATP
Kongens Vænge 8
3400 Hillerød

Skatteministeriet har ved mail af 27. juni 2007 under ministeriets j.nr. SKPER 2007-321-0022 anmodet Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP) om bemærkninger til et medfølgende udkast til lovforslag om fradragsret for indbetalinger på udenlandske pensionsordninger (ændring af pensionsbeskatningsloven) samt et udkast til forslag om lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (pensionsafkastbeskatningsloven).

Tlf.: 70 11 12 13
Fax: 48 20 48 00
atp@atp.dk
www.atp.dk
CVR-nr.: 43405810

ATP's høringssvar består dels af en række bemærkninger af overordnet karakter, dels af en række bemærkninger til de enkelte bestemmelser. ATP's bemærkninger angår alene udkastet til pensionsafkastbeskatningsloven.

Telefontid:
Man-tors: 8.00-16.00
Fredag: 8.00-15.30

Overordnede bemærkninger

ATP har noteret sig, at **ATP-ordningen** med forslaget også fremadrettet vil være underlagt beskatning på institutniveau – det finder ATP tilfredsstillende og af de grunde, der er anført i lovudkastet.

I tilknytning hertil finder ATP det vigtigt, at det af loven klart kommer til at fremgå, at skattesatsen for ATP-ordningen i alle tilfælde alene er 15 pct. af det skattepligtige afkast, og sådan at § 2, stk. 2, ikke finder anvendelse for ATP-ordningen, idet ATP-ordningen fortsat beskattes på institutniveau.

Endvidere bemærkes, at ATP for tiden er ved at gennemføre en omlægning af principperne for pensionsoptjening. Således har der været nedsat et udvalg i Beskæftigelsesministeriets regi, som har afgivet betænkning indeholdende lovforslag, som forventes fremsat i efteråret 2007. ATP vil derfor foreslå, at bemærkningerne på side 41 uddybes, således at det bliver tydeligt, at også bidrag indbetalt fra 1. januar 2008, jf. det foreliggende lovforslag, omfattes af reglerne om beskatning på institutniveau.

ATP har endvidere noteret sig, at der med forslaget lægges op til, at **SP-ordningen** i ATP for fremtiden beskattes på individniveau.

For så vidt angår **Den Supplerende Arbejdsmarkedspension for førtidspensionister (SAP)** skal ATP bemærke, at denne ordning under indbetalingsperioden i relation til skattepligten behandles på tilsvarende vis som SP, jf. ATP-loven § 17r. Det fremgår således også af lovforslaget, at SAP er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, idet der bortses fra SAP ved undtagelsen af ATP i § 1, stk. 1, nr. 1. I udbetalingsperioden (livsvarig fra pensionsalder) behandles SAP imidlertid som en del af ATP-ordningen, jf. ATP-loven § 17s, idet SAP-indbetalingerne konverteres til en livslang pension i ATP. Dermed falder SAP i udbetalingsperioden ind under lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 4.

I forlængelse heraf bemærkes, at SAP er omfattet af forslagets § 5, hvilket alene er korrekt for så vidt angår indbetalingsperioden. Under udbetalingsperioden, hvor SAP er konverteret til en livslang pension i ATP, vil SAP være omfattet af forslagets § 6. I den forbindelse synes § 4 uklar, idet det heraf fremgår, at § 4 gælder for ordninger omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1. Sidstnævnte bestemmelse synes således umiddelbart at omfatte SAP, men ATP lægger til grund, at SAP ikke skal være omfattet af § 4. ATP skal derfor anmode om, at § 4 præciseres, således at det tydeliggøres, at SAP ikke er omfattet af § 4 men af § 5 under indbetalingsperioden og § 6 under udbetalingsperioden.

Af lovforslaget fremgår det, at samtlige **ejendomme** for fremtiden vil blive beskattet. Det bemærkes, at der ikke synes at være taget stilling til, hvilken indgangsværdi der vil ligge til grund for beregningen af fremtidige avancer og tab ved salg af ejendomme samt værdireguleringer. ATP skal således foreslå, at det i loven tydeliggøres, på hvilken dato indgangsværdien skal fastsættes.

Det bemærkes, at ATP har set på de økonomiske konsekvenser af bortfaldet af fritagelsen for beskatningen af ejendomme. Beregninger viser, at ændringen giver en betydelig merskat for ATP på et tocifret millionbeløb årligt. ATP skal anmode om, at det overvejes at kompensere for tabet på tilsvarende vis som for tab på indførelse af beskatning af afkast på indeksobligationer.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

For så vidt angår lovforslagets § 5 bemærkes, at SP og SAP med den foreslåede ordlyd af § 5 vil tillade sig at fortolke bestemmelsen i overensstemmelse med den hidtidige praksis i SP og SAP, hvorefter alene afkastet i indkomståret opgøres på individniveau. SP og SAP vil således ikke ændre opgørelsesmetoden, idet brug af værdierne primo/ultimo må antages at give samme slutresultat.

Af lovforslagets **§ 20, stk. 1** fremgår det, at skattepligtige efter § 1, stk. 2 og forsikrings-selskaber mv., der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1 senest den 31. marts efter indkomstårets udløb skal indgive en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen over beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt skatten for indkomståret.

Efter de gældende regler skal der senest den 15. december i indkomståret indgives en opgørelse over det forventede beskatningsgrundlag og den skattepligtige del heraf samt af skatten. Senest den 15. juli i året efter indkomståret indgives en endelig opgørelse

over beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf og skatten for indkomståret.

ATP skal dertil bemærke, at ændringen af tidsfristen for den endelige opgørelse er problematisk i forhold til indgivelse af endelig opgørelse. Dette skyldes blandt andet, at værdien af unoterede aktier først fastsættes efter, at det enkelte selskabs regnskabsafslæggelse. ATP skal derfor anmode Skatteministeriet om at fastholde den nuværende frist pr. 15. juli for indgivelse af endelig beskatningsgrundlag.

I forhold til **forslagets § 20, stk. 2**, henledes opmærksomheden på den gældende § 49, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1056 af 10. december 2003 om valgfrihed i SP-ordningen, der har følgende ordlyd:

§ 49. Stk. 2. Kontohavere med særskilt SP-konto i ATP og kontohavere med særskilt SP-konto i andre pensionsinstitutter får en gang om året tilsendt oplysninger om godskrevne bidrag, SP-kontoens indestående, afkast af respektive puljer, omkostninger, gebyrer og betalt pensionsafkastskat ultimo året. Herudover har kontohaverne mulighed for få aktuelle oplysninger om kontoens indestående mv. ved at rette henvendelse til ATP eller til det pensionsinstitut, kontohaveren har flyttet sin SP-konto til.

I det fremsendte udkast til forslag om pensionsafkastbeskatningsloven fremgår følgende af § 20, stk. 2:

§ 20. ...Stk. 2. Det påhviler det forsikringselskab m.v., med hvilket pensionsordningen omfattes af § 1, stk. 1, er indgået, at opgøre beskatningsgrundlaget efter § 4, stk. 1-6, og indeholde skatten heraf forinden tilførsel af midler til depot eller særlige bonusansættelser eller udbetaling af pensionistillæg. Skatten opgøres for hver ordning. Forsikringselskabet m.v. skal senest 8 uger efter skattens betaling underrette den skattepligtige om skattebeløbet.

Med forslaget vil der således blive indført en skærpet tidsfrist for SP til at underrette kontohaverne om betalt pensionsafkastskat. Af omkostningseffektiviseringshensyn udsender ATP og SP årligt et fælles såkaldt "Saminfo-brev" til samtlige medlemmer og kontohavere i ATP og SP - fællesbrevet indeholder årsrelevante oplysninger om såvel ATP som SP. Saminfo-brevet udsendes til op mod 3,2 millioner modtagere, og af kapacitetshensyn hos såvel ATP som Postdanmark spredes udsendelsen over flere måneder. Hertil kommer, at udsendelsen af Saminfo først kan påbegyndes i slutningen af april, da de nødvendige indberetningsoplysninger vedrørende ATP-bidrag for det foregående år først modtages fra SKAT i februar/marts. Af flere grunde vil det således ikke være muligt for at SP at overholde en skærpet tidsfrist for udsendelse af oplysninger på 8 uger regnet fra den 31. marts.

Da det ikke er muligt for SP at overholde fristen for udsendelse af oplysninger på 8 uger regnet fra den 31. marts, foreslår ATP, at der skabes hjemmel til, at oplysninger kan gives via ATP's hjemmeside, hvor SP's kontohavere har adgang til at se egne oplysninger om betalt pensionsafkastskat. Hvis adgang til internet ikke haves, kan oplysningerne fås efter begæring.

Opmærksomheden skal i øvrigt henledes på, at det findes uhensigtsmæssigt med en oplysningsfrist på 8 uger regnet fra 31. marts, når ATP skal give oplysning om arbejdsmarkedsbidrag senest den 1. september, jf. bekendtgørelse om arbejdsmarkedsbidrag § 21. Det foreslås derfor, at lovforslaget ændres på dette punkt, således at ATP's oplysning om pensionsafkastskat følger samme tidsfrist som oplysning om arbejdsmarkedsbidrag.

I forlængelse heraf bemærkes, at oplysning om arbejdsmarkedsbidrag i dag gives i ovenfor omtalte Saminfo-breve til samtlige medlemmer og kontohavere i ATP og SP. Derudover bemærkes, at etablering af selvstændige udsendelsesforpligtelser for SP til kontohaverne vil medføre en forøgelse af årsomkostningen for en kontohaver på ca. 10 kr. pr. ekstraudsendelse – dette skal sammenholdes med, at administrationsomkostningerne pr. kontohaver i dag er under 20 kr. årligt; en forpligtelse til særudsendelse vil fremstå særlig grell på nuværende tidspunkt, hvor indbetalingerne til SP-ordningen er suspenderet.

Af **forslagets § 22** fremgår det, at der i forbindelse med udbetaling senest 3 dage efter udbetaling skal ske indberetning og indbetaling til skat af den tilbageholdte PAL. Dette er en skærpelse af den administrative praksis og vil kræve systemændringer for SP. I stk. 4 er det præciseret, at ved overførsel mellem to forsikringsselskaber skal et af selskaberne indberette den samlede PAL for indkomståret. Dette findes uhensigtsmæssigt, idet praksis i dag ikke fungerer på denne måde. Overførsel af Unit Link placerede midler sidestilles med udbetaling, og PAL trækkes derfor inden, der foretages overførsel til andet selskab. En indførsel af de ændrede regler vil kræve ændring af de aftaler, der er mellem forsikringsselskaberne om overførsel (EDI-løsningen). Det bemærkes, at reglen ikke gælder overførsel til pengeinstitutter.

SP har fastlagt en ensartet administrativ praksis ved overførsel til både pengeinstitutter og forsikringsselskaber. ATP finder det uhensigtsmæssigt, at der skal administreres efter to forskellige regelsæt, og skal derfor bede om, at der sker en samordning på dette punkt, og gerne sådan at undtagelsen i stk. 4 bortfalder.

I øvrigt lægger ATP til grund, at § 22, stk. 1, 3. pkt. har virkning i enhver overførselssituation til et andet institut for så vidt angår overførsel af SP-indeståender.

I **forslagets § 39, stk. 1**, om adgang til udbetaling af uudnyttet, negativ pensionsafkastskat fremgår følgende:”For Arbejdsmarkedets Tillægspension gælder dette dog kun uudnyttet negativ pensionsafkastskat, der kan henføres til Den Særlige Pensionsopsparing”...I § 39, stk. 2, fremgår det, at skattepligtige efter § 7 ikke kan udnytte negativ skat.

ATP-ordningen er skattepligtig i henhold til lovudkastets § 6. Hverken lovteksten i § 39 eller lovbemærkningerne til de enkelte bestemmelser anfører en begrundelse for, at ATP med forslaget afskæres fra at modtage/modregne uudnyttet, negativ pensionsafkastskat, der måtte henstå ved udgangen af indkomståret 2008; ATP anmoder således om, at lovudkastet ændres på dette punkt, sådan at ATP-ordningen som det mindste har adgang til at modregne eventuel uudnyttet, negativ pensionsafkastskat ved udgan-

gen af indkomståret 2008 i de efterfølgende års betaling af pensionsafkastskat.

Det bedes af lovforslagets bemærkninger endvidere klart fremgå, at også SP er omfattet de lempelige regler for behandling af negativ pensionsafkastskat:

For så vidt angår **forslaget § 41, stk. 7**, agter SP ikke at anvende en eventuel kompensation til lempelse for administrationsomkostningerne; men alene i form af reducerede handelsomkostninger. Administrationsomkostninger trækkes direkte fra depotet, mens handelsomkostningerne indgår som en del af investeringsafkastet.

Det følger af **forslagets § 41, stk. 14**, at forsikringsselskabet senest 8 uger efter, at told- og skatteforvaltningen har udbetalt kompensationsbeløb, skal underrette den skattepligtige om beløbet. Medlemmerne i ATP har ikke hver især en konto, og derfor kan kompensationsbeløbet ikke udbetales ad denne vej. ATP påtænker derfor at gennemføre udbetalingen via en særlig bonus til medlemmerne, som tilskrives samtidig med tilskrivning af den reelle bonus. Medlemmerne vil blive orienteret via ATP's hjemmeside – på vanlig vis for så vidt angår den reelle bonus. Tilsvarende vil tilskrivning af kompensation til kontohavere i SP blive oplyst via hjemmesiden.

I det omfang ministeriet har spørgsmål til ovenstående eller i øvrigt måtte ønske uddybning heraf, kan undertegnede kontaktes på telefon 48 20 44 20.

Venlig hilsen

Michael Callisen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28

1402 København K

10.8.2007

15474

bihj

Hørings svar - Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven mm.

FTF har modtaget forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love og lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. i høring og har følgende bemærkninger.

Generelle bemærkninger til forslagene

EF-dommen fra 30. januar 2007 nødvendiggjorde en omlægning af den danske pensionsbeskatningslov. Derfor finder FTF det positivt, at lovgivningen ændres, og at udenlandske pensionsordninger ligestilles med danske pensionsordninger.

Desuden hilser FTF opsigelserne af dobbeltbeskatningssaftalerne med Spanien og Frankrig velkomne og finder det positivt, at der fra dansk side aktivt tages initiativer, der sigter mod at forhindre skatteunddragelse.

FTF mener dog samtidig, at der er en række væsentlige problemer forbundet med de foreliggende forslag til ændringer af lovene.

For det første er det helt afgørende, at den enkelte pensionsopsparer beskyttes, så grundlaget og forudsætningerne for den igangsatte pensionsopsparring ikke forringes som følge af en øget beskatning på pensionsordningerne i Danmark.

Med det foreliggende forslag kan man imidlertid konstatere, at der på en række punkter vil være en betydelig øget beskatning for pensionsopsparerne. Merbeskatningen skyldes primært forslagene om ophævelse af skattefritagelse af ejendomme, og at PAL-skattesatsen hæves fra 15 % til 16,5 % (se nedenstående bemærkninger til de enkelte forslag).

Desuden er der meget store IT-tilpasninger for pensionsselskaberne forbundet med forslagene. Det er vurderingen, at disse IT-mæssige systemomlægninger

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

vil betyde millionudgifter for de enkelte selskaber, hvilket i sidste ende risikerer at blive overvæltet til de enkelte opsparende. Desuden risikerer omlægningerne at blive så ressourcekrævende for selskaberne, at det kan betyde, at andre nyudviklinger må udskydes. Det er en ærgerlig udvikling, som FTF kun kan beklage.

Der er således ingen tvivl om, at forslagene vil medføre store omkostnings- og ressourcemæssige ændringer for selskaberne, der allerede har store tilpasningsopgaver i forbindelse med Basel- og Solvency II-reglerne. Derfor er FTF meget tvivlende overfor branchens muligheder for på forsvarlig vis at tilpasse sig ændringerne med så relativ kort ikrafttræden, som forslagene lægger op til.

Bemærkninger til de enkelte forslag

Ændring af Pensionsbeskatningsloven (PBL) og Pensionsafkastbeskatning (PAL)

I relation til omlægningerne af PBL og PAL peges der i forslaget på, at der er store systemmæssige ændringer for selskaberne, ligesom der vil være flere administrative byrder for selskaberne forbundet med omlægningerne. For FTF er det vigtigt, at den enkelte opsparende ikke bliver taberen, og at de omkostninger, der måtte være forbundet med omlægningerne, ikke overvæltet til den enkelte opsparende. Derfor bør selskaberne kompenseres for de store systemmæssige ændringer, som forslagene medfører.

De udenlandske selskaber, der godkendes i henhold til den danske lovgivning, forpligter sig til at indeholde afgifter efter PBL og PAL. Det er imidlertid uklart, hvilke sanktionsmuligheder den danske stat/skattemyndighederne har overfor et udenlandsk selskab, der ikke overholder sine forpligtelser (udover at tilbagekalde selskabets godkendelse).

Omlægningen af PAL medfører en omlægning fra institut- til individniveau. Det bør overvejes, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at undtage de kollektive ordninger fra denne omlægning. De kollektive obligatoriske arbejdsmarkeds-pensionsordninger bygger på den danske aftalemodel og på overenskomstparternes gensidige ansvar og anerkendelse. Yderligere administrative byrder, der pålægges lovgivningsmæssigt, risikerer at udhule de kollektive ordninger, hvilket set fra bl.a. en samfundsøkonomisk vinkel synes særdeles uhensigtsmæssigt.

To PAL-satser

Der lægges i forslaget op til, at der indføres to PAL-skattesatser, afhængig af, om det er produkter med ret til rentebonus eller ej. Hvordan Skatteministeriet har udregnet de to satser - der er på hhv. 15 % for ordninger med rentebonus og 16,5 % for andre pensionsordninger - er uklart.

Set i lyset af regeringens skattestop, finder FTF det underligt, at man med forslaget lægger op til at hæve beskatningen for visse typer af ordninger. Forslaget kan betyde, at nogle selskaber fremover vælger at tilbageholde bonus for at reducere merbeskatningen. Uanset om der tilbageholdes bonus for at undgå merbeskatning eller om man bliver beskattet med den høje skattesats, er det den enkelte pensionsopsparende, der bliver taberen. Det er for FTF en helt uac-

ceptabel konsekvens i en tid, hvor der fra alle sider opfordres til at øge pensionsindbetalingerne.

Ophævelse af skattefritagelse for indeksobligationer og ejendomme

I relation til ophævelse af skattefriheden for visse indeksobligationer og ejendomme er det FTF's vurdering, at også dette risikerer at få negative konsekvenser for pensionsselskaberne og for den enkelte pensionsopsparer.

En del ejendomme har hidtil været fritaget for beskatning. Så vidt FTF er orienteret, var der i det oprindelige udkast til lovforslag lagt op til, at der skulle kompenseres herfor, men dette er nu fjernet. Der er reelt tale om, at der indføres en afgift på et område, der før var skattefrit, uden at der kompenseres herfor. Det er ikke oplyst, hvorfor man ikke længere ønsker at kompensere.

Der har været en tilsvarende problemstilling for indeksobligationer, men her har ministeriet valgt at opretholde princippet om, at der skal kompenseres. Der er ikke efter FTF's vurdering nogen tekniske eller juridiske hindringer for at opretholde compensationen på ejendomme, idet compensation kunne gives på samme måde som for indeksobligationer. Den manglende compensation risikerer at ramme mange FTF-pensionskasser, da disse har relativt mange berørte ejendomme. Det er beklageligt, at ministeriet ikke kompensere herfor!

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand FTF

Skatteministeriet
pskper@skm.dk

Den 13. august 2007

Vedr. Forslag om ændringer af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven

Ærådet har modtaget ovennævnte lovforslag i høring og har følgende bemærkninger:

Det er Ærådets opfattelse, at der skal være en sammenhæng i beskatningen vedrørende pensionsopsparing, således at fradrag for indbetalingen modsvares af beskatning ved udbetaling, ligesom der bør ske en løbende beskatning af pensionsafkastet.

Ærådet kan derfor tilslutte sig lovforslagenes hovedsigte, der går ud på, at der ved indbetalingen med fradragsret til pensionsordninger i lande indenfor EU/EØS skal ske en beskatning ved udbetalingen, ligesom det sikres, at der løbende beregnes og indeholdes pensionsafkastskat.

Ærådet er enig i, at dansk beskatningsret ikke kan udstrækkes til udenlandske pensionsinstitutter, og at skattepligten derfor for udenlandske pensionsordninger placeres hos de enkelte pensionsopparere.

Ærådet konstaterer, at for pensionsordninger i Arbejdsmarkedets Tillægspension samt hos Lønmodtagernes Dyrtdsfond foreslås skattepligten bevaret på institutionsniveau.

Ærådet finder det mest hensigtsmæssigt, at man for danske livsforsikringselskaber og pensionskasser mv. kan bevare skattepligten på institutionsniveau.

Herved vil man undgå en række skattemæssige problemer vedrørende ufordelte bonusreserver etc.

Fradragsret ved indbetaling, beskatning ved udbetaling samt pensionsafkastbeskatning vil også under en sådan ordning væk ens både for pensionsopsparing i danske og udenlandske selskaber.

Såfremt dette ikke skønnes muligt af EU-retlige hensyn, mener AErådet, at en omlægning af skattepligten til individniveau bør ske på en sådan måde, at man ikke pålægger de enkelte pensionsopparere øgede administrative byrder.

AErådet lægger herudover vægt på, at skattereglerne udformes således, at de ikke i praksis kommer til at virke diskriminerende for nyere selskaber, der er inde i en vækstproces, set i forhold til gamle og konsoliderende selskaber.

AErådet er enig i, at pensionsopparerne kompenseres for den beskatning, der som noget nyt pålægges indeksobligationer, men finder, at den foreslåede model er særdeles kompliceret og pålægger selskaberne store administrative byrder.

Der bør derfor arbejdes hen imod, at der laves en model, som er langt mere enkel.

På baggrund af de omfattende administrative ændringer, der under alle omstændigheder skal gennemføres, såfremt man vælger at ændre skattepligten fra institutionsniveau til individniveau, mener AErådet, at lovens ikrafttrædelse bør udskydes til 1. januar 2010.

Med venlig hilsen

Frithiof Hagen

Direkte tlf. 3355 7719

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

HØRINGSSVAR - FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF PENSIONSBEKATNINGSLOVEN M.M.

26. JULI 2007
JN/LF/MB

Finansforbundet skal hermed afgive bemærkninger til det af Skatteministeriet fremsendte forslag til ny pensionsbeskatningslov m.m.

**FINANSFORBUNDET
ANALYSE & POLITIK**

APPLEBYS PLADS 5
POSTBOX 1960
1411 KØBENHAVN K

TELEFON 32 96 46 00
TELEFAX 32 96 12 25
POST@FINANSFORBUNDET.DK

DIREKTE TLF 32 66 14 77
LF@FINANSFORBUNDET.DK

WWW.FINANSFORBUNDET.DK

FINANSFORBUNDETS OVERORDNEDE BEMÆRKNINGER TIL FORSLAGENE

Set i lyset af EF-domstolens dom i januar 2007 var det nødvendigt at ændre den danske pensionsbeskatningslov, og dermed finder Finansforbundet hensigten med lovændringen positivt. Det afgørende for Finansforbundet er, at der sker en konkurrencemæssig ligestilling af udenlandske pensionsordninger og danske pensionsordninger.

Herudover skal det bemærkes, at det for Finansforbundet er vigtigt, at det til sikres, at de betingelser, standarder, anbefalinger om god skik, hyrdebrev m.m. der udstikkes af Finanstilsynet for danske finansielle virksomheder, også gælder for udenlandske finansielle institutters udøvelse af pensionsvirksomhed i Danmark. Ellers vil der, efter Finansforbundets vurdering, være risiko for ulige konkurrencevilkår, hvilket er uacceptabelt både for danske pensionsudbydere og danske pensionsopparer.

Finansforbundet savner således i notatet fra Skatteministeriet, at de udenlandske pensionsudbydere, udover pensionsbeskatningsloven, tillige skal opfylde dansk udmøntning af direktivbestemmelser (Basel II-/Solvency II-reglerne), bekendtgørelser og anbefalinger udstedt af Finanstilsynet m.m. Fradragsretten bør alene følge institutter, der reelt er ligestillede i en konkurrencesituation, således at lovændringen sikrer en reel konkurrence.

Finansforbundet tager positivt imod opsigelserne af dobbeltbeskatningsaftalerne med Spanien og Frankrig og støtter, at der tages initiativer, der forhindrer skatteunddragelse.

Der er for Finansforbundet ingen tvivl om, at forslagene vil medføre store systemmæssige ændringer for selskaberne, der allerede har store tilpasningsopgaver i forbindelse med Basel- og Solvencyreglerne. Derfor er Finansforbundet stærkt skeptisk overfor branchens muligheder for på en forsvarlig måde at tilpasse sig ændringerne med så relativt kort ikrafttræden, idet en række af forslagene ventes at træde i kraft med virkning fra indkomståret 2008.

FINANSFORBUNDET KONKRETE BEMÆRKNINGER TIL LOVFORSLAGENE

Ændring af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven

Af forslagene fremgår det direkte, at omlægningen af PBL og PAL vil resultere i både store systemmæssige ændringer for selskaberne og flere administrative byrder for selv samme selskaber. Såfremt virksomhederne ikke kompenseres for disse, vil de dels have negativ effekt for den enkelte virksomheds konkurrenceevne og dels i den sidste ende betyde et mindre pensionsafkast for den enkelte opsparer. Dette er stik mod hensigten af lovforslaget. Derfor bør selskaberne kompenseres for de systemmæssige ændringer som forslagene medfører.

Det er uklart for Finansforbundet, hvilke sanktionsmuligheder den danske stat/skattemyndighederne med lovændringen vil få overfor et (efter dansk lovgivning) godkendt udenlandsk selskab, der ikke overholder sine forpligtelser vedr. indeholdelse af afgifter efter PBL og PAL. Overholder det udenlandske selskab ikke sine forpligtelser, kan kravet jo blive forsøgt inddrevet hos pensionsopspareren, hvilket Finansforbundet ikke kan tilslutte sig.

Ifølge lovforslaget vil en omlægning af PAL medføre en omlægning fra instituttil individniveau. I de tilfælde hvor den enkelte pensionsopspare er en del af en kollektiv pensionsordning – og som ikke kan flyttes individuelt – giver det dog ingen mening, at disse ordninger berøres af omlægningen. Det bør derfor overvejes, at undtage netop disse kollektive ordninger fra loven.

To PAL-Skattesatser

Det er væsentligt, at den enkelte pensionsopspare forstår, hvad der ligger til grund for en given beskatning, og det kan diskuteres, om det er retfærdige satser. Det fremgår ikke klart af lovforslaget, hvordan Skatteministeriet har beregnet de to satser og den nødvendige forskel mellem satserne, således at man sikrer en neutraliseret rentefordel ved skatteudskydelsen.

Finansforbundet finder det vigtigt, at udregningen begrundes, og at satserne, senest ét år efter lovens ikrafttræden, dels regnes efter dels genovervejes i samarbejde med branchen. Denne opgave kunne man overveje at lægges i Penge- og Pensionspanelet, der vil blive nedsat af Erhvervs- og Økonomiministeren.

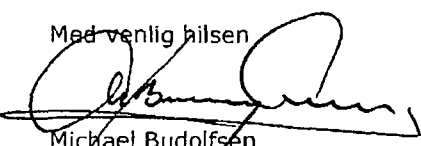
Ophævelse af skattefritagelse for indeksobligationer

Finansforbundet vurderer, at ophævelse af skattefriheden for visse indeksobligationer og ejendomme vil få negative konsekvenser for pensionsudbydere og dermed også for den enkelte pensionsopspare. Dette begrundes med, at der reelt er tale om, at der indføres en afgift på investeringstyper med meget lang investeringshorisont, som før var skattefrit. En sådan ophævelse vil ændre grundlaget for de allerede foretagne investeringer radikalt.

Lovændringen vil desværre have en dobbelt negativ effekt. Dels vil ændringen ramme en række pensionsselskaber - og hermed deres kunder hårdt, idet mange selskaber har store beløb placeret i netop indeksobligationer. Resultatet for disse selskaber vil yderligere forværres, idet en række andre selskaber ikke har indeksobligationer, og dermed ikke rammes af lovforslaget. Det foreliggende forslag vil således ramme en række konkrete virksomheder dobbelt og desuden ramme branchen skævt og dermed virke konkurrenceforvridende. Hertil forventes det, at den enkelte pensionsopspare også rammes negativt på en helt vilkårlig måde, afhængigt af selskabets beholdning af indeksobligationer.

Såfremt forslaget videreføres, bør det derfor ikke gælde allerede foretagne investeringer i disse investeringstyper.

Med venlig hilsen

Michael Budolfson
næstformand

NOTAT

10. august 2007

Som følge af EF-dommen afsagt den 30. januar 2007 har det været nødvendigt at revidere de danske skatteregler vedrørende beskatning af pensionsordninger.

Finansrådet kan tilslutte sig hensigten med forslaget, nemlig at der sikres skattemæssig ligestilling mellem indskud på danske og udenlandske ordninger. For Finansrådet er det imidlertid tillige vigtigt, at der sikres lige konkurrencevilkår mellem danske og udenlandske pensionsudbydere.

Kontakt Susanne Helene Hansen
Direkte 3370 1067
shh@finansraadet.dk

Journalnr. 651/01
Dok. nr. 174425-v1

Finansrådet har med tilfredshed, noteret sig at Skatteministeriet har imødekommet flere af de forslag, som Finansrådet havde til det første udkast, og at disse forslag er blevet indarbejdet i det forslag, som Skatteministeriet sendte i høring d. 27. juni 2007.

Finansrådet ser generelt positivt på lovforslagene, der åbner for konkurrence på det danske pensionsmarked. Finansrådet har dog fortsat nogle ændringsforslag samt nogle ønsker til præciseringer af visse bestemmelser.

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

§ 11 A, stk. 1, nr. 1, 1. pkt. og § 15 B, stk. 1 "Kreditinstitut"

Finansrådet ser gerne, at der i bemærkningerne til bestemmelsen bliver taget stilling til, om kreditinstitut omfatter de samme typer virksomheder som begrebet pengeinstitut, eller om der er tale om en bredere definition.

§ 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt. "puljebekendtgørelse mv."

Finansrådet havde foretrukket, at puljebekendtgørelsen var blevet ophævet så 20%-reglen og 100.000 kroners-grænsen blev afskaffet. Finansrådets primære ønske er naturligvis, at der skabes lige konkurrencevilkår for danske og udenlandske pensionsinstitutter, og Finansrådet har derfor noteret sig, at § 12, stk.1, nr. 1, 4.-8. pkt. i stedet sigter på, at puljebekendtgørelsens regler kommer til at gælde for alle.

Finansrådet er dog usikker på forståelsen af bestemmelsen. Den sidste sætning lyder:

"Midlerne skal endvidere anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50-51 i lov om finansiel virksomhed."

§ 50, stk. 2 er hjemlen til puljebekendtgørelsen, hvilket betyder, at efter ovenstående sætning skal midler (både i danske og udenlandske pensionsordninger) anbringes efter puljebekendtgørelsen. Finansrådet forstår derfor ikke, hvorfor der i bestemmelsen er et lille resumé af puljebekendtgørelsen før ovenstående sætning.

Journalnr. 651/01
Dok. nr. 174425-v1

Bemærkningerne til bestemmelsen fremstår endnu mere uklare. Nedenstående afsnit giver anledning til fortolkningstvivl.

"Kravet om, at de opsparede pensionsmidler skal anbringes i overensstemmelse med reglerne i lov om finansiel virksomhed, kan alene gælde for pengeinstitutter og kreditinstitutter, der også er omfattet af lov om finansiel virksomhed, dvs. pengeinstitutter med hjemsted her i landet og faste driftsteder her i landet af udenlandske kreditinstitutter. "

Hvis afsnittet hører til det ovenstående afsnit i bemærkningerne, der beskriver nuværende ret, hvorfor er det så flyttet ned som et selvstændigt afsnit? Eller er det bemærkninger fra det tidligere forslag?

De to følgende sætninger konflikter med bemærkningerne, og er med til at forvirre billedet yderligere.

"Ovenstående krav til anbringelsen af rate- og kapitalpensionsordninger gælder for såvel ordninger oprettet i et pengeinstitut her i landet, som for ordninger oprettet i et kreditinstitut inden for EU/EØS. (vores fremhævelse)

Det fremstår yderligere uklart, hvorvidt den første sætning henviser til lovforslagets § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt. eller til puljebekendtgørelsen, da begge nævnes i den ovenstående tekst.

For rate- og kapitalpensioner oprettet i pengeinstitutter omfattet af lov om finansiel virksomhed, gælder herudover i det hele Finanstilsynets regler om puljepension og andre skattebegunstigede opsparingsformer m.v." (vores fremhævelse)

At der for pensionsordninger i danske pengeinstitutter ud over § 12, stk. 1, nr. 1, 4.-8. pkt. i pensionsbeskatningsloven også gælder puljebekendtgørelsen er dobbeltkonfekt. Puljebekendtgørelsen skal jo følges allerede efter pensionsbeskatningslovens § 12 stk. 1, nr. 1, 8. pkt. Det samme gælder jo for udenlandske selskaber efter § 12, stk. 1, nr. 1, 8. pkt.. Sætningen fremstår derfor meget uklar.

Finansrådet foreslår derfor, at det foreslåede § 12, stk. 1, nr. 1. 4.-7. pkt. udgår, således at § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt. affattes på følgende måde.

"Midlerne skal endvidere anbringes i overensstemmelse med reglerne i §§ 50-51 i lov om finansiel virksomhed."

Journalnr. 651/01

Dok. nr. 174425-v1

Subsidiært foreslår Finansrådet følgende ændringer for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med puljebekendtgørelsen.

1. I bestemmelsen er der ikke en sondring mellem noterede og unoterede aktier. Efter lovforslaget gælder 20%-reglen for både noterede og unoterede aktier. Efter puljebekendtgørelsen gælder 20%-reglen kun for noterede kapitalandele, ikke for unoterede kapitalandele. Finansrådet foreslår, at bestemmelsen bliver bragt i overensstemmelse med puljebekendtgørelsen.
2. I sætningen: "Ved anbringelse i særskilte depoter i aktier mv., der er optaget til handel på et reguleret marked, må kontohaver ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i selskabet, og investeringen i hvert selskab skal udgøre mindst 100.000 kr." foreslår Finansrådet at man indsætter ordet "ikke" således at sætningen bliver som følger: "Ved anbringelse i særskilte depoter i aktier mv., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, må kontohaver ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne mv. i selskabet, og investeringen i hvert selskab skal udgøre mindst 100.000 kr.". Herved bringes sætningen i overensstemmelse med hvad der gælder i puljebekendtgørelsen.
3. I puljebekendtgørelsen gælder der en kap.max.grænse, således at man kan investere 43.100 kr. (2007) i en enkelt noteret aktier. Finansrådet foreslår, at en lignende bestemmelse bliver indsat i § 12, stk. 1, nr. 1, 4. pkt., således at paragraffen bliver bragt i overensstemmelse med puljebekendtgørelsen.

§ 15 C "begunstigelsesregler"

Finansrådet ser med tilfredshed på, at der i bemærkningerne til lovforslaget er indsat en sætning om, at også udenlandske pensionsordninger skal have samme begunstigelsesregler som danske pensionsordninger.

Finansrådet finder det endvidere positivt, at det er blevet udspecificeret i bemærkningerne, at begrebet "tarifmæssigt opbygget" ikke finder anvendelse på pengeinstitutordninger. Dog synes det u hensigtsmæssigt, at man ikke af bestemmelsen kan læse, om det er muligt at oprette pensionsordninger i udenlandske pengeinstitutter. Dette fremgår udelukkende af bemærkningerne til bestemmelsen.

§ 15 C "kapitalpensioner"

Finansrådet antager, at det med lovforslaget bliver muligt at oprette kapitalpensionsordninger i udlandet pga. EF-dommen, og at hjemmelen hertil evt. er § 15 C. Det er ikke nævnt i bemærkningerne, om det er muligt. Finansrådet antager, at disse ikke er nævnt, fordi kapitalpensioner bliver afgiftberigtiget. Finansrådet ser gerne, at der bliver taget stilling til dette i selve bestemmelsen eller i bemærkningerne til bestemmelsen.

Finansrådet ser også gerne, at det også bliver muligt at modregne evt. udenlandsk betalt skat i den danske afgift, man betaler ved udbetaling af kapitalpension. Som bestemmelsen er udformet nu, er det kun muligt at modregne udenlandsk betalt skat i dansk skat og ikke i afgift. Derved risikere pensionskunden at skulle betale f.eks. 35% udenlandsk skat af sin kapitalpension og 40% afgift i DK, hvilket bringer den samlede skat/afgiftbyrde op på 75%, hvilke er meget uhensigtsmæssigt og vil virke begrænsende på den frie bevægelighed inden for EU.

§ 15 C, stk. 4 "Fradrag og skattepligt"

§ 15 C, stk. 4 har følgende ordlyd:

"Ved opgørelsen af det udbetalte beløb medregnes alene udbetalinger, i det omfang de modsvares af indbetalinger, som personen har kunnet fradrage eller bortse fra ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst."

Af bestemmelsen bør det fremgå, om skattepligten kun vedrører de beløb, der er givet fradrag for i Danmark, eller om skattepligten også gælder for beløb, der er givet fradrag for i andre lande.

§ 15 D, stk. 1

I bemærkningerne til bestemmelsen står følgende:

"De udenlandske ordninger *skal* være bidragsfinansierede, hvor arbejdsgiverens eller lønmodtagerens indbetalinger kan henføres til ordningen, da det ellers ikke vil være muligt at give fradrag eller bortseelsesret i den skattepligtige indkomst." (*vores fremhævelse*)

Finansrådet antager, at pensionsordningen ikke *skal* være en arbejdsgiver-administreret ordning, men at det også kan være en privat ordning. Finansrådet ser gerne dette præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen.

§ 30

Denne omfattende lovændring er en god anledning til også at ændre § 30 i pensionsbeskatningsloven således, at bestemmelsens indhold bringes i overensstemmelse med praksis, som er beskrevet i bemærkningerne til § 41.

§ 41 stk. 1, nr. 3 "overførsler"

Side 5

Finansrådet ser gerne, at der i bemærkningerne bliver gjort rede for proceduren med overførsler af pensionsordninger fra danske pensionsinstitutter til udenlandske. Særligt er der behov for en beskrivelse af hvilken dokumentation, de danske pensionsselskaber skal have for at være sikker på, at den udenlandske ordning er godkendt, således at man kan lave en § 41-overførsel og ikke skal afgiftsberigtige ordningen med 60%.

Journalnr. 651/01

Dok. nr. 174425-v1

Finansrådet er tilfreds med, at Skatteministeriet har åbnet yderligere for muligheden for at flytte pensioner, da det giver øget mulighed for konkurrence og en større fleksibilitet for kunder, der ønsker at sammenlægge ordninger.

§ 53 A

Til forståelse af den nye § 53 A har Finansrådet følgende spørgsmål og eksempel: Da § 53 A nu omfatter pengeinstitutordninger, betyder det, at man kan fortsætte indbetaling ved ophør af fuld skattepligt og derved undgå 18 A-virkning (omberegning)?

Eks.:

A har en privat rateordning med årlig indbetaling på 100.000kr., der løber i 10 år. Efter det 5. år ophører fuldskattepligten. Hvis A stopper indbetalingen, skal der ske omberegning af de første fem års fradrag. Hvis A i stedet fortsætter indbetalingen og vælger ordningen 53 A, slipper A så for omberegning?

Hvis A er i DK ved udbetaling, skal halvdelen af ydelsen beskattes og halvdelen ikke?

Internationalt samspil ved udbetaling

Lovforslaget skal primært regulere indbetalingen men kommer også til at regulere pensionsudbetalinger. Reglerne bør således afpasses med det internationale system, så kollision med de gældende dobbeltbeskatningsaftaler undgås. Disse aftaler er traditionelt indrettet som en aftale mellem kilde-land og domicillandet. I tilfældet, hvor DK hverken er kilde- eller domicil-land, må vi derfor forudse ikke uvæsentlige konflikter.

Ved fraflytning til andre lande, hvor dobbeltbeskatningsaftalen giver kilde-landet beskatningsret, vil der let opstå en triangulær situation, hvor indkomstkilden er i land 1, bopælen er i land 2, og DK har beskatningsretten som land 3. De almindelige dobbeltbeskatningsaftaler regulerer forholdet mellem land 1 og land 2. Eventuel dobbeltbeskatning i forhold til DK kan ikke imødegås af nogen dobbeltbeskatningsaftale men derimod udelukkende ved nedslag i den danske indkomstskat efter LL § 33.

Det er ifølge bemærkningerne til lovforslaget det udenlandske pensionsinstitut, der skal opgøre og beregne den danske indkomstskat og dermed også forestå lempelsesberegningen. I den forbindelse skal det sikres, at nedslaget efter LL § 33 bliver det rigtige, herunder at der mellem land 1 og 2 er

foretaget den nødvendige lempelse efter den pågældende dobbeltbeskatningsaftale.

Side 6

Administrationen af dette område må forventes at blive byrdefuld.

Forslag til Lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (pensionsafkastbeskatningsloven)

Journalnr. 651/01

Dok. nr. 174425-v1

Beskatningen af det løbende afkast bliver flyttet fra institutniveau til individniveau. Dette har ikke den store betydning for pengeinstitutterne, da disse allerede efter gældende regler beregner PAL-skatten på individniveau. Det er dog vigtigt, at alle aktører får samme vilkår mht. f.eks. afregningstidspunktet for PAL-skatten, således at betalingen af PAL-skatten ikke kan blive et konkurrenceforvridende moment.

§ 14, stk. 7

Finansrådet foreslår, at man i ovenstående bestemmelser bytter § 15 C ud med § 15 B. Herved bliver sportspensioner omfattet. § 15 C ordninger vil være omfattet allerede, fordi de også kan klassificeres som en ratepension, sportspension mv. Foruden § 14, stk. 7 gør det samme sig gældende for § 15, stk. 6, § 21 stk. 1 og § 22, stk. 2.

§ 19, stk. 1

I bemærkningerne til § 19 anføres det, at formålet med lempelsesadgangen er at lempe juridisk men ikke økonomisk dobbeltbeskatning. For opsparing i puljeordninger bliver der tale om en skærpelse, idet den hidtidige lempelsesmulighed i § 19, stk. 5 ophæves.

Pengeinstituttet, som ejer de bagvedliggende værdipapirer, kan heller ikke opnå lempelse på grund af reglen i selskabsskattelovens § 13 B.

Denne skærpelse forekommer ikke nødvendig henset til formålet med lovforslagene. Finansrådet finder, at § 19, stk. 5 bør videreføres. Alternativt kan afkastet fra udenlandske værdipapirer medregnes i PAL-grundlaget *efter fradrag* af udenlandsk rente- eller udbytteskat, hvorved noget af dobbeltbeskatningen forhindres.

§ 20 og 21 "Ændret afregningstidspunkt"

Finansrådet vil indledningsvis gøre opmærksom på, at Københavns Fondsbørs har ændret navn til OMX, den Nordiske Børs, København, og bemærkningen til § 20, stk. 1 bør derfor ændres på dette punkt.

Finansrådet har forståelse for, at det vil gøre det nemmere og mere overskueligt for udenlandske selskaber, hvis beregningen af PAL-skatten sker for perioden 1/1-31/12. Finansrådet skal dog påpege, at det skaber ulige vilkår på pensionsmarkedet i og med, at pengeinstitutter skal afregne PAL-skat d.

15. januar, mens forsikringselskaber får lov til at "låne" PAL-skatten yderligere 2,5 måned. Der bør være lige vilkår for alle aktører på pensionsmarkedet, hvorfor Finansrådet foreslår, at alle pensionsinstitutter har afregningsdato d. 31. marts.

Side 7

§ 21, stk. 2

Journalnr. 651/01

Dok. nr. 174425-v1

Finansrådet frygter, at der vil opstå endnu flere tilfælde, hvor pensionskunder spekulerer i ikke at have tilstrækkelige kontanter på kontoen til at betale PAL-skatten. Det er nærliggende at tro, at vil der opstå endnu flere tilfælde som nedenstående:

Inden 8/1, hvor pengeinstitutterne hæver PAL-skatten, vælger pensionskunden at sætte alle sine pensionsmidler i værdipapirer, således at den 8/1 er der ingen midler til at betale PAL-skatten, og pengeinstituttet må lægge pengene ud for kunden, ved at lade kontoen gå i minus. Kunden har nu et overtræk på sin pensionskonto. For at have dette overtræk betaler kunden en overtræksrente. Normalt vil en sådan overtræksrente være aftalt mellem kunden og pengeinstituttet men ikke i dette tilfælde.

Med § 21, stk. 2 har Skatteministeriet sørget for, at kundens overtræk forrentes med kontoens gældende indlånsrent. Normalt når man låner penge i pengeinstitutter, sker det til pengeinstituttets udlånsrente eller til en rente aftalt mellem parterne efter det alm. aftaleprincip, og ikke efter en rente fastsat ved lov.

Finansrådet finder det urimeligt, at pengeinstitutternes udlånsrente for kunder, hvis pensionskonto går i minus, er en lav overtræksrente fastsat ved lov. Finansrådet har svært ved at forstå Skatteministeriets ønske om at ophæve det almindelige aftaleretslige princip om, at renten for lån optaget i pengeinstitutter aftales mellem kunden og pengeinstituttet. Finansrådet mener, at lån til kunder bør ske på markedsvilkår og foreslår en løsning, hvor kunden, efter at være blevet orienteret om overtrækket på sin pensionskonto, har en uge til at få det bragt ud af verden, før der skal betales renter af overtrækket. Finansrådet mener, at dette vil sikre en rimelig beskyttelse af pensionskunderne.

I forbindelse med den omfattende ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, foreslår Finansrådet derfor, at også § 21, stk. 2 ændres, således at formulering af § 21, stk. 2, 3. pkt. bliver som følgende:

"Kontohaveren forrenter det beløb, hvormed kontoen er overtrukket, med en af penge- eller kreditinstituttet fastsat udlånsrente en uge fra det tidspunkt, penge- eller kreditinstituttet har gjort kontohaver skriftligt opmærksom på overtrækket."

§ 22, stk. 4.

Ordet pensionsinstitut bruges normalt om alle aktører, der udbyder pensionsordninger. Finansrådet foreslår, at man bibeholder denne definition af ordet og derfor erstatter ordet pensionsinstitut med forsikringsselskab i § 22, stk. 4.

Side 8

§ 24

Journalnr. 651/01

Dok. nr. 174425-v1

Se vores bemærkninger under § 22, stk. 4 vedrørende brugen af ordet pensionsinstitut.

Finansrådet ser i øvrigt gerne, at man kan overflytte pensionsordninger mellem forsikringsselskaber og pengeinstitutter uden pligt til at lave en PAL-skatteberegning, når nu ordninger i både forsikringsselskaber og pengeinstitutter beregnes på individniveau. Dette vil også være med til at øge fleksibiliteten på pensionsmarkedet, såvel som det vil være med til at gøre flytninger mellem pengeinstitutter og forsikringsselskaber mere smidig.

§ 30, stk. 2

Finansrådet har forståelse for, at lovforslaget kan give administrative besparelser for Skat, hvis der ikke skal ske tilbagesøgning af for meget betalt PAL-skat ved fraflytning fra Danmark, men hvis det medfører, at den administrative byrde bliver lagt over på pengeinstitutterne, som så skal kontrollere kundernes skattepligt, finder Finansrådet forslaget uhensigtsmæssigt. Administrative byrder forbundet med skatteopkrævning bør som udgangspunkt ligge hos skattemyndighederne og skattesubjektet og ikke hos andre private aktører. Pengeinstitutterne kan ikke kontrollere eller være ansvarlige for, hvornår pensionskunderne opfylder kriterierne for fuld skattepligt.

Regeringen har en målsætning om ikke at pålægge erhvervslivet yderligere byrder, og Finansrådet håber, at dette vil blive inddraget i overvejelserne ved udarbejdelsen af reglerne om ophør af skattepligten.

Finansrådet ser helst, at man fortsætter med den nuværende ordning, hvor alle ordninger beskattes med 15%, og kunderne selv skal tilbagesøge beløbene. Incitamentet for kunderne til at oplyse Skat om, at de er fraflyttet og skal have tilbagebetalt skat, må alt andet lige være større end incitamentet til at fortælle pengeinstitutterne, at de nu er blevet skattepligtige til Danmark igen og derfor skal genoptage PAL-skattebetalingen.

Hvis ordningen med ophør af skattepligt og betaling af PAL-skat bliver gennemført, forudsætter Finansrådet, at det må påhvile Skat at give pensionsinstitutterne besked om, hvorvidt der skal betales PAL-skat eller ej på den enkelte kundes pensionsordninger.

§ 41 "Indeksobligationer"

Finansrådet er tilfreds med, at der er fundet en kompensationsordning for indeksobligationer men forudser, at det vil være forbundet med væsentlige

administrative byrder for pengeinstitutterne at administrere kompensationsordningen. Når pengeinstitutterne har fået et større overblik over de administrative udfordringer, vender Finansrådet tilbage med en udmelding til Skatteministeriet. Finansrådet håber på velvillighed fra Skattemyndighederne i administrationen af ordningen.

Side 9

Journalnr. 651/01
Dok. nr. 174425-v1

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål, stiller Finansrådet sig til rådighed med uddybende kommentarer.

Med venlig hilsen
Susanne H. Hansen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28,
1402 København K

17. august 2007
LW/KJ

Lønmodtagernes Dyrtidsfond skal hermed kvittere for modtagelsen af udkast til lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. og samtidig takke for de tidligere drøftelser af PAL-beskatningen af Lønmodtagernes Dyrtidsfond, hvor Lønmodtagernes Dyrtidsfond ytrede ønske om at kunne forsætte sin afvikling uden påførsel af unødige omkostninger til ændring af opgørelses- og rapporteringssystemer, som følge af en overførsel af beskatningen til individniveau.

Vi skal nedenfor fremkomme med vores bemærkninger til udkastet.

Bemærkninger til udkast til Lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv.

Formueafkast mv.

Det fremgår af § 6, at institutter (herunder Lønmodtagernes Dyrtidsfond), der undergives institutbeskatning skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget.

Ifølge forslaget § 11 opgøres beskatningsgrundlaget i henhold til § 6 efter principperne i §§ 12-15.

Der foretages ikke i lovteksten en nærmere angivelse af, hvad der skal forstås ved "formueafkast". Efter Lønmodtagernes Dyrtidsfonds opfattelse bør begrebet "formueafkast" defineres nærmere, gerne ved en opstilling i stil med den gældende lovs § 2.

Friholdelse

I henhold til udkastets § 9 fastholdes friholdelsesreglen for værdien af formuen ved udgangen af 1982. Ifølge bemærkningerne er der tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse i PAL § 7, stk. 6.

Udkastets ordlyd bør derfor efter Lønmodtagernes Dyrtidsfonds opfattelse tilpasses ordlyden af den gældende bestemmelse, hvoraf følgende fremgår vedrørende reduktion af værdien af formuen ved udgangen af 1982:

"Ved udbetaling efter december 1982 af et indestående i fonden eller ordningen formindskes den opgjorte værdi af formuen ved udgangen af 1982 med værdien af den pågældendes indestående på dette tidspunkt. (vores understregning)."

Ophævelse af skattefrihed for visse typer af formueafkast

Lovforslaget indebærer en ophævelse af de hidtidige former for skattefrit afkast – primært fast ejendom og afkast af indeksobligationer, herunder afkast fra indeksobligationer via investeringsforeninger, jf. PAL § 4.

For så vidt angår ophævelsen af skattefriheden for afkast af indeksobligationer (renter og indekstillaeg) og indeksobligationer via investeringsforeninger foreslås det, at de pensionsberettigede skal have kompensation herfor, både for så vidt angår kurstabet som det indtægtstab, der vil opstå fremadrettet som følge af overgangen til beskatning.

Lønmodtagernes Dyrtdsfond kan fuldt ud tilslutte sig, at der ydes de pensionsberettigede kompensation for de forventede tab, således som det er tilfældet for indeksobligationer. Det skal dog bemærkes, at ordningerne i Lønmodtagernes Dyrtdsfond er karakteriseret ved at være relativt små. Den gennemsnitlige ordning udgør ca. 57.000 kr.

Med baggrund heri og set i lyset af, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond er under afvikling er der udviklet et fuldautomatisk pensionssystem, hvor fordeling af afkast, beregning af PBL-afgift med 40 % og udarbejdelse af rapportering til SKAT sker automatisk.

Ifølge ordlyden af udkastet § 41, stk. 5 kan pensionsberettigede, der pr. 31. december 2006 havde en ordning i Lønmodtagernes Dyrtdsfond modtage kompensation. For pensionsberettigede, der på udbetalingstidspunktet har flyttet ordningen til et andet penge- eller pensionsinstitut, skal kompensationen udbetales til den pensionsberettigede og indgår i den personlige indkomst. Pensionsberettigede, der på udbetalingstidspunktet har fået opsparingen udbetalt, skal have kompensationsbeløbet udbetalt på samme måde, som ved udbetaling fra den oprindelige ordning.

Lønmodtagernes Dyrtdsfond vil blive påført en administrativ og økonomisk belastning ved at skulle kompensere de pensionsberettigede, der har flyttet deres ordning eller fået udbetalt deres ordning, efter den beskrevne fremgangsmåde. Det vil således kræve udvikling af et nyt systemfunktionalitet mv., og omkostningerne hertil samt til den efterfølgende systemdrift og administration vil skulle bæres af de nuværende pensionsberettigede, hvilket efter Lønmodtagernes Dyrtdsfonds opfattelse er urimeligt set i lyset af, at fonden er under afvikling.

Lønmodtagernes Dyrtdsfond foreslår derfor, at der indføres en minimumsgrænse på 1.000 kr. for hvornår kompensationsbeløb udbetales til de pensionsberettigede. Lønmodtagernes Dyrtdsfond deltager gerne i drøftelser med Skatteministeriet om evt. fastsættelse af et andet niveau.

I relation til udbetaling af kompensationsbeløbene til overførte eller udbetalte ordninger vil Lønmodtagernes Dyrtidsfond gerne have fastslået, hvorvidt der gælder en indeholdelsesforpligtigelse.

Hvis dette er tilfældet ønsker Lønmodtagernes Dyrtidsfond bekræftet, at denne forpligtigelse kan overholdes ved det allerede udarbejdede fuldautomatiske system, således at der ikke er nødvendigt med udvikling af et ny funktionalitet.

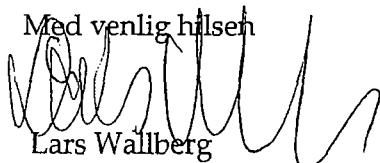
For så vidt angår ophævelsen af skattefrihed for afkast af visse hidtil fritagne ejendomme foreslås der ingen kompensation, hvilket synes at være i strid med et lighedsprincip.

Maksimeringsreglen

Såfremt der henstår negativ PAL-skat ved ophør af skattepligten, kan uudnyttet negativ PAL-skat udbetales til ordningen eller instituttet. Der kan dog højst udbetales et beløb, svarende til den skat, der er betalt for de 5 år forud for det første år for hvilke der foreligger uudnyttet negativt skat.

Set i lyset af at Lønmodtagernes Dyrtidsfond er under afvikling kan udnyttelsen af evt. negativ skat blive vanskeligere og vanskeligere. Det bør derfor efter Lønmodtagernes Dyrtidsfonds opfattelse overvejes, hvorvidt der under en symmetrisk beskatning af gevinst og tab bør gælde en maksimeringsregel. Særligt for Lønmodtagernes Dyrtidsfond kan der på grund af flytteretten ske pludselige skift, der gør det vanskelig at udnytte en evt. negativ skat.

Med venlig hilsen

Lars Wallberg

RETSSIKKERHEDSCHEFEN

Politisk-Juridisk Kontor
Hovedcentret i SKAT
Att. Karen Madsen

Retssikkerhedschefen

Ryttervej 49
5700 Svendborg

Telefon 72 22 25 25

retssikkerhed@skat.dk
www.skat.dk

13. august 2007

Margrethe Nørgaard
retssikkerhedschef

Vedr. ekstern høring af lovforslagene til ændring af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven

Den 27. juni 2007 blev ovennævnte lovforslag sendt i ekstern høring. Af retssikkerhedsmæssige bemærkninger i lovforslagene er der følgende:

Pensionsbeskatningslovforslaget:

I lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 2, næstsidste afsnit anføres følgende: "I forbindelse med godkendelsesproceduren efter den foreslåede § 15 C, stk. 1, skal den skattepligtige selv anmode SKAT om godkendelse. Tilsvarende skal en vandreende arbejdstager selv anmode SKAT om godkendelse. Om ordningen kan godkendes beror på et konkret skøn, i forbindelse med hvilket det bl.a. undersøges, om ordningen er sammenlignelig med tilsvarende fradragsberettigede ordninger oprettet i danske pensionsinstitutter. Det konkrete skøn sker således på baggrund af de gældende vilkår for indrømmelse af fradragsret for pensionsordninger, hvorfor forslaget alene har begrænsede retssikkerhedsmæssige konsekvenser for borgerne."

Ifølge den foreslåede formulering af § 15 C, stk. 6 kan Skatteministeren fastsætte regler om godkendelse af pensionsordninger efter stk. 1 og stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om tilbagekaldelse efter stk. 3, herunder fastsætte en periode, hvorefter personerne kan flytte pensionsordningerne til et andet forsikringsselskab mv., uden at § 30, stk. 1, finder anvendelse.

Disse bemyndigelser til skatteministeren forudsætter jeg udnyttet på den måde, at der vil blive tale om en retssikkerhedsmæssig vurdering af disse i forbindelse med udstedelsen. I givet fald er jeg enig i Skatteministeriets retssikkerhedsmæssige bemærkninger i lovforslaget.

Pensionsafkastbeskatningslovforslaget.

I lovforslagets almindelige bemærkninger under afsnit 3, sidste afsnit anføres det: "Forslaget vurderes at styrke retssikkerheden, da pensionsafkastbeskatningen bliver tydeligere for den enkelte pensionsopsparer i pensionsinstitutterne."

I bl.a. lovforslagets § 30 er der givet bemyndigelser til at fastlægge nærmere regler om lovens administration. Såfremt disse bemyndigelser vil blive udmøntet på en sådan måde, at der vil blive tale om en retssikkerhedsmæssig vurdering af disse i forbindelse med udstedelsen, herunder især vurderet, hvorledes kommunikationen i disse er, er jeg enig i Skatteministeriets retssikkerhedsmæssige vurdering om, at det vil styrke retssikkerheden hvis pensionsafkastbeskatningen bliver tydeligere for den enkelte.

Med venlig hilsen

Margrethe Nørgaard
Retssikkerhedschef

DANSK INDUSTRI

H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Skatteministeriet
Att.: SkatPerson
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

7. august 2007

VFJ

2007-3102-00009

Deres sagsnr.:

2007-321-0021 og 2007-321-0022

Høringssvar på lovforslag om ændring af pensionsbeskatningen

Dansk Industri har modtaget Skatteministeriets mail af 27. juni 2007 med anmodning om at fremkomme med eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) og forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (Pensionsafkastningsbeskatningsloven) og skal på denne baggrund komme med følgende bemærkninger:

Opsigelse af DBO'er med Frankrig og Spanien

Det fremgår af den indgåede politiske aftale, at Danmark vil opsiges DBO'erne med Frankrig og Spanien. Efter DI's opfattelse er der tale om et meget drastisk skridt, som ikke kender fortilfælde i nyere tid. DI er på den baggrund meget betænkelig ved de konsekvenser en opsigelse kan have for erhvervslivet.

Aftalen om en eventuel opsigelse af DBO'erne med Frankrig og Spanien fokuserer således udelukkende på DBO'ernes få bestemmelser om pensioner. Langt størstedelen af bestemmelserne i DBO'erne er imidlertid bestemmelser om eksempelvis fordeling og beskatning af forretningsvirksomhed, udbytter, renter, royalties, formuegenstande, tjenesteydelser, bestyrelseshonorar, fordringer og gæld m.v. En eventuel opsigelse af DBO'erne vil derfor i første række ramme samtlige danske virksomheder, der har samhandel med eller har etableret sig i Frankrig og/eller Spanien, og DI kan derfor ikke støtte en sådan opsigelse.

Som et eksempel på, hvorledes en eventuel opsigelse af DBO'erne vil få betydelige konsekvenser for beskatningen, kan nævnes renteindkomst. Den spanske kildebeskatning af rentebetalinger er 18 pct. Tilsvarende er den franske beskatning 16 pct. Renteindtægter fra direkte ejede datterselskaber er undtaget fra beskatning i henhold til rente-/royaltydirektivet, hvis betingelserne herfor er opfyldt, men i andre tilfælde sker der beskatning. De interne danske regler om creditlempelse indrømmer kun lempelse for den danske skat af nettoindkomsten, mens den udenlandske renteskat beregnes af bruttorenteindtægten. Der vil således være en merbeskatning, og hovedparten af denne merskat skal bæres af den danske rentemodtager.

Generelt vedrørende lovforslagene

DI støtter som udgangspunkt et forslag, hvorefter der indføres mulighed for, at danske pensionsopparere kan få fradrag for pensionsindbetalinger til en udenlandsk pensionsordning, samt at vandrede arbejdstagere kan fortsætte indbetalingerne til en allerede etableret pensionsordning i udlandet.

I tilknytning til ovenstående skal DI bemærke, at det i alle tilfælde må sikres, at skattereglerne ikke virker forvridende på konkurrencen mellem danske og udenlandske virksomheder, hvorfor skattereglerne skal sikre en egentlig skattnneutralitet. Endvidere må skattereglerne ikke medføre, at incitamentet til at spare op til pension påvirkes i negativ retning.

Herudover må det i lyset af skattestoppet naturligvis sikres, at beskatningen af pensionsopparinger fastholdes på det nuværende niveau, således at ændringerne af pensionsbeskatningen ikke medfører en højere beskatning for enten institutter eller individer, dvs. pensionsopparere.

Tekniske bemærkninger

Helt overordnet skal det vedrørende ikrafttrædelses- og virkningstidspunkterne i PAL bemærkes, at omlægningen af PAL-beskatningen synes at medføre så store administrative byrder, at hovedvirkningstidspunktet for eksisterende PAL-skattepligtige selskaber og deres pensionsopparere bør udskydes.

PAL

Ad § 2

Med bestemmelsen indføres en generel pensionsafkastbeskatning på 15 pct. Imidlertid skal afkast af (pensions-)forsikringer med ret til rentebonus beskattes med grund-satsen på 15 pct. og en tillægsskattesats på 1,5 pct.

Bestemmelsen synes at tilgodese de markedsbestemte produkter og udgør dermed en understøttelse af markedsbestemte produkter frem for produkter med tilknyttede ufordelte bonusreserver, herunder gennemsnitsrenteprodukter med kollektivt bonuspotentiale, der udbydes af eksempelvis arbejdsmarkedsrelaterede pensionsselskaber.

I sin nuværende udformning må bestemmelsen således ses som udtryk for et fravalg af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, der typisk er kendetegnet ved at have et kollektivt bonuspotentiale, og et tilvalg af privattegnede pensioner, der i højere grad er kendetegnet ved at være markedsrenteprodukter. DI kan naturligvis ikke støtte en sådan bestemmelse, og DI skal derfor henstille, at arbejdsmarkedsrelaterede pensioner med kollektivt bonuspotentiale sidestilles med privattegnede pensioner og dermed undergives den samme beskatning på 15 pct.

DI bemærker i forlængelse af ovenstående, at det lægges til grund at eksempelvis til-sagnsordninger i firmapensionskasser ikke er omfattet af tillægsskattesatsen og derfor

alene skal beskattes med 15 pct. Hvis dette *ikke* er tilfældet, er der så meget desto mere tale om, at privattegnede pensioner tilgodeses på bekostning af arbejdsmarkedsrelaterede pensioner, og DI skal også i dette tilfælde henstille, at tilsagnsordninger i firmapensionskasser sidestilles med privattegnede pensioner og dermed undergives den samme beskatning på 15 pct.

I forlængelse heraf ses der ikke at foreligge en reel begrundelse for, hvorfor tillægsskatten for forsikringer med ret til rentebonus, herunder gennemsnitsrenteprodukter, er fastsat til netop 1,5 pct. over den normale sats. Medmindre tillægsskatten helt frafalder, ønskes derfor en uddybende forklaring herpå.

Hvis bestemmelsen fastholdes i sin nuværende udformning bør konsekvenserne heraf under alle omstændigheder begrænses til kun at have virkning for pensionsaftaler, der indgås fra og med lovens hovedvirkningstidspunkt for danske pensionsaftaler mv., dvs. den 1. januar 2009, medmindre dette tidspunkt udskydes. Alternativt kunne virkningstidspunktet af den differentierede beskatning være fra lovforslagets fremsættelse, således at allerede indgåede aftaler ikke bliver påvirket, mens efterfølgende indgåede aftaler omfattes af forslaget. Herved sikres, at de arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaftaler, som er indgået i tillid til den gældende lovgivning, ikke bliver omfattet af den skærpede beskatning. Det bemærkes, at DI er opmærksom på de foreslåede overgangsregler i §§ 37 og 38, men disse løser ikke fuldt ud problemet vedrørende de allerede indgåede aftaler.

Ad § 7

Ifølge bestemmelsen skal alene renteafkastet af egenkapitalen beskattes. Det bedes i denne forbindelse bekræftet, at overførsler til syge- og ulykkesforsikringer kan fradrages ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget, idet disse er at betragte som hensættelser til dækning af forpligtelser overfor de pensionsberettigede.

Ad §§ 37 og 38

DI støtter disse overgangsregler, se dog bemærkningerne til den foreslåede § 2.

Det bedes dog bekræftet, at "Livsforsikringsselskaber" i § 37, stk. 1, også omfatter skattepligtige omfattet af bestemmelsen i PAL § 1, stk. 2, nr. 7, dvs. arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber. Hvis dette ikke er tilfældet, bør dette korrigeres, således at disse også er omfattet.

Der bedes endvidere redegjort for indholdet af betegnelserne "kollektive særlige bonushensættelser" og "individuelle bonushensættelser", da disse betegnelser ikke findes i FIL-terminologien.

§ 41

DI støtter, at der indføres en ordning til kompensation vedrørende beskatningen af indeksobligationer, ligesom det naturligvis skal sikres, at ordningen ikke er i strid med EU's statsstøtteregele. Det bør dog overvejes ligeledes at indføre en ordning til kompensation af ændringerne vedrørende de afgiftsfrie ejendomme, idet denne ændring har samme effekt som ændringerne vedrørende beskatningen af indeksobligationer.

DI kan imidlertid ikke umiddelbart støtte den foreslåede ordning, da administrationen af ordningen indebærer væsentlige administrative byrder for virksomhederne.

For visse pensionsudbydere vil ordningen således medføre, at der skal oprettes særlige pensionskonti efter såvel stk. 3 som 4. Udover dette skal indeståendet på hver enkelt særlig pensionskonto deles op i tre underkonti, der svarer til de forskellige skattekoder, således at indeståendet kan opdeles på beløb, der beskattes personlig indkomst, beløb, der pålægges 40 pct. afgift, og beløb, der er skattefri. Samlet set kan der således skulle ske en opdeling på først to konti, hvorefter hver af disse konti skal opdeles i tre konti.

Herudover er der problemer med den tekniske udformning af modellen, men DI vil opfordre til, at det overvejes at udarbejde et forslag til en ny ordning, der bygger på andre og mere enkle principper.

Endelig findes den foreslåede bagatelgrænse på kr. 1.000 under alle omstændigheder at være for lav, og i stedet bør bagatelgrænsen fra PBL på kr. 9.200 (2007-niveau) anvendes også i denne sammenhæng.

oo0oo

DI står naturligvis til rådighed, hvis der er spørgsmål til ovenstående, eller hvis synspunkterne ønskes uddybet.

Med venlig hilsen

Vicki From Jørgensen
Konsulent

SJ20070823161855359 [DOR9563].TXT
Fra: "Kristian Henriksen (KS)" <kh@ks.dk>
Til: Majken Wägensø <mw@skm.dk>; Thea Halse <thh@skm.dk>
Modtaget: 08-08-2007 16:07:36
Emne: VS: Høring over lovforslag

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Kristian Henriksen (KS)
Sendt: 8. august 2007 16:06
Til: 'pskper@skm.dk'
Cc: 'plh@skm.dk'; 'an@skm.dk'; Nanna Vejen Hansen (KS); Frederik André Bork (KS)
Emne: SV: Høring over lovforslag

Kære SKM.

Konkurrencestyrelsen har modtaget SKMs e-mail af 2. juli 2007 vedr. høring om:

1. Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger).
2. Forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (Pensionsafkastningsbeskatningsloven).

På det foreliggende grundlag har konkurrencestyrelsen ingen bemærkninger til ovenstående, udover at styrelsen hilser det velkommen, at de nye regler medfører, at de danske pensionsudbydere m.v. vil blive udsat for et øget konkurrencepres fra udenlandske pensionsudbydere som følge af den foreslåede skattefradragsret for bidrag til pensionsordninger i udlandet.

Med venlig hilsen

Kristian Henriksen
Fuldmægtig
Konkurrencestyrelsen,
Nyropsgade 30, 1780 København V.
Center for Fødevarer og Industri
t-dir: 72 26 80 29
fax: 33 32 61 44
m: kh@ks.dk
w: www.ks.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Postkasse Skat person [mailto:pskper@skm.dk]
Sendt: 2. juli 2007 11:28
Til: - KS Konkurrencestyrelsens officielle postkasse
Emne: Høring over lovforslag

Der vedlægges følgende to lovforslag:

1. Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger).
2. Forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (Pensionsafkastningsbeskatningsloven).

Endvidere vedlægges en fælles sammenfatning af de to lovforslag.

Skatteministeriet skal anmode om eventuelle bemærkninger til lovforslagene snarest og senest mandag den 13. august 2007.

Høringssvar bedes sendt til pskper@skm.dk

Endvidere bedes høringssvaret sendt cc:
Thea Halse thh@skm.dk
Majken Wägensø mw@skm.dk

Side

SJ20070823161855359 [DOR9563].TXT

Anders Nielsen an@skm.dk
Peter Lausten Hansen plh@skm.dk

Med venlig hilsen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

10. august 2007

Vedlagt fremsendes Ældre Sagens bemærkninger til de af Skatteministeriet offentliggjorte lovforslag om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love.

Ældre Sagen deltager gerne i et arbejde, der inddrager pensionsbeskatningen i udformningen af en samlet overordnet pensionspolitik.

Med venlig hilsen

Bjarne Hastrup
Administrerende direktør

Bemærkninger til forslag om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven

Indledning

Baggrunden for lovforslagene er EU-domstolens underkendelse af de gældende regler for fradrag i pensionsbeskatningsloven (PBL), dvs. at der gives fradrag for indbetalinger til pensionsordninger, der er oprettet i Danmark, hvor der samtidig sker løbende beskatning af pensionsafkastet, og hvor der sker beskatning ved udbetalingen.

Efter dommen kan fradragsretten ikke begrænses til ordninger oprettet i Danmark. Lovforslagene tilsigter at bevare de hidtidige principper – fradrag ved indbetaling, skat af løbende pensionsafkast og skat ved udbetaling – samtidig med at fradragsretten udbredes til også at gælde – godkendte – ordninger i andre EU-lande.

Uanset det er fradragsreglerne i PBL, der er blevet underkendt, sker de mest omfattende ændringer i pensionsafkastbeskatningsloven (PAL). Bemærkningerne knytter sig derfor til de foreslåede ændringer af denne lov.

Skatteministeriet har været stillet overfor en vanskelig opgave. Efter Ældre Sagens opfattelse er lovforslagene imidlertid udtryk for en ren skatteteknisk løsning, der ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til overordnede pensionspolitiske hensyn.

For at kunne opretholde en løbende beskatning af afkastet af pensionsopsparingen, ændres beskatningsprincippet for ordninger i livsforsikringselskaber og pensionskasser efter forslaget, fra at være en beskatning af pensionsinstituttet til at være en beskatning af den forsikrede.

Det svarer i princippet til den beskatning, der i dag sker af pensionsordninger i pengeinstitutter, og giver ikke større problemer for de rene opsparingsbaserede ordninger i livsforsikringselskaber eller pensionskasser. Derimod er der tale om en fundamental ændring af beskatningsprincippet for pensioner med livsvarig udbetaling. Efter Ældre Sagens opfattelse sker der med forslaget om individualisering af afkastbeskatningen en væsentlig forringelse af rammebetingelserne for den del af pensionsordningerne, der har til formål at sikre en stabil livsvarig pension.

Den foreslåede individualisering af afkast er i strid med den grundlæggende kollektive natur i livrenter. Samtidig indebærer forslaget en højere skattesats for ordninger med ydelsesgaranti, end for opsparingsordninger med markedsrente.

De foreslåede ændringer vil samlet set få livsvarige pensioner til at fremstå mindre attraktivt i sammenligning med kapital- og ratepension. Dels fordi skattesatsen for disse ordninger hæves fra 15% til 16,5%, dels fordi de foreslåede skatteregler gør ordningerne endnu vanskeligere at forstå. Hermed kan tendensen til, at der lægges mindre vægt på livsvarige pensioner til fordel for opsparingsordninger med tidsbegrænset udbetaling, blive forstærket. Bl.a. Velfærdskommissionen understregede i sin rapport behovet for at øge den del af pensionsopsparingen, der går til livsvarig pension, hvis de opsparingsbaserede pensioner skal medvirke til at reducere det offentlige finansieringsudgifter, når andelen af pensionister stiger frem mod midten af århundredet.

Det er yderligere Ældre Sagens erfaring, at en del pensionister bliver overraskede, når de bliver opmærksomme på, at udbetalingen fra deres ratepension ophører indenfor en kort årrække. Når pensionisten – uanset hvilken information, der er givet i forbindelse med ordningen – først på et sent tidspunkt bliver opmærksom på konsekvenserne af en ophørende pension frem for en livsvarig pension, er det vanskeligt at tage højde for de ændrede økonomiske forhold, selvom højere folkepension, bo-

ligydelse ol. i et vist omfang kan kompensere for bortfaldet af ratepensionen. Hvis den foreslåede omlægning af pensionsafkastbeskatningen fører til at flere vælger ratepension frem for livsvarig pension, kan det også betyde, at flere pensionister – utilsigtet – kommer til at stå i en situation, hvor de i højere grad er afhængige af folkepension.

Indførelsen af en ny højere skattesats på 16,5% for pensionsordninger med garanti begrundes med likviditetsgevinsten ved udskydelsen af beskatningen af afkast af reserver, indtil de udloddes til de forsikrede. Lovforslaget indeholder imidlertid ikke nogen dokumentation for, hvordan satsen er fastsat, men det anføres, at den er fastsat ud fra en gennemsnitsbetragtning. Det betyder, at virkningen vil være forskellig for forsikrede i de enkelte selskaber, afhængig af hvor store de ufordelte reserver er i det enkelte selskab.

Udover forskellen mellem medlemmerne i de forskellige selskaber, er det ud fra lovbemærkningerne uklart, om der også vil være en forskel mellem forskellige generationer. Et regneeksempel i lovbemærkningerne viser, at den høje afgiftssats på 16,5% er "neutral". Eksemplet forudsætter et forløb, hvor beskatningen af de ufordelte reserver udskydes i op til 30 år (fra alder 35 til 65). For ældre medlemmer herunder pensionister, vil der – i sagens natur – sjældent blive tale om en tilsvarende tidsmæssig udskydelse. Efter Ældre Sagens opfattelse er det ikke på tilfredsstillende vis godtgjort, at ældre pensionsopsparere, herunder pensionister, ikke bliver ramt hårdere af den foreslåede forhøjelse af afgiftssatsen for pensioner med garanti end yngre medlemmer.

Det er efter Ældre Sagens opfattelse en meget kreativ fortolkning af det såkaldte "skattestop", hvis der ved en ændring af beskatningen er en systematisk forskel i virkningen for forskellige aldersgrupper. (I dette tilfælde en højere beskatning af ældre pensionsopsparere, der – fra en "gennemsnitsbetragtning" - modsvares af lavere beskatning af yngre pensionsopsparere).

Tilsvarende gælder, at der kan være stor forskel i hensættelserne mellem de enkelte pensionsinstitutter. Det betyder at skatteforhøjelsen rammer forskelligt fra selskab til selskab. Samtidig kan der opstå et pres fra den yngre gruppe af forsikrede, for at selskaberne øger hensættelserne, for at udnytte fordelene ved skattefrihed for afkast af hensættelser, hvorimod ældre medlemmer, der ikke nødvendigvis vil få glæde af større hensættelser, vil foretrække, at der tilskrives bonus, frem for at der henlægges til reserver. Efter Ældre Sagens opfattelse er det uheldigt, at der herved skabes en skattemæssigt begrundet modsætning mellem forskellige generationer af medlemmer.

Hertil kommer, at der i bemærkningerne til lovforslaget lægges op til at den høje afgiftssats på 16,5 pct. kan blive yderligere forhøjet, hvis selskaberne øger hensættelserne. Det betyder, at forsikrede med rentegaranti udover den højere sats på 16,5 pct., må leve med usikkerhed om skattesatsen hæves yderligere i fremtiden.

Lovforslaget medfører en grundlæggende ændring i beskatningen af pensionsafkast i livsforsikrings-selskaber og pensionskasser. Hidtil har det været en skat, der hvilede på pensionsinstituttet. Fremover vil det være en skat på den enkelte forsikrede.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår at omlægningen af pensionsafkastskattepligten fra institut- til individniveau som udgangspunkt vurderes at være uden betydning for fortolkningen af de rentegarantier, pensionsinstitutterne har afgivet, men at fortolkningen dog må afhænge af det konkrete indhold af den enkelte aftale.

Det er efter Ældre Sagens opfattelse en alt for upræcis formulering. Ældre pensionsopsparere bør have en langt mere håndfast garanti for, at pensions-selskaberne ikke med henvisning til den ændrede beskatning kan nedsætte pensionen eller begrænse tilskrivningen af bonus. Mange pensionister, der har en pension baseret på en høj grundlagsrente, har ikke fået deres pension reguleret i de sidste 4-5

år. Selvom pensionister, der har en privat pensionsopsparing, alt andet lige er bedre økonomisk stillet end pensionister uden opsparing, har indkomsten for denne gruppe ikke kunnet følge prisudviklingen.

Det skyldes bl.a. at pensionsselskaberne – selv i de tilfælde, hvor der er givet bonus – ikke har forhøjet pensionen til den nævnte pensionistgruppe med bonus, men i stedet har henlagt til ”sikkerhedsdepot” el. Set i lyset af, at pensionsselskaberne jævnligt benægter, at der overhovedet er givet rentegarantier, forekommer formuleringen i bemærkningerne alt for svag. Enten må det fremgå, at der *kan* være tale om en skærpet beskatning, der kan medføre reduktion af pensionerne, eller også må det præciseres, at ændringen af pensionsafkastskatten ikke kan anvendes som begrundelse for reduktion af ydelsesgarantier eller bonustilskrivning.

Bemærkninger til enkelte ændringer

Udefinerede forsikringstekniske begreber

Individualisering af det skattepligtige afkast i de kollektive ordninger sker bl.a. ved anvendelse af en række forsikringstekniske begreber, fx omkostningspræmie, risikobonus, reservespring og dødsfaldsarv. Disse begreber defineres ikke nærmere i loven eller i bemærkningerne til lovforslaget. Det gør det vanskeligt at gennemskue den foreslåede løsning. Ifølge lovforslaget vil det være muligt for den enkelte forsikrede at klage over skatteberegningen, men hvis skatteberegningen bl.a. hviler på opgørelser foretaget i den ansvarshavende aktuars beretning til Finanstilsynet, forekommer det relativt illusorisk at give en klageadgang.

Indeksobligationer og fast ejendom

Ældre Sagen er tilfreds med, at indehavere af indeksobligationer får kompensation for ophævelsen af den hidtidige skattefrihed. Ældre Sagen finder det rimeligt at der gives kompensation, eftersom det primært er staten, der har haft den kursgevinst, der var en følge af den tidligere skattefrihed.

Efter Ældre Sagens opfattelse er kompensationen især vigtig af hensyn til enkeltpersoner, der har søgt et inflationssikret afkast ved at investere i indeksobligationer.

Ældre Sagen noterer sig den særlige kompensationsmodel, hvorefter kompensationsbeløbet overføres direkte til den enkelte pensionsopsparer på en særskilt konto. Når denne model er valgt, bør det efter Ældre Sagens opfattelse præciseres, at pensionsinstitutterne ikke kan modregne gebyrer ol. i kompensationsbeløbet.

Afkastet af visse ejendomme har hidtil været fritaget for pensionsafkastskat. Denne fritagelse bortfalder med forslaget, og der gives ingen kompensation til de berørte pensionsinstitutter. Det anføres i bemærkningerne at branchen – samlet set – kompenseres ved andre ændringer, men bortfaldet vil påvirke medlemmerne af forskellige pensionsinstitutter forskelligt.

En del fast ejendom er opført med direkte løfte om skattefrihed på tidspunkter, hvor staten ønskede at stimulere byggeriet. Efter Ældre Sagens opfattelse styrker det ikke tilliden til statens løfter, at en sådan skattefrihed blot kan ophæves.

Ufordelte reserver og kompensation for dobbeltbeskatning

Efter forslaget kompenseres for den dobbeltbeskatning, der sker, når ufordelte reserver, der allerede er beskattet en gang under opbygningen efter de hidtil gældende regler, anvendes til forhøjelse af individuelle pensionsdepoter, ved at forhøje de ufordelte reserver med 15%, svarende til den skat, der til sin tid opkræves.

Denne forhøjelse er imidlertid ikke tilstrækkelig til at kompensere for at reserverne ved fordeling til de forsikrede nu beskattes med 16,5% mod tidligere 0. Endvidere fordeles kompensationen på en må-

de, der ikke tilgodeser de, der har betalt skatten af de opsparede beløb. Kompensationen fordeles til alle forsikrede – også fremtidige forsikrede, mens især ældre forsikrede ikke kan være sikre på at få glæde af kompensationen.

Den model, der indgik i Skatteministeriets tidligere offentliggjorte udspil, tilgodeså i højere grad de, der var medlemmer, da henlæggelsen til reserver foregik, fordi den blev beregnet som en forholds- mæssig andel, som blev fordelt til den enkelte.

Individuel skatteberegning med mulighed for at klage

Med den kompleksitet i skattereglerne, der lægges op til, er det rimeligt, at den enkelte skattepligtige får mulighed for at klage over skatteberegningen.

I et interview i Jyllands-Posten 6. januar 2007 med overskriften ”Ministeren vil forenkle pensions- skatten” svarer skatteministeren på spørgsmålet om det ikke er et retssikkerhedsmæssigt problem, at man ikke automatisk får en opgørelse over PAL-skatten, at ”først og fremmest kan man af sit pensi- onsinstitut bede om at få den præcise individuelle beregning.”

Efter Ældre Sagen opfattelse skal denne ret præciseres i loven, når der skal ske individuel beregning af skatten for alle pensionsopsparede og ikke som hidtil kun for konti i pengeinstitutter. Samtidig bør det fremgå af loven, hvilke oplysninger den skattepligtige har krav på for at kunne forstå sin PAL- skat.

PAL-opgørelsen kan passende indgå som en del af den enkelte skatteydere ”skattemappe”. Under hensyn til, at mange danskere har mere end én pensionsordning, vil der antagelig blive tale om bety- delig flere PAL-opgørelser, end der er tale om almindelige årsopgørelser. Det er derfor vigtigt, at der findes en administrativ enkel løsning.

Samtidig bør der gives en passende frist til at klage over skatteberegningen. Ifølge lovforslaget har skatteborgeren kun 3 måneder fra betalingstidspunktet til at klage over skatteberegningen. Da forsik- ringsselskabet først skal underrette den skattepligtige om skattebetalingen 8 uger efter indbetalingen efterlader det i realiteten kun den skattepligtige 1 måned til at forstå den særdeles komplicerede be- regning.

Efter Ældre Sagens opfattelse er det fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt helt uacceptabelt. I be- mærkningerne til lovforslaget begrundes klagefristen med, at den svarer til den der i dag gælder for pensionsordninger i pengeinstitutter. Med forslaget indføres der imidlertid en individuel beskatning af kollektive ordninger i livsforsikringsselskaber og pensionskasser, som er meget mere kompliceret end de regler, der gælder for pengeinstitutordninger. Den korte tidsfrist, kombineret med manglende præ- cisering af hvilke oplysninger den skattepligtige har krav på, og kravet om at klagen skal være be- grundet og vedlagt en udtalelse fra pensionsinstituttet, gør muligheden for at klage over skattebereg- ningen illusorisk.

Helt generelt er det et betydeligt retssikkerhedsmæssigt problem, at reglerne i loven er så komplice- rede, at skatteyderne vil have utrolig svært ved at gennemskue, om deres skat er beregnet korrekt. Ik- ke mindst fordi bemærkningerne til lovforslaget lægger op til, at skattegrundlaget i høj grad vil blive opgjort ud fra forsikringsmæssige opgørelser, der ikke er foretaget med henblik på skatteberegningen, fx ”den ansvarshavende aktuars beretning”.

Afsluttende bemærkninger

Ældre Sagen har forståelse for, at det er nødvendigt at beskytte det danske beskatningsgrundlag, for at kunne finansiere det offentliges udgifter.

Det er imidlertid vigtigt at holde sig for øje, at pensionsordninger ikke eksisterer for at udgøre et skatteobjekt, men for at sikre det økonomiske grundlag for pensionister, når de forlader arbejdsmarkedet.

Efter Ældre Sagens opfattelse er det fremlagte forslag i for høj grad udtryk for en skatteteknisk løsning af et kompliceret problem. Forslaget understøtter ikke i tilstrækkelig grad en hensigtsmæssig udvikling af pensionssystemet.

I Danmark sikrer folkepensionen stort set alle mod egentlig økonomisk fattigdom som pensionister. Derimod anses det ikke for en offentlig opgave at sikre en indkomst, der står i et passende forhold til den indkomst pensionisten har haft som erhvervsaktiv. Herved adskiller det danske pensionssystem sig fra de fleste andre europæiske velfærdsstater fx Sverige, hvor det offentlige sikrer en pension, der – indenfor visse grænser – afspejler indkomsten som erhvervsaktiv, og dermed sikrer mod en for stor nedgang i indkomst ved pensionering.

I Danmark er det ikke blevet anset for en offentlig opgave at sikre opretholdelsen af levestandarden ved overgang til pension. I stedet har staten bestræbt sig for at skabe "rammer" for at den enkelte og i særdeleshed arbejdsmarkedets parter har kunnet løse opgaven.

Skattereglerne er en vigtig del af disse rammebetingelser. Her er der efter Ældre Sagens opfattelse sket en uheldig udvikling, hvor der lægges mere vægt på skattemæssige end pensionsmæssige hensyn. Realrenteafgiften, der blev indført i 1984, havde trods de komplicerede regler et klart pensionsmæssigt sigte, fordi den tillod en real forrentning af pensionsopsparingen og således indebar at staten og pensionsopsparene delte en del af den risiko, der er forbundet med opsparingsbaserede pensioner.

Overgangen til pensionsafkastskat med en fast sats har givet mere enkle skatteregler, men samtidig bærer opsparene nu alene inflationsrisikoen – enten individuelt eller kollektivt. Den samtidige overgang til opgørelse af afkast og aktiver og passiver til markedsværdi, stiller store krav til ordninger, hvor den enkelte sikres en livsvarig pension og en nogenlunde stabil udvikling i pensionen, end til rene opsparingsordninger, hvor den enkelte løber hele risikoen såvel for investeringsresultat, som for at "overleve" sin opsparing.

Den foreslåede ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, hvor beskatningen individualiseres, vil yderligere forrykke balancen i retning af opsparingsprodukter, hvor "forsikringselskaberne ikke sælger forsikringer".

Dommen fra EU-domstolen kunne efter Ældre Sagens opfattelse have været anledning til en bredere gennemgang af det danske pensionssystem, med henblik på at sikre at de enkelte dele understøtter hinanden, og at systemet er rustet til fremtidens udfordringer. Her kan bl.a. fremhæves, at regeringens velfærdsreform ikke har forholdt sig til flere af de problemer, Velfærdskommissionen påpegede, fx at en betydelig del af befolkningen heller ikke i fremtiden vil have pensionsopsparing af betydning, og at en for stor del af pensionsopsparingen går til ordninger med tidsbegrænset udbetaling, samtidig med at levealderen forventes at stige.

Efter Ældre Sagens opfattelse kan den skadelige virkning af omlægningen af beskatningen begrænses ved at tillade pensionskasser og arbejdsmarkedspensionsselskaber at vælge at fortsætte med at betale pensionsafkastskat på institut-niveau i lighed med den model, der foreslås for ATP.

Medlemskabet i de nævnte institutter bygger på kollektive overenskomster, og der kan dermed ikke være nogen direkte konkurrence med udenlandske pensionsinstitut. Ved at give en sådan mulighed vil et stor antal personer kunne undgå en individuel skatteopgørelse for deres kollektive pensionsordning, og samtidig kan de pågældende institutter spare administrationsudgifter til en omlægning af beregningssystemer mv., som i stedet kan bruges til højere pensioner.

Ældre Sagen opfordrer til, at der nedsættes et tværgående udvalg, bestående af embedsmænd, repræsentanter for pensionsbranchen, interesseorganisationer og uafhængige eksperter, der komme med forslag til en samlet pensionsmæssig løsning, der ikke alene inddrager skatteforhold, men også de andre udfordringer det danske pensionssystem står overfor i de kommende år.

Skatteministeriet
Skat Person
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
pskper@skm.dk

København, den 10. august 2007

Høring vedrørende pensionsreform

InvesteringsForeningsRådet (IFR) har den 27. juni 2007 modtaget udkast til lov om ændring af lov om beskatning af visse pensionskapitaler (Pensionsafkastbeskatningsloven) og udkast til lov om ændring af lov om pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) i høring.

IFR har den 30. maj 2007 sendt Skatteministeriet bemærkninger til et foreløbigt udkast til lovforslag. Disse bemærkninger drejede sig hovedsageligt om den meget uheldige påvirkning af prisfastsættelsen på indeksobligationer og om branchens ønske om en ordning, der kunne kompensere investorerne for deres tab i denne forbindelse. IFR har derfor med glæde noteret sig, at Skatteministeriet i sit endelig forslag har medtaget en kompensationsordning for pensionsinvestorer med indeksobligationer herunder investorer, der har indeksobligationer via investeringsforeningsbeviser.

Kompensationsordningen rammer dog ikke helt plet i forhold til hvilke investorer, der oplever et tab som følge af reformen.

Amaliegade 31
DK 1256 København k.
Tlf. +45 3332 2981
Fax +45 3393 9506
E-mail: info@ifr.dk
www.ifr.dk

Skæringsdato for kompensation

Det fremgår af lovforslaget, at kompensationen tilfalder skattepligtige, der har haft indeksobligationer per 31. december 2006. Umiddelbart synes datoen ikke at være den mest rigtige. Datovalget medfører, at der kan tilfalde kompensation til skattepligtige, der har solgt deres indeksobligationer eller investeringsforeningsbeviser, inden de har lidt et tab på disse som følge af de ændrede skatteregler. Ligeledes kan der være købere af indeksobligationer efter skæringsdatoen, der lider det fulde tab *uden* at få del i kompensationen.

Samme skævhed vil også ramme de investorer, der har investeringsforeningsbeviser i en forening, som har købt eller solgt indeksobligationer efter skæringsdagen. For disse gælder oven i købet, at det ikke er investorenes egne handlinger, men derimod foreningens porteføljeomlægning, der medfører en diskvalifikation fra kompensationen.

En dato i tidsmæssig forbindelse med pressemeddelelsen om det forestående indgreb ville derfor være mere passende til brug for kompensationstildelingen.

Det anføres i bemærkningerne til bestemmelsen, at datoen er valgt, fordi man har oplysninger om beholdninger på denne dag. IFR er dog af den opfattelse, at identifikation må kunne foretages på alle tænkelige datoer via VP's omfattende registreringer.

Adgang til ny-emission i afdelinger med indeksobligationer

Som i vores svar af 30. maj 2007 skal vi gøre opmærksom på at IFR vurderer, at bortfaldet af skattefrihed for indeksobligationer medfører, at investeringsforeninger igen kan åbne for emission i indeksobligationsafdelinger.

Baggrunden for at der blev lukket for emissioner var netop, at kursgevinster på investeringsbeviser i indeksobligationsafdelinger per 1. januar 1999 blev gjort skattefri i pensionsafkastbeskatnings-sammenhæng, hvis indeksobligationsserierne i foreningens portefølje var lukket senest den 31. december 1998, jf. PAL § 2, stk. 3, nr. 1, og hvis investeringsforeningen ikke udstedte nye andele efter den 31. december 2000, jf. PAL § 4, stk. 1, jf. stk. 2. Når denne skattemæssige særstatus nu er ophævet, vil der igen kunne udstedes beviser i indeksobligationsafdelinger.

Adgang til modregning af betalte udenlandske udbytteskatter

Som også nævnt i IFRs svar af 30. maj 2007 vil den påtænkte overflytning af beskatningen fra pensionsselskabet og til kunderne i selskaber medfører et uheldigt bortfald af den i dag gældende modregningsadgang i pensionsselskabets skattebetaling efter pensionsafkastbeskatningsloven for ikke-refunderbare udenlandske udbytteskatter. Det samme gør sig gældende for modregningsadgangen for en tilsvarende investering via en kontoførende investeringsforening. Dette skyldes, at den udenlandske udbytteskat påhviler aktivernes ejere - dvs. pensionsselskabet, mens pensionsbeskatningen efter de

nye regler overføres til pensionskunden. Bortfaldet af modregningsadgangen vil belaste pensionskundernes afkast.

Hvis der er spørgsmål til det anførte, står IFR naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

InvesteringsForeningsRådet

Jens Jørgen Holm Møller

Advokatrådet

ADVOKAT

SAMFUNDET

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 13. august 2007
J.NR.: 04-013702-07-1343
REF.: sss-hfe

pskper@skm.dk thh@skm.dk mw@skm.dk an@skm.dk plh@skm.dk

Høring over forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love og lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. – sammenfatning

Ved e-mail af 27. juni 2007 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte høring.

Sagen har været behandlet i Advokatrådets Skatteudvalg. Advokatrådet har ingen bemærkninger til sagen.

Med venlig hilsen

Susanne Sandra Suhr

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt pr. e-post til pskper@skm.dk

Svar på høring over forslag til Lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv.

Skatteministeriet har sendt ovennævnte udkast til lovforslag i høring hos blandt andre KL. Lovforslaget giver ikke generelt KL anledning til bemærkninger, men KL har en række bemærkninger og spørgsmål til en afgrænset problemstilling som følge af udkastet.

Denne problemstilling vedrører pensionsafkastbeskatningen af den genforsikringsaftale, som KL har indgået med Kommunernes Pensionsforsikring A/S (KP) for KL's pensionsforpligtelser overfor medarbejdere ansat som tjenestemænd i KL.

Ved brev af 29. september 2003 anførte KL bl.a. det synspunkt overfor Skatteministeriet, at KL's genforsikringsaftale burde være omfattet af bestemmelsen i den nugældende Pensionsafkastbeskatningslov § 15, stk. 3.

Ved brev af 5. november 2003 tilkendegav Skatteministeriet, at det var ministeriets opfattelse, at KL's genforsikringsaftale ikke var omfattet af lovens § 15, stk. 3. Sagen blev behandlet under ministeriets jnr. 2003-353-12.

På denne baggrund har KL gennemlæst udkastet til lovforslag for at analysere konsekvenserne for KL's genforsikringsaftale.

Idet der i øvrigt henvises til KL's brev af 29. september 2003 erindrer KL indledningsvist om, at KL i henhold til Lov om firmapensionskasser § 1, stk. 2, nr. 4 kan ansætte medarbejdere på tjenestemandsvilkår, herunder med tjenestemandspension, som er en tilsagnspension, uden at disse tilsagnspensioner skal afdækkes i et forsikringsselskab eller en pensionskasse.

KL er undtaget, fordi KL's medlemmer – kommunerne – i henhold til KL's love § 21, stk. 3 hæfter for KL's pensionstilsagn overfor KL's tjenestemandsansatte medarbejdere.

Den 14. august 2007

Ref FLH
flh@kl.dk
Dir 3370 3104

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3066

www.kl.dk

1/3

KL har medarbejdere ansat på tjenestemandsvilkår. Reglerne for disse medarbejders ansættelse er fastsat ved et tjenestemandregulativ og tjenestemandspensionsregulativ for KL.

Reglerne i disse KL-regulativer følger som alt overvejende hovedregel reglerne i tjenestemand- og tjenestemandspensionsregulativerne for kommunerne, der igen er stort set overensstemmende med den statstlige tjenestemandsløvgivning.

En KL-tjenestemandspensionist får således en pension, der fastsættes i henhold til KL's tjenestemandspensionsregulativ efter regler svarende til de statslige tjenestemandspensionsregler. Det betyder, at pensionen fastsættes på grundlag af tjenstemandens pensionsanciennitet og grundløn på tidspunktet, hvor pensionsbegivenheden indtræder.

Som nævnt har KL ikke pligt til at forsikre sig i forhold til disse pensionsforpligtelser, men i lighed med et stort antal af landets kommuner, har KL valgt (delvist) at genforsikre sine pensionsforpligtelser.

Der er indgået en samlet aftale om genforsikring imellem KL og KP. I henhold til denne aftale oprettes der en police for hver medarbejder, som KL ansætter på tjenestemandsvilkår.

Afkastet af de midler, som KL indbetaler på hver police, indsættes som bonus på en samlet konto i KP.

En genforsikringsaftale har således ingen betydning for tjenstemandens pensionsret, der afledes af det ovenfor nævnte pensionsregulativ. Genforsikringsaftalen er derimod en aftale, der indgås imellem KL og KP, og kun vedrører disse to parter.

Genforsikringsaftalen skaber ingen rettigheder imellem den enkelte tjenstemand og KP. Skulle KL opløses, er det kommunerne, der hæfter for tjenstemandspensionerne, jf. ovenfor.

Afkast af de midler, der indestår i KP som følge af genforsikringsaftalen, er derfor også helt uden betydning for den individuelle tjenstemand.

På denne baggrund har KL søgt at analysere lovudkastets konsekvenser for pensionsafkastbeskatningen af KL's genforsikringsaftale.

Det er således KL's opfattelse, at KL's tjenstemænd eller tjenstemandspensionister ikke er omfattet af udkastets § 1, stk. 1, idet KL's genforsikringsaftale ikke er omfattet af de ordninger, der nævnes i bestemmelsens nr. 1-4.

Det synes også at være rigtigt, at der under ingen omstændigheder skal ske pensionsafkastbeskatning i forhold til den individuelle tjenestemand eller tjenestemandspensionist, idet afkastet som nævnt ovenfor er helt uvedkommende for individet, hvis pensionsret hverken forbedres eller forværres af et eventuelt afkast.

Hvis der skal ske en beskatning, må denne foretages på institutniveau.

Imidlertid ses KL's genforsikringsaftaler heller ikke at være omfattet af § 1, stk. 2's regler om institutbeskatning.

Gennemgangen af lovudkastet har således indtil videre ført KL frem til den konklusion, at udkastet ikke umiddelbart ses at indeholde hjemmel til at opretholde en pensionsafkastbeskatning af KL's genforsikringsaftale med KP.

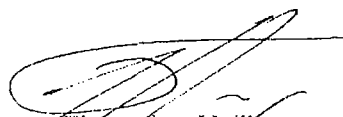
Idet der henvises til synspunkterne herom i KL's brev af 29. september 2003, finder KL fortsat, at en sådan retstilstand vil være mest korrekt.

Imidlertid er KL også opmærksom på både Skatteministeriets holdning som udtrykt i ministeriets skrivelse af 5. november 2003 og på, at det ikke fremgår udtrykkeligt af lovudkastet, at der skulle være skattemæssige lempelser forbundet med udkastet.

Derfor har KL fundet det mest rigtigt at gøre Skatteministeriet opmærksom på sin opfattelse af udkastets konsekvenser, idet man venligst skal udbede sig ministeriets bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Peter Bramsnæs

Flemming Hejlberg

Skatteministeriet
(sendt pr. e-mail til pskper@skm.dk m.fl.)

13. august 2007

Udkast til forslag til ny PAL - Høringssvar vedr. § 19

Det forekommer i stigende omfang, at danske pensionskasser investerer i ejendomme i udlandet. Sådanne investeringer foretages ofte gennem kommanditselskaber eller tilsvarende skattemæssigt transparente enheder. Fordelen ved de skattemæssigt transparente strukturer er, at danske pensionskasser herigennem får mulighed for creditlempelse for den fulde udenlandske skat af ejendomsafkastet, jf. den gældende bestemmelse i PAL § 19.

Muligheden for creditlempelse opnås også, når pensionskassen vælger at anvende nettoopgørelsesprincippet i den gældende § 12 a, jf. stk. 3. Ifølge denne bestemmelse skal den udenlandske skat blot tillægges pensionskassens PAL-skattegrundlag, hvorefter pensionskassen kan beregne lempelse for skatten, som om den var afholdt direkte af pensionskassen selv.

Lovudkastet viderefører den generelle bestemmelse om creditlempelse i § 19 og nettoopgørelsesprincippet i § 13.

Det anføres imidlertid i lovudkastets bemærkninger til § 19, at bestemmelsen alene giver lempelse for juridisk men ikke økonomisk dobbeltbeskatning. Det skal ses i sammenhæng med, at PAL-skattepligten i vidt omfang foreslås overført til medlemmerne af pensionskasserne. Hensigten er formentlig, at medlemmerne ikke skal kunne få creditlempelse for udenlandsk skat, hvis skattepligten ifølge de udenlandske skatteregler påhviler pensionskassen og ikke dens medlemmer. Creditlempelse må i så fald søges af pensionskassen selv, som jo fortsat vil være PAL-skattepligtig af den del af årets afkast, som henføres til pensionskassens egenkapital.

Lovudkastets bemærkninger kunne imidlertid give anledning til tvivl om, hvorvidt pensionskassen kan henføre den fulde udenlandske skat til sit eget PAL-skattegrundlag og dermed opnå fuld creditlempelse, eller om der skal ske en forholdsmæssig fordeling mellem medlemmerne (som altså ikke kan få lempelse) og pensionskassen. Sidstnævnte fortolkning ville repræsentere en betydelig forringelse af skattevilkårene for pensionskassernes

investering i udenlandsk fast ejendom, idet en væsentlig del af den udenlandske skat så ikke ville give ret til creditlempelse.

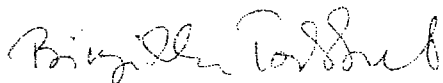
Vi skal på den baggrund opfordre Skatteministeriet til at tydeliggøre, at det er den fulde udenlandske skat, som kan henføres til creditlempelse hos pensionskassen selv. Til støtte for, at denne fortolkning er den rigtige, kan vi henvise til følgende citat fra lovudkastets bemærkninger til § 19, stk. 1:

"For skattepligtige pensionsinstitutter medfører den foreslåede bestemmelse, at det er pensionsinstituttet, der får hele lempelsen for den udenlandske kildeskat på pensionsinstituttets aktiver i pensionsafkastskatten af egenkapitalafkastet."

Der anvendes her begrebet "hele lempelsen", hvilket efter vores opfattelse må betyde, at den samlede udenlandske skat skal henføres til pensionskassen.

Det understøttes endvidere efter vores opfattelse af affattelsen af nettoopgørelsesprincippet i udkastets § 13, som alene vil være en valgmulighed for pensionsinstitutterne. Der er ikke i denne paragraf angivet noget krav om fordeling mellem medlemmer og pensionsinstitut af den udenlandske skat. Den foreslåede § 13, stk. 3, giver indtryk af, at pensionskassen fortsat kan få fuld lempelse.

Med venlig hilsen

Birgitte Tabbert

Henrik Meldgaard

Skatteministeriet
pskper@skm.dk

Sagsnr. 07-533
Vores ref. HJE/kfr

cc: thh@skm.dk mw@skm.dk an@skm.dk plh@skm.dk lsh@skm.dk

Den 13. august 2007

Bemærkninger til ændringer i pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven

LO vil i forbindelse med lovforslagene vedrørende pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven gøre nedenstående synspunkter gældende.

EF-domstolens underkendelse af de danske regler har nødvendiggjort lovændringer på området. Helt overordnet er det vigtigt, at lovændringerne ikke medfører øgede administrative byrder for pensionsselskaber og pensionsopspareere. Samtidig er det af afgørende betydning, at tilskyndelsen til at spare op til pension bevares. Tilskyndelsen til at spare op til egen pensionering indebærer også, at enkelte selskaber ikke skal forfordes i forhold til andre. Lovændringerne må således ikke føre til, at konkurrenceforholdene ændres til fordel for enkelte selskaber, herunder også at danske selskaber sikres skatteneutralitet i forhold til udenlandske selskaber.

I lovforslaget lægges der op til, at pensionsordninger med mulighed for at få bonus bliver beskattet med 16,5 pct., mens ordninger uden bonustilskrivninger fortsat beskattes med 15 pct. Skatteministeriet argumenterer for, at skatteudskydelsen ved opbygning af reserver giver disse ordninger en fordel, og at de derfor skal beskattes hårdere. Der er efter LO's mening ikke i bemærkningerne til lovforslaget argumenteret overbevisende for, at det lige præcis skal være 16,5 pct. Tværtimod kan der med udgangspunkt i mere virkelighedsnære eksempler argumenteres for, at de to skattesatser skal ligge meget tæt på hinanden.

I praksis vil det være meget vanskeligt for pensionsselskaber med bonusordninger at informere medlemmerne om, hvorfor de bliver beskattet med en højere procentsats end andre ordninger, der ikke har bonustilskrivninger. Det giver pensionsordninger uden bonustilskrivninger en konkurrencefordel. Dette forhold samt hensyn til gennemsigtigheden i systemet tilsiger en ens beskatning af forskellige typer af pensionsordninger.

I lovforslaget lægges der op til, at pensionsopspareerne kompenseres for den beskatning, der som noget nyt pålægges indeksobligationer. Det er en klar forbedring i forhold til det tidligere udspil. Men den model, der er fremlagt, vil blive meget vanskelig at administrere. Den enkelte konto skal således splittes op i op til 3 underkonti, hvorefter skatten skal beregnes. Det vil være vanskeligt at administrere for de enkelte selskaber. Der

bør derfor tilstræbes at finde en anden og mere simpel løsning, selv om det kan være vanskeligt på grund af statsstøttereglerne.

I lovforslaget fremgår det ikke fuldstændigt klart, at skattegrundlaget af individuelle særlige bonushensættelser skal være det tilskrevne investeringsafkast. Opbygning af de særlige bonushensættelser eksempelvis fra egenkapitalen bør ikke påvirke skattegrundlaget, fordi det ville give anledning til en dobbeltbeskatning. Midlerne i selskabernes egenkapital er således opbygget gennem en lang årrække af det løbende afkast, der allerede er beskattet.

Det nye lovforslag giver mulighed for lempelse for betalte udenlandske kildeskatter. Men lempelsen bliver alene beregnet for selskabets investeringsafkast. Men de enkelte kunders depoter vil også være belastet af udenlandske kildeskatter, hvor der ikke er mulighed for at fortage en lempelse. Det anbefales, at lovforslaget ændres, således at det er de samlede betalte pensionsafkastskat, der lægges til grund for beregningen af lempelsen. I modsat fald vil der i forhold til reglerne i dag, blive tale om en merbeskatning af pensionsopsparing, som placeres i udenlandske aktiver.

I §§37-38 angives hvilke institutter, der kan opføre et PAL-aktiv. Denne gruppe er begrænset til livsforsikringselskaber samt skattepligtige omfattet af § 1 stk. 2, nr. 1, 2 og 6. Denne gruppe skal udvides med skattepligtige omfattet af § 1 stk. 2, nr. 7, der består af arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringselskaber. Det vil ellers lede til en dobbeltbeskatning af bonuspotentiale i disse selskaber.

Høringssvaret er afgivet med forbehold for godkendelse i LO's styrende organer.

Med venlig hilsen

Hans Jensen

Postkasse Skat person - Høring over lovforslag - Pensionsbeskatning

Fra: "Ulla Brandt" <ubr@danskerhverv.dk>
Til: <pskper@skm.dk>
Dato: 04-07-2007 13:43
Emne: Høring over lovforslag - Pensionsbeskatning
CC: <thh@skm.dk>, <mw@skm.dk>, <an@skm.dk>, <plh@skm.dk>

Dansk Erhverv har med e-mail af 27. juni 2007 modtaget Skatteministeriets høring over forslag til ændring af pensionsbeskatningsloven m.v.

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til lovforslagene.

Med venlig hilsen

Ulla Brandt
Erhvervspolitisk konsulent

Dansk Erhverv
Børsen
1217 København K
www.danskerhverv.com

Telefon: +45 3374 6000
Mobil: +45 2074 6334
Direkte: +45 3374 6706
Fax: +45 3374 6080
Mailto:ubr@danskerhverv.dk

**DANSK
ERHVERV**

Med 20.000 medlemsvirksomheder og 100 brancheorganisationer tilbyder Dansk Erhverv et ur fællesskab med fokus på politisk gennemslagskraft og dybdegående virksomhedsrådgivning. I Erhverv har mere end 200 ansatte, der tæller jurister, økonomer, konsulenter og andre medarbejdere. Erhverv tilbyder tre typer af medlemskab, som er målrettet erhvervslivets behov for differentieret rådgivning og eventuelle ønske om overenskomster.

Fra "Tom Karstensen" <tom@fdr.dk>
Til: <pskper@skam.dk>
Dato 13-08-2007 10:40:52
Emne: Høringssvar

Skatteministeriet
Departementet
Thea Halse
Majken Wågensø
Anders Nielsen
Peter Lausten Hansen

Lovudvalget i Foreningen Danske Revisorer har ikke bemærkninger til:

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love
(Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) samt
Forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv. (pensionsafkastbeskatningsloven).

Med venlig hilsen
FDR
Tom Karstensen

CC: <thh@skm.dk>, <mw@skm.dk>, <an@skm.dk>, <plh@skm.dk>

Skatteministeriet
Att. Kontorchef Birgitte Christensen
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

17. august 2007

Ligeledes sendt pr. mail: bc@skm.dk

SCANNET

Konkurrenceforvridning vedrørende beskatning af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, jf. forslag til lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v.

F&P har dags dato fremsendt et høringssvar til lovforslag om beskatning af visse pensionskapitaler m.v., som nedenstående selskaber som udgangspunkt bakker op om. Dog kunne der ikke i F&P opnås enighed omkring beskatning af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, hvorfor dette brev er nødvendiggjort.

Vi vil gerne gøre opmærksom på, at vi finder, at det udsendte udkast til forslag om lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v. er klart konkurrenceforvridende i forhold til de skitserede regler for beskatning af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser.

Selskaber/Pensionskasser, der anvender det nævnte kapitalelement, hvor beskatning af afkast først finder sted ved tilskrivning til kundens konto, vil kunne opnå en uforholdsmæssig gunstig skattemæssig status i forhold til øvrige selskaber, herunder private kommercielle pensionsselskaber, hvor afkast af egenkapital løbende beskattes med 25%. Dette uddybes nedenfor.

Baggrund

Hidtil har alle typer af basiskapital - egenkapital såvel som særlige bonushensættelser - været underlagt en løbende afkastbeskatning, enten selskabsskat eller PAL-skat. Lovforslaget fastholder løbende beskatning af egenkapitalens afkast - enten selskabsskat eller PAL-skat - og af særlige bonushensættelser, hvortil der er knyttet en genkøbsværdi (hvorved hensættelserne er fordelt).

Efter forslaget bliver det eneste kapitalelement, der kan forrentes uden løbende beskatning, særlige bonushensættelser, der er skabt ved omdannelse af egenkapital til særlige bonushensættelser. Efter forslaget beskattes sådanne særlige bonushensættelser ved fordeling (med i alt 16,5 pct., hvis de fordeles til forsikringer med ret til rentebonus).

Normalt opbygges særlige bonushensættelser af det realiserede resultat efter reglerne i FIL § 130 og § 134. Herefter skal særlige bonushensættelser - både individuelle og kollektive - medgå ved beregning af den enkelte forsikrings tilbagekøbsværdi. Efter skattelovforslaget indebærer det, at renteafkastet skal beskattes løbende hos pensionskunden. Der er således ikke tvivl om, at afkastet af særlige bonushensættelser, der er opbygget af det realiserede resultat, skal beskattes løbende.

Hvis særlige bonushensættelser derimod opstår ved overførsel fra egenkapitalen, kan de særlige bonushensættelser være ufordelt - dvs. at de ikke indgår i tilbagekøbsværdien - hvorved renteskatten udskydes.

Det vil give en unødigt konkurrencefordel for de ikke-kommercielle selskaber, bl.a. pensionskasser, arbejdsmarkedspensionsselskaber og andre med tilsvarende struktur, at der ved anvendelse af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser kan opnås en væsentlig udskydelse af beskatningen af afkastet af kapitalen. Afkastet af de ufordelte kollektive særlige bonushensættelser bør derfor i lighed med afkast af egenkapital beskattes løbende (med 15%) for at opretholde status quo. En løbende beskatning med 15% vil også svare til den af F&P foreslåede løbende beskatning af ufordelte reserver.

Uden ændring vil der være tale om en væsentlig konkurrenceforvridning. Det er vanskeligt at give en præcis kvantificering heraf, idet kravene til ufordelte særlige bonushensættelser ikke er reguleret i lovgivningen. Efter vores oplysning vil ufordelte kollektive særlige bonushensættelser i praksis blive fordelt til kunderne over adskillige år – eksempelvis 30, 40 eller 50 år.

Det er svært at være præcis om periodens længde, da kravene til ufordelte særlige bonushensættelser ikke er reguleret i lovgivningen.

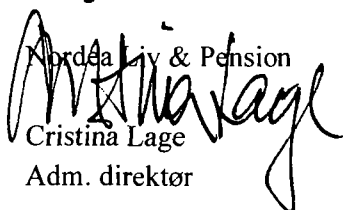
Videre bør myndighederne være opmærksom på, at vedtages skatteforslaget som skitseret, vil pensionskasser/arbejdsmarkedspensionsselskaber og lignende selskaber have et kraftigt incitament til at overføre (hele) egenkapitalen – eller som minimum fremtidige overskud – til ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, hvorved staten vil gå glip af et betydeligt skatteprovenu mange år frem.

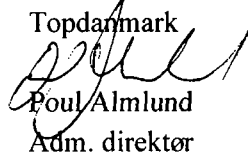
Kompensation - overgangsregler

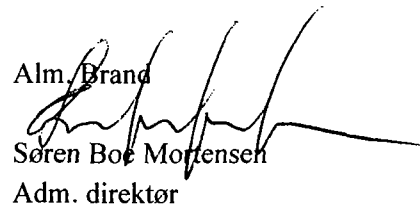
Af lovudkastets overgangsregler § 38 fremgår det, at der beregnes et PAL-aktiv af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser. Ved beregningen af dette PAL-aktiv bør det sikres, at henlæggelsen til særlige bonushensættelser reelt er blevet PAL-beskattet, hvilket afhænger af selskabets konkrete PAL- og selskabsskatteforhold. Det bør derfor sikres, at der alene opnås et PAL-aktiv i det omfang, der faktisk er betalt PAL-skat eller mistet lempelse for skattepligtig indkomst og dermed indirekte betalt PAL-skat af de ufordelte kollektive særlige bonushensættelser.

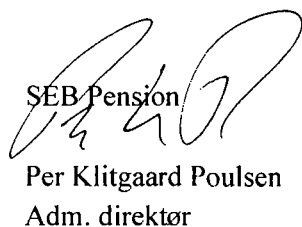
Vi bidrager gerne med yderligere kommentarer.

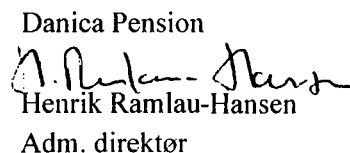
Med venlig hilsen

Nordaa Liv & Pension

Cristina Lage
Adm. direktør

Topdanmark

Poul Almlund
Adm. direktør

Alm. Brand

Søren Boe Mortensen
Adm. direktør

SEB Pension

Per Klitgaard Poulsen
Adm. direktør

Danica Pension

Henrik Ramlau-Hansen
Adm. direktør

17.08.2007

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
e-mail: pskper@skm.dk

11768
SCANNET
Service Center

Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven og forskellige andre love

På vegne af Henton Back Office A/S fremsendes hermed høringsvar vedrørende ovennævnte udkast til lovforslag.

Henton Back Office A/S er en nyetableret virksomhed, der tilbyder at administrere kunders investeringer i værdipapirer, herunder også kundernes investeringer med bundne midler i pensionsordninger.

Henton Back Office A/S' administration af kundernes investeringer omfatter analyser af afkast og risici, blandt andet opgørelser med renterisici, investeringer, regnskabsoplysninger og performance-opgørelser, hvor afkastet sammenlignes med aftalt benchmark.

For at administrere løsningen beregner Henton Back Office A/S sig et fast kvartalsvist honorar, som fastsættes efter omfanget af den løsning, den enkelte kunde har valgt. Henton Back Office A/S tilbyder også de enkelte kunder uafhængig strategisk rådgivning og konsulenttydelser. Disse ydelser aftales fra sag til sag og faktureres efter medgået tid.

Såfremt der indgår flere pensionsdepoter i den enkelte kundes portefølje, vil der ske særskilt fakturering til de enkelte pensionsdepoter.

Henton Back Office A/S er pensionsrådgiverens uafhængige rådgiver i forhold til de institutter, som kunden i øvrigt anvender til selve forvaltningen i form af køb, salg mm. vedrørende pensionsdepotet.

Det fremgår af det fremsendte lovforslag til pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 2, at "Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 3, 6 og 7 kan de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige formue, fradrages. Omkostningerne opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst. Reglerne om skattemæssige afskrivninger, bortset fra reglerne om afskrivning på driftsmidler, finder dog ikke anvendelse. "

Formuleringen i § 8, stk. 2 er uændret i forhold til den nuværende formulering i pensionsafkastbeskatningslovens § 5 a.

Det fremgår hverken af den nuværende pensionsbeskatningslov eller det fremsendte lovforslag, at det er en betingelse for fradragsret, at rådgiver er et fondsmæglerselskab.

Skatteministeren har den 15. oktober 1999 besvaret en henvendelse fra en direktør i et fondsmæglerselskab. Besvarelsen er bl.a. offentliggjort i TFS 1999.862.

Det fremgår af denne besvarelse, at efter fondsmæglerselskaberne er blevet omfattet af lov om fondsmæglerselskaber, har skatteministeriet overvejet, om dette giver basis for at ændre den hidtidige praksis med hensyn til fondsmæglerselskaber.

Resultatet af overvejelserne førte til, at pensionsbeskatningsloven § 5 a blev indført ved lov nr. 1294 af 20. december 2000.

SKAT har hidtil haft den opfattelse, at det på baggrund af skatteministerens redegørelse i TFS 1999.862 er en betingelse for fradragsret efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5 a, at omkostningerne er afholdt til et fondsmæglerselskab.

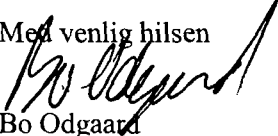
Henton Back Office A/S er ikke et fondsmæglerselskab, og med SKAT's nuværende fortolkning af loven vil det således ikke være muligt for selskabets kunder at opnå fradrag for de afholdte omkostninger efter pensionsbeskatningsloven.

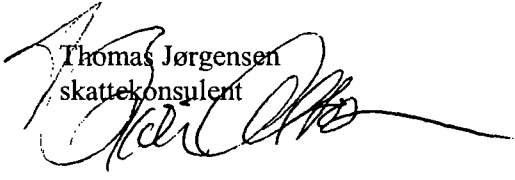
Det er Henton Back Office A/S' opfattelse, at den nuværende praksis for fradragsret efter pensionsbeskatningslovens § 5 a er for snæver, og Henton Back Office A/S ønsker derfor fradragsretten efter den kommende pensionsafkastbeskatningslovs § 8, stk. 2 præciseret, således at det også fremover bliver muligt at fratække omkostninger, der er afholdt af pensionsopsparerens depot til rådgivningsfirmaer inden for den finansielle sektor, der ikke er fondsmæglerselskaber.

En sådan præcisering skal også ses som en naturlig følge af den udvikling, der sker på det finansielle marked, og hvor virksomheder, der ikke er fondsmæglerselskaber, også tilbyder ydelser vedrørende pensionsopsparernes formueforvaltning.

Vi står selvfølgelig til rådighed for en drøftelse, ligesom vi gerne fremsender yderligere oplysninger, hvis det måtte ønskes.

Med venlig hilsen

Bo Odgaard
statsautoriseret revisor

Thomas Jørgensen
skattekonsulent

Thea Halse - Høringssvar - Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) samt lov om beskatning af visse pensionskapitaler (Pensionsafkastbeskatningsloven)

Fra: "Jakob Solmunde Michelsen" <JMI@eogs.dk>
Til: <pskper@skm.dk>
Dato: 09-07-2007 14:38
Emne: Høringssvar - Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) samt lov om beskatning af visse pensionskapitaler (Pensionsafkastbeskatningsloven)
CC: <thh@skm.dk>, <mw@skm.dk>, <an@skm.dk>, <plh@skm.dk>, "Stinne Henriksen" <SHE@eogs.dk>, Jørgen Wissing Jensen <JWJ@eogs.dk>, "Andreas Rahlf Hauptmann" <arh@eogs.dk>, "Janni Melhede" <JME@eogs.dk>

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

Høringssvar – Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Fradragsret for indbetalinger til udenlandske pensionsordninger) samt lov om beskatning af visse pensionskapitaler (Pensionsafkastbeskatningsloven)

9. juli 2007
 Sag nr. 2007-0013419
 JMI/JME

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har modtaget ovennævnte forslag i høring. Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, CKR, har i denne forbindelse følgende bemærkninger.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

Forslaget vurderes at medføre negative strukturelle erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske pensionsudbydere. Dette skyldes, at forslaget vil give pensionstagere fradrag for indbetalinger til udenlandske pensionsudbydere, såfremt en række betingelser er opfyldt. Efter de gældende regler kan fradrag kun gives for indbetalinger til danske pensionsudbydere, hvilket betyder, at der i praksis ikke oprettes pensionsordninger i udlandet. Forslaget vil således åbne op for konkurrence fra udenlandske pensionsudbydere, hvilket vil øge presset på danske pensionsudbyderes konkurrenceevne og dermed kunne føre til mindsket omsætning for disse virksomheder.

Lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v (Pensionsafkastbeskatningsloven)

Forslaget vurderes ikke at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN

Kampmannsgade 1
 1780 København V

Tlf. 33 30 77 00
 Fax 33 30 77 99
 CVR-nr 10 15 08 17
 eogs@eogs.dk
 www.eogs.dk

ØKONOMI- OG ERHVERVS-MINISTERIET

for de omfattede pensionsudbydere.

Administrative konsekvenser

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love

Forslaget vurderes ikke at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet, og det skal således ikke forelægges et virksomhedspanel.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler."

Lov om beskatning af visse pensionskapitaler m.v (Pensionsafkastbeskatningsloven)

Forslaget vurderes at medføre væsentlige administrative konsekvenser for de omfattede pensionsudbydere i form af omstillingsbyrder og løbende byrder.

Omstillingsbyrderne skyldes, at pensionsudbydernes it-systemer fremover skal kunne håndtere fordeling og beskatning af pensionsafkast på hver enkelt pensionstager, herunder sker der en grundlæggende ændring af beskatningsgrundlaget, idet det efter gældende regler er ejeren af pensionsformuen, fvs. pensionsudbyderen, der beskattes af denne. Denne ændring resulterer endvidere i en overgangsperiode, hvor pensionsudbyderne skal korrigere beskatningsgrundlaget for de enkelte pensionskonti for den del af tilskrivningen, der kommer fra allerede beskattede ufordelte bonusreserver. CKR vurderer, at dette ligeledes vil medføre store omstillingsbyrder.

De løbende byrder vil være en følge af omlægningen af beskatningsgrundlaget, idet pensionsudbydere herefter løbende skal opgøre beskatningsgrundlag samt indbetale skat for hver enkelt pensionstager. Dette vil efter CKR's vurdering betyde væsentlige løbende byrder på over 10.000 timer årligt på samfunds niveau.

Samlet er det således CKR's vurdering, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger til en forelæggelse for et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

"Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens

Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et virksomhedspanel. Forslaget bør derfor forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.”

CKR har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jakob Solmunde Michelsen

Fuldmægtig

Tlf. direkte 3330 7569

E-post jmi@eogs.dk

E&S benytter digital signatur på alle e-mails. Vil du vide mere om digital signatur - [læs her](#). Hvis du har problemer med en e-mail fra E&S - returnér venligst e-mail inkl. fejlbesked - [læs om de mest almindelige fejl](#). Undlad venligst at kryptere e-mails direkte til E&S medarbejdere, benyt i stedet eogs@eogs.dk - [Læs mere](#).

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K

e-mail: pskerh@skm.dk

16. august 2007
mbl/nea (X:\Faglig\HORSVAR\2007\H088-07.doc)

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love og lov om beskatning af visse pensionskapitaler mv.

Skatteministeriet har af 27. juni 2007 sendt ovennævnte udkast til lov i høring med anmodning om Foreningen af Statsautoriserede Revisorers bemærkninger.

FSR har følgende bemærkninger til forslag til lov om ændringer af pensionsbeskatningsloven samt en ny pensionsafkastbeskatningslov.

Generelle bemærkninger:

FSR beder Skatteministeriet erindre at lovene for fremtiden også skal kunne benyttes af udenlandske selskaber, der tilbyder pensionsordningerne til personer, der er underlagt dansk skattepligt. Det er derfor vigtigt at det i videst muligt omfang sikres, at samtlige regler anføres i lovens tekst og ikke kun i lovbemærkningerne, således at de udenlandske udbydere har bedre mulighed for at forstå lovene, til trods at det retssystem de er underlagt i det pågældende land, ikke i samme grad som i Danmark benytter sig af lovgivning gennem lovbemærkningerne. Nærmere kommentarer til dette findes i de mere specifikke kommentarer til udkast til lovændringerne.

Bemærkninger til Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

Ad § 1, nr. 14 (§ 12, stk.1, nr. 1, 4. pkt. - 8. pkt.)

Ordet "opsparingen" i 7. pkt. foreslås erstattet af "indeståendet på samtlige opsparinger i pensionsøjemed og rateopsparing".

Herved præciseres det, at al pensionsopsparing, dvs. både kapitalpension og ratepension i samme pengeinstitut, men ikke frie depoter, indgår i opgørelsen.

Hvis der med "opsparingen" alene menes indeståendet på samtlige kapitalpensioner i samme pengeinstitut, bør dette i stedet præciseres.

Til § 1, nr. 16 (ny § 15C, stk.2)

Efter forslaget til ny PBL § 15 C, stk.2, kan livsforsikringsselskaber mv. med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS anmode SKAT om at godkende forsikringsselskabet til at udbyde skattebegunstigede pensionsordninger efter PBL kapitel 1, når selskabet i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsikring, og nogle nærmere opregnede betingelser er opfyldt.

Ifølge § 15C, stk.2, nr. 2, skal livsforsikringsselskabet "opfylde de betingelser, som stilles til sådanne forsikringsselskaber mv. i kapitel 1".

Kravet nævnt i nr. 2 sammenholdt med bemærkningerne (lovforslagets s. 33) ser ud til at indebære, at en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab i udlandet skal opfylde betingelserne i PBL § 3 henholdsvis § 4. I forslaget til ændret PBL § 3 og § 4, stk.1, indsættes en ny nr. 3, der henviser til pensionskasser henholdsvis livsforsikringsselskaber, der har hjemsted i et land inden for EU/EØS og her har tilladelse til at drive pensionskasse- henholdsvis livsforsikringsvirksomhed, "jf. §§ 15C - 15D". Det forekommer uklart, hvad der menes med, at institutionerne skal opfylde betingelserne i PBL § 3 henholdsvis § 4, idet disse bestemmelser henviser tilbage til § 15C, som i øvrigt også stiller krav om, at forsikringsselskabet har tilladelse fra sit hjemland til at drive forsikringsvirksomhed.

Det bør derfor tydeliggøres, at henvisningerne i forslaget § 15C, stk.2, nr. 2, ikke indebærer, at et udenlandsk forsikringsselskab tillige skal opfylde de danske tilsynsmyndigheders krav til livsforsikringsselskaber og deres pensionsprodukter.

Tydeliggørelse bør kunne ske i §§ 3 - 4 ved at fjerne henvisningerne til §§ 15C - 15D, således at "cirkelhenvisninger" undgås.

Ad § 1, nr. 16 (ny § 15C, stk.3)

Ifølge § 15C, stk.3, 2. pkt., kan SKAT tilbagekalde godkendelsen også hos koncernforbundne pensionsinstitutioner.

Der er ikke i bemærkningerne angivet en nærmere begrundelse for, hvorfor det skulle være rimeligt eller nødvendigt at udstrække en tilbagekaldelse til pensionsinstitutioner, der fuldt ud overholder alle regler og forpligtelser. Det bør således f.eks. ikke vilkårligt komme pensionsopsparerne i et svensk pensionsinstitut til skade, hvis dets italienske søsterselskab ikke overholder forpligtelserne.

Ad § 1, nr. 16 (ny § 15D)

Er en pensionsordning godkendt som en skattebegunstiget pensionsordning efter forslaget til ny PBL § 15D, er alle udbetalinger skatte- eller afgiftspligtige, uanset om personen alene har opnået delvist fradrag i personens hjemland.

Et lille skattnedslag kan dermed medføre en høj skattebetaling. Det kan i konkrete tilfælde forekomme meget urimeligt.

Såfremt personen undlader at søge om godkendelse, omfattes pensionsordningen i stedet af PBL § 53A (medmindre betingelserne i PBL § 53B opfyldes).

I § 1, nr. 32, ændres PBL § 53A imidlertid, så udbetalinger fra pensionsordninger omfattet af PBL § 53A, stk.1, er indkomstskattepligtige, i det omfang de modsvarer af indbetalinger, som der har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet. Det betyder, at såfremt der i udlandet er indrømmet en minimal skattebegunstigelse for en indbetaling på en PBL § 53A ordning, bliver udbetalingen fuldt ud skattepligtig til Danmark. Det er tilfældet, selv om ordningen ikke på nogen måde søges godkendt som skattebegunstiget i Danmark. Det forekommer unødigt vidtgående, ligesom det lægger yderligere hindringer i vejen for midlertidig indstationering af medarbejdere. Der henvises til de uddybende kommentarer nedenfor i det generelle afsnit om udbetalinger.

Ad § 1, nr. 18 (PBL § 20, stk.4 og 5)

Efter den foreslåede PBL § 20, stk.4, er udbetalinger fra skattebegunstigede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratevise udbetalinger skattefrie, i det omfang de modsvarer af indbetalinger, som den pågældende kan godtgøre ikke er fradragsberettigede. Ifølge henvisningen til § 18, stk.2, og bemærkningerne (lovforslagets s. 46) gælder det ikke kapitalpensionsindbetalinger, der overstiger den årlige indskudsgrænse (kr. 43.100 i 2007). Det virker forkert at omtale overskydende kapitalpensionsudbetalinger i PBL § 20, idet § 20 udelukkende omfatter løbende og ratevise udbetalinger, men ikke udbetalinger fra kapitalpension.

Ad § 1, nr. 26 (§ 41)

I bemærkningerne (lovforslagets s. 50 ø.) synes der at mangle et "ikke". Der skal således formentlig stå: Det hindrer således *ikke* sammenlægningen til én ordning, at der for den ordning, der ikke er under udbetaling, er fastsat en udbetalingsperiode på eksempelvis 10 år eller 15 år, idet udbetalingsperioden kan ændres til 12 år, så længe udbetalingen ikke er påbegyndt.

Ad § 1, nr. 31 (§ 53A, stk.3)

I bemærkningerne (lovforslagets s. 54 m.) anføres det, at udbetaling af beløbet til dækning af skatten skal foretages senest året efter det år, hvori afkastet er optjent. Denne bemærkning synes at være lovgivning i bemærkningerne, da den savner hjemmel i lovteksten.

Ad § 1, nr. 32 (PBL § 53A, stk.5)

Udbetalinger omfattet af § 18, stk.2, bør ikke nævnes specifikt, idet de vil kunne risikere kun at blive beskattet med 75% af udbetalingen, jf. stk.5, 3. pkt. Henvisningen kan undgås ved at ændre systematikken og præcisere, at de særlige udbetalingsregler kun gælder for indbetalinger, der ikke har kunnet fradrages eller bortses fra pga. manglende subjektiv skattepligt til Danmark.

Ad § 10, stk.7

Nyaffattelsen af PBL § 53A, herunder beskatningen af udbetalinger, har virkning fra og med 1. januar 2009 for pensionsordninger, der er oprettet eller erhvervet den 18. februar 1992 eller senere. Skattefriheden for afkast i de gamle § 50 ordninger bevares således. Derimod er den gamle overgangsbestemmelse om bevarelse af skattefrihed for afkast ved arveovergang tilsyneladende gledet ud, jf. lov nr. 569 af 24. juni 1992 § 6, stk.1. Det bør derfor præciseres i § 10, stk.7, at nyaffattelsen af § 53A ikke har virkning for arv faldet den 18. februar 1992 eller senere af en forsikring oprettet før denne dato.

Generelt om udbetalinger

Den nye § 15C om pensionsordninger oprettet i EU/EØS lande, der er godkendt som danske afsnit I ordninger, indeholder en regel om beskatning ved udbetaling i § 15C, stk.4, hvorefter udbetalingerne beskattes, i det omfang personen har haft fradrag eller bortseelsesret ved opgørelsen af den danske skattepligtige indkomst (men tilsyneladende ikke den udenlandske).

Den nye § 15D indeholder ikke en udbetalingsregel, idet den i stedet er indsat i PBL § 53A, stk.5, hvorefter udbetalingerne beskattes, i det omfang personen har haft fradrag eller bortseelsesret ved opgørelsen af dansk eller udenlandsk skattepligtig indkomst.

Den nye § 20, stk.4, indeholder en generel udbetalingsregel, der som modstykke til de nævnte udbetalingsregler indrømmer skattefrihed for udbetalinger, der ikke har været helt eller delvist fradrags- eller bortseelsesberettigede her i landet eller i udlandet.

Tilsvarende bestemmelse er indsat i § 32, stk.1.

Den valgte fremgangsmåde virker efter FSRs opfattelse ustruktureret og åbner for fortolkningstvív. Der forekommer således en sammenblanding af afsnit I og afsnit II A ordninger, som gør det vanskeligt at henføre konkrete ordninger til den relevante bestemmelse. Følgende kan fremhæves:

- Det forekommer strukturelt forkert at indsætte en udbetalingsregel i § 53A, stk.5, som omfatter § 15D - ordninger, idet § 15D er en afsnit I ordning. Udbetalingsreglen bør derfor, som det er tilfældet for § 15C, fremgå som et stykke i § 15D.
- De særlige udbetalingsbestemmelser for § 15C og § 15D -ordninger bør henvise til de almindelige udbetalingsregler i § 20 og §§ 25 - 29C, således at det klart fremgår, at der gælder samme regler som for danske ordninger f.eks. ved udbetaling til de begunstigede efter død.
- En udtrykkelig skattefritagelse i § 20, stk.4, af den del af udbetalingerne, der modsvares af indbetalinger, som der ikke har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for her i landet eller i udlandet, synes uhensigtsmæssig.

Reglen bør i stedet fremgå af §§ 15C og 15D. Ved at placere reglen i § 20 kommer den også til at omfatte pensionsordninger oprettet i Danmark under afsnit I, hvor pensionsopspareren pga. midlertidig opgivelse af fuld dansk skattepligt ikke kan få gavn af fradragsretten i en periode. Disse ordninger henføres efter de gældende regler under § 53A. Bestemmelsen vil f.eks. også komme til at omfatte indbetalinger til ophørspension efter § 15A ud over maksimumsgrænsen og ikke fradragne beløb efter fradragsfordelingsreglerne i § 18, stk.7, sidste pkt., selv om et resterende beløb også fratrækkes ved afgiftsberegningen efter § 35.

Princippet om, at udbetalinger altid skal beskattes fuldt ud her i landet, når der er givet helt eller delvist fradrag her eller i udlandet, forekommer af flere grunde at være alt for vidtgående og indebærer en unødvendig skærpelse af beskatningen, som ikke kan begrundes i dommen fra EF-domstolen fra 30. januar 2007.

- EF-dommen involverer ikke lande uden for EU/EØS. Det forekommer derfor urimeligt, unødigt vidtgående og i modstrid med skattestoppet at indføre skat på udbetalingerne fra pensionsordninger i tredje lande, blot fordi en minimal del af indbetalingerne har været omfattet af en lokal skattebegunstigelse, eller pensionsopsparereren ikke kan løfte bevisbyrden for, at der ikke har været givet fradrag eller bortseelsesret for indbetalingerne. Når pensionsbeskatningen ikke er harmoniseret på globalt niveau, må manglende beskatning af tidligere foretagne fradrag i udlandet løses ved fraflytningsbeskatning i det relevante land.
- Princippet om, at der foreligger en formodning for, at der har været enten fradragsret eller bortseelsesret for alle indbetalinger, medmindre pensionsopsparereren kan dokumentere eller sandsynliggøre det modsatte, selv om indbetalingerne ligger langt tilbage i tid, er voldsomt belastende og vil føre til helt urimelige resultater f.eks. for personer, der flytter hertil fra udlandet som pensionister.

Generelt om vandrende arbejdstagere

Pensionsbeskatningssystemet er uhensigtsmæssigt for indstationerede arbejdstagere, der opholder sig midlertidigt i Danmark. Vi skal derfor foreslå, at der indsættes regler, hvorefter der ikke opkræves tilvækstbeskatning af pensionsordninger i hjemlandet, når arbejdstageren maksimalt opholder sig f.eks. 3 år i Danmark.

Generelt om kapitaltilvækst

Vi skal foreslå, at det både i loven og bemærkningerne præciseres, hvornår kapitaltilvæksten beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven, efter personskatteloven som kapitalindkomst eller er skattefrit.

Ifølge bemærkningerne til § 1, nr. 18, (lovforslagets s. 45) og § 1, nr. 23 (lovforslagets s. 47) bør den del af værditilvæksten på en ordning, som hidrører fra indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for, heller ikke medregnes i den skattepligtige indkomst, da der ikke er sket nogen skattebegunstigelse af indbetalingen. Det må bl.a. betyde, at afkastet af ikke skattebegünstigede indbetalinger, som udbetales skattefrit efter § 20, heller ikke undergives løbende afkastbeskatning. Herved åbnes der for placering af store indbetalinger f.eks. på en dansk ratepension efter midlertidig fraflytning og opgivelse af fuld dansk skattepligt uden afkastbeskatning, når personen vender hjem. Dette er næppe tilsigtet. Endvidere harmonerer det ikke f.eks. med den foreslåede § 53A, stk. 5, hvor der muligvis stadig skal ske tilvækstbeskatning efter PBL § 53A, stk.3.

Både § 20, stk.4, § 32, stk.1, og § 53A, stk.5, benytter dog udtrykket "udbetalinger, der *modsvares* af udbetalinger, som personen ----", selv om værditilvæksten på ikke skattebegunstigede indbetalinger tilsyneladende behandles forskelligt i de nævnte bestemmelser.

Generelt om henvisninger

Flere steder i loven anføres henvisninger til andre paragraffer i pensionsbeskatningsloven med angivelse af lov, f.eks. § 1, nr. 23, hvor der i § 32, stk.1, henvises til *pensionsbeskatningslovens* § 18, stk.2. Henvisninger til samme lovs paragraffer bør imidlertid være uden angivelse af lovnavn.

Bemærkninger til udkast til Lov ombeskatning af visse pensionskapitaler mv.

Indledningsvis henviser vi til FSRs høringssvar af 31. maj 2007 til den forrige udgave af lovudkastet. Vi har noteret os, at flere punkter herfra er medtaget i nærværende udgave.

I det følgende vil vi uddybe og tilføje bemærkninger vedrørende følgende forhold:

1. Generelle bemærkninger
2. De forskellige ordninger
3. Det skattepligtige afkast
4. Forskellige skattesatser
5. Afkast af egenkapitalen – pensionskasser
6. Negativ PAL-skat
7. Lempelse for udenlandske skatter
8. Skatteopkrævningen
9. Ikrafttræden og overgangsregler
10. Livsforsikringsselskaberne

1. Generelle bemærkninger

Det er FSRs opfattelse, at der på visse områder vil ske lovgivning gennem lovbemærkningerne, hvis lovforslaget vedtages i den foreliggende form. Som et eksempel herpå kan nævnes, at de skattepligtige indtægter er detaljeret omtalt i bemærkningerne, mens loven blot anvender begrebet " ... alt formueafkast ... ". FSR foreslår i den forbindelse at begrebet "formueafkast"

defineres nærmere for så vidt angår de forskellige ordninger, dvs. 1) individuelle ordninger (bankordninger), 2) ATP, LD mv. og 3) afkast af egenkapital.

Tilsvarende gælder, at det fremgår af lovens bemærkninger, at lempelse for udenlandske ikke-refunderbare udbytte-skatter mv. skal ske i pensionskassens egenkapital – hvilket efter FSRs opfattelse ikke fremgår af lovens tekst.

Begge de omtalte forhold uddybes i øvrigt senere.

Det er desuden FSRs opfattelse, at lovforslaget i flere tilfælde mangler omtale af, hvilke regler, der erstatter (evt. ophæver) de eksisterende regler i pensionsafkastbeskatningsloven. Det er således vanskeligt at vurdere effekten af lovforslaget. Følgende eksempel kan nævnes:

Efter de gældende regler er følgende former for afkast friholdt:

1. PAL § 2, stk. 3, nr. 7 – 10 (friholdelse af afkast af visse faste ejendomme)
2. PAL § 7 (friholdelsesbrøk)
3. PAL § 15 (afkast, der hidrører fra ordninger omfattet af PBL §§ 53 A og 53 B samt visse syge- ulykkesforsikringer og livsforsikringer)
4. PAL § 16 (livrenter uden ret til bonus)

Indledningsvis finder FSR det problematisk, at fritagelserne for afkast af visse faste ejendomme fjernes uden hverken forklaring eller compensation, særligt når henses til, at der gives compensation vedrørende delvis skattefrie indeksobligationer. En opgørelse over placeringen af de omhandlede ejendomme viser, at det i væsentligt omfang er de offentligt ansatte - sygeplejersker, sygehjælpere, portører, magistre m.fl., der rammes af en ophævelse af den hidtidige skattefritagelse.

Hvad angår spørgsmålet om skattefritaget afkast bemærkes i øvrigt, at pensionskasser, der skal medregne alle former for formueafkast og som får fradrag for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelser over for de pensionsberettigede omfattet af PBL § 1, stk. 1, jf. forslagens § 7, tilsyneladende ikke længere kan friholde afkast fra § 53 A og § 53 B-ordninger mv., jf. §§ 15 og 16 i den gældende PAL. Med lovforslagets nuværende udformning vil pensions-

kasserne derfor blive udsat for en skærpet beskatning i forhold til de gældende regler, jf. omtalen senere.

2. De forskellige ordninger

Som en konsekvens af, at der indføres fradrag for grænseoverskridende pensionsbidrag, overgår beskatningen af pensionsafkastet i livsforsikringsselskaber og pensionskasser fra institutniveau til individniveau, baseret på en lagerbeskatning.

FSR bemærker, at skattepligten kun påhviler personer, der er fuldt skattepligtige her til landet. Dette indebærer så vidt ses, at der ikke længere skal ske PAL-beskatning af afkast på ordninger, tilhørende personer, der vælger at ophæve skattepligten her til landet. I denne forbindelse skal FSR bede oplyst, hvilke dokumentationskrav der skal foreligge opfyldt, for at skattepligten kan anses ophørt, respektive indtrådt, med deraf følgende konsekvenser for PAL-skattepligten.

FSR noterer sig, at der ved siden af ordningen med individniveau sker en bevarelse af institutordningen for bl.a. ATP og LD. Hjælpe- og understøttelsesfonde skal fortsat behandles efter de hidtil gældende principper.

Lovforslaget medfører således, at der – ved siden af beskatning af egenkapitalen, jf. § 7 - overordnet vil gælde 3 forskellige ordninger for de pensionsberettigede – nemlig de individuelle pengeinstitutordninger, depotordninger og særordningerne for ATP m.fl.

Alle pensionskasser er efter lovforslagets § 4 omfattet af pligten til at opgøre depotregnskab for de pensionsberettigede. Specielt for så vidt angår de såkaldte tilsagnskasser, dvs. pensionskasser hvor medlemmerne har ret til en bestemt ydelse ved pensionering, f.eks. 60 % af lønnen ved pensionering, kan der efter FSRs opfattelse være tvivl om, hvorvidt depotordningen kan fungere under de beskrevne regler.

I tilsagnskasserne er medlemmernes pensionstilsagn ikke afhængig af årets afkast mv., men derimod af de forpligtelser (tilsagn), som kassen har påtaget sig. Er der f.eks. i årets løb sket betydelige lønstigninger hos medlemmerne, og kan de heraf flydende merforpligtelser ikke rummes inden for kassens resultat (årets afkast, indbetalinger mv.), udlignes de yderligere forpligtelser ved, at arbejdsgiveren indbetaler yderligere midler til dækning af forpligtelserne. Tilsagnskasser har således ikke for at kunne administrere pensionsordningerne behov for en

individualisering af pensionsforpligtelserne. Lovforslagets krav om depotregnskab vil derfor påføre de mange - ofte meget små - firmapensionskasser et betydeligt administrativt merarbejde.

FSR skal henstille til skatteministeriet at overveje, hvorvidt der eventuel skal indføres særregler for de omhandlede tilsagnskasser, eller om depotordningen kan modificeres, så den vil kunne fungere tilfredsstillende også for sådanne ordninger

3. Det skattepligtige afkast

Reglerne om opgørelse af det skattepligtige afkast er optaget i lovens kapitel 2 (Skattepligtigt afkast).

Formueafkast mv.

Det fremgår af § 3, at ordninger i penge- og kreditinstitutter skal medregne alt formuekast til beskatningsgrundlaget. Tilsvarende gælder for institutter, der undergives institutbeskatning (§ 6) samt pensionskasser m.fl. (§ 7). I § 8 er det specificeret, hvorledes der skal forholdes med fradrag for henholdsvis renteudgifter og udgifter til forvaltning.

Opgørelse af beskatningsgrundlaget fremgår af §§ 10 - 15. I § 11 udtales det, at beskatningsgrundlagene efter §§ 3, 6 og 7 opgøres efter principperne i §§ 12 - 15.

I lovteksten foretages ikke nærmere angivelse af, hvad der skal forstås ved "formueafkast".

Efter FSRs opfattelse bør begrebet "formueafkast" defineres nærmere, gerne ved en opstilling, for så vidt angår de forskellige ordninger, dvs. henholdsvis 1) individuelle ordninger (bankordninger), 2) ATP, LD mv. og 3) afkast af egenkapitalen.

Specielt hvad angår depotordninger kan man - i overensstemmelse med lovens navn - med fordel anvende ordet "Pensionsafkast" i stedet for de i loven anvendte begreber "det skattepligtige afkast" og "beskatningsgrundlaget", hvilket er reminiscenser fra den nugældende pensionsafkastbeskatningslov.

Ved overførsel af skattepligten til depotopgørelsen er der - for så vidt angår ordninger i pensionskasser og livsforsikringselskaber - tale om et afkast af et aftalebaseret krav mod selskabet

på en pensionsydelse – et pensionsafkast. Afkastet kan ikke nødvendigvis umiddelbart relateres til afkastet på de underliggende aktiver (pensionskassens aktiver).

Det bemærkes yderligere, at de udenlandske pensionsinstitutter, der fremadrettet skal administrere pensionsordninger inden for rammerne efter pensionsafkastbeskatningsloven, typisk mangler den fornødne baggrund for at fortolke begrebet "formueafkast" mv..

Det skal desuden tages i betragtning, at der i udlandet forekommer typer af investeringsaktiver, som klart afviger fra, hvad der kendes i Danmark. Dette gælder f.eks. for aktiver, der bedst kan karakteriseres som en "hybrid" mellem to eller flere typer af investeringsaktiver, som allerede kendes her i landet.

Ophævelse af skattefrihed for visse typer af formueafkast

Lovforslaget indebærer en ophævelse af de hidtidige former for skattefrit afkast – primært fast ejendom og afkast af indeksobligationer (og afkast fra indeksobligationsbaserede, udloddende investeringsforeninger, jf. PAL § 4.) Endelig ophæves den hidtil gældende PAL-skattefrihed for udbytter fra f.eks. et datterlivsforsikringselskab til et moderlivsforsikringselskab, jf. PAL § 4, stk. 5. Bestemmelsen, der skal forhindre en dobbeltbeskatning på institutionsniveau, er ikke længere relevant under det nye system.

For så vidt angår ophævelsen af skattefriheden for afkast af indeksobligationer (renter og indekstillaeg) foreslås det, at de pensionsberettigede skal have kompensation herfor, både for så vidt angår kurstabet som det indtægtstab, der vil opstå fremadrettet som følge af overgangen til beskatning.

FSR kan tilslutte sig, at der ydes de pensionsberettigede kompensation for de forventede tab, således som det er tilfældet for indeksobligationer. Det bør dog overvejes, om ikke indførelsen af kompensationsordningen i lovforslagets § 41 overflødig gør bestemmelsen i forslaget § 40.

For så vidt angår ophævelsen af skattefrihed for afkast af visse hidtil fritagne ejendomme foreslås der ingen kompensation. Begrundelsen for ophævelsen af skattefriheden for afkastet af visse former for *fast ejendom* er medtaget i afsnittet under de økonomiske konsekvenser af forslaget, hvor følgende anføres:

”Da pensionsafkastskatten som følge af dommen omlægges til individniveau, hvor skatten beregnes af det beløb, der tilskrives opsparerens depot, og ikke som hidtil af et afkast knyttet til et bestemt aktiv, vil de nuværende skattefritagelser for afkast af ejendomme ikke kunne opretholdes.”

Følgende formulering er anvendt vedrørende videreførelsen af 1982-saldoen i bemærkningerne til forslaget § 9:

”Bestemmelsen i lovforslagets § 9 er en videreførelse af den gældende bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 7 om det såkaldte overgangsfradrag. Bestemmelsen har dog måttet tilpasses de ændrede skattepligtsbestemmelser, der fremgår af lovforslagets § 1, hvorefter skattepligten vedrørende livsforsikrings- og pensionskasseordninger overføres fra livsforsikringsselskabet og pensionskassen til den enkelte forsikringstager eller pensionskassemedlem.”

FSR finder det uheldigt, at Skatteministeriet ikke nærmere begrunder hverken ophævelsen af fritagelsen eller den helt ubegrundede forskelsbehandling, der foreslås for indeksobligationer og fast ejendom. Det afsnit, der er medtaget i lovforslagets afsnit om de økonomiske konsekvenser, synes helt utilstrækkeligt. I relation til skattestoppet fremstår dette som en uomtalt skærpelse af beskatningen af de relevante pensionsordninger.

Desuden bemærkes, at fritagelsen hidtil er blevet respekteret på linie med respekten for fritagelsen af midler opsparet før 1982, der videreføres i nærværende lovforslag. De fritagne ejendomme er erhvervet under denne forudsætning og som tidligere set i forbindelse med diverse omlægninger af pensionsafkastbeskatningen har Folketinget konsekvent lagt dette til grund i lovgivningen.

Efter FSRs opfattelse er der ingen reel begrundelse for at undlade at give ejendomsinvestorerne kompensation – hverken administrative eller andre begrundelser, f.eks. burde der kunne findes en passende formel for at yde en sådan kompensation. Det er desuden påfaldende, at den samme ”begrundelse”, som refereret ovenfor, fører til modsatrettede resultater for så vidt angår de omhandlede ejendomme og 1982-saldoen.

FSR skal derfor henstille, at pensionskunderne ydes en kompensation, svarende til kompensationen for ophævelse af skattefritagelse af afkast af indeksobligationer.

Det kan i denne forbindelse overvejes, hvorvidt indbetaling af kompensation på den pensionsberettigedes depot er at foretrække frem for administration af særskilte konti.

Depotopgørelsen

Som FSR forstår reglerne, er det en forudsætning for beskatning af de pensionsberettigedes ordninger, at disse kan siges at have et depot. Afgrænsningen af de omfattede ordninger fremgår ikke med tilstrækkelig tydelighed, og FSR anbefaler, at det præciseres/eksemplificeres, hvilke ordninger der må anses at have et depot, alternativt anses for omfattet af PAL-skattepligten.

Det følger af lovudkastets § 4, stk. 1, at det skattepligtige afkast i det enkelte indkomstår opgøres som forskellen mellem på den ene side værdien af forsikringens depot ved indkomstårets udgangs korrigeret for forskellige poster og på den anden side forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse med tillæg af årets indbetalinger.

Som udgangspunkt udgør beskatningsgrundlaget overordnet den tilskrivning på ordningen, der kan henføres til en tilsikring af (garanteret) rente og rentebonus. Til forskel herfra medregnes ændringer i ufordelte kollektive bonusreserver ikke, og disse beskattes først, når de tilskrives den pensionsberettigedes depot.

Efter § 4, stk. 2, nr. 4) tillægges depotet (ultimo) betaling af omkostninger eller gebyrer ved den løbende administration af forsikringen eller genkøb af denne.

FSR skal bede ministeriet om at oplyse, hvordan bestemmelsen fortolkes i relation til gebyrer ved køb/salg af investeringsbeviser i Unit Link-ordninger.

Ifølge § 4, stk. 2, nr. 5) kan ultimodepotet nedsættes med en bonus, der kan henføres til andre kilder end merafkast af livsforsikringsselskabets mv. investeringsaktivitet i forhold til, hvad der er forudsat i det tekniske grundlag (rentebonus). Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at ultimodepotet kan nedsættes, hvis det kan dokumenteres, at bonus skyldes over-

skud på rente- og risikoelementerne. Desuden anføres, at dokumentation kan ske efter samme opdeling/beregning som ved den ansvarshavende aktuars beregning.

Ordet "kan" kan fortolkes som udtryk for, at forsikringsselskaberne også kan *undlade* at korrigere anden bonus end rentebonus. Skatteministeren bedes tages stilling til denne fortolkning.

Det er desuden FSRs opfattelse, at problematikken omkring den fornødne dokumentation bør uddybes, idet den eksisterende formulering åbner op for skattesager omkring forståelsen af dokumentationskravet. Selskaberne har klart behov for en tydeliggørelse af de kriterier, der skal være opfyldt, for at selskaberne har opfyldt dokumentationskravet. Kravet om klarhed kan efter FSRs opfattelse opnås gennem en uddybning af bemærkningerne til lovforslaget. Det bør efter FSRs opfattelse optages bemærkninger om, at kravet om dokumentation som udgangspunkt altid er opfyldt, når opdeling/beregning er sket efter samme opdeling som den aktuarmæssige – altså en slags bevisbyrde-regel. Under alle omstændigheder forudsætter FSR, at der meget hurtigt efter lovens vedtagelse udsendes en bekendtgørelse om, hvorledes dokumentationen kan opfyldes.

§ 53 A og § 53 B-ordninger mv.

Ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og B er ikke omfattet af skattepligten efter forslaget.

Som anført under de generelle bemærkninger, mangler der efter FSRs opfattelse en passus i § 7, stk. 2, om at pensionskasser har fradrag for den del af afkastet, der kan henføres til ordninger, omfattet af §§ 53 A og 53 B. Således som bestemmelsen er formuleret, vil pensionskasserne blive hårdere beskattet, end det er tilfældet efter de gældende regler. Tilsvarende gælder for afkast af gruppelebensordninger mv., jf. PAL § 15.

FSR skal henstille, at lovforslaget ændres, således at en skærpet beskatning undgås.

4. Forskellige skattesatser

Den nuværende skattesats på 15 % bevares som udgangspunkt. Dog indføres der en ekstraskat på 1,5 % for så vidt angår forsikringer med ret til rentebonus. Baggrunden for den særlige skattesats er i lovforslaget illustreret med eksempler.

FSR går i denne forbindelse ud fra, at kriteriet " ... forsikringer med ret til rentebonus ..." er tilstrækkeligt klart defineret – eksempelvis også for så vidt angår tilsagnskasserne. Hvis dette ikke er tilfældet, bør der ske en nærmere præcisering heraf.

5. Afkast af egenkapitalen - pensionskasser

Pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber skal fremadrettet beskattes af det afkast, der går til egenkapitalen.

Beskatningsgrundlaget opgøres i henhold til bemærkningerne ved først at medregne alle former for formueafkast og herefter at give fradrag for beløb, der hensættes til dækning af forpligtelserne for de pensionsforsikrede. Der henvises i den forbindelse til FSRs tidligere høringssvar af 31. maj 2007.

FSR lægger herved til grund, at fradrag for hensættelserne omfatter hensættelser såvel til fordelte som ufordelte reserver.

Desuden kan pensionskassen m.fl. fratække direkte udbetalinger fra investeringsafkastet og fra egenkapitalen, der overføres til de pensionsberettigede.

FSR skal anmode Skatteministeriet om, at præcisere, at egenkapitalens dækning af investeringstab på medlemmernes investeringsaktiver, som ikke kan dækkes af en eventuel kollektiv bonus eller bonuspotentiale på fripolicydelser, sidestilles med direkte udbetalinger fra egenkapitalen.

Pensionskassen m.fl. har efter det foreliggende udkast fortsat ikke fradrag for visse koncerninterne kurstab. På medlems-niveau (depotopgørelsen) skal alle renter dog medregnes, hvilket indebærer en asymmetrisk beskatning. Denne asymmetri i skattereglerne kan efter FSRs opfattelse udlignes ved, at der ved opgørelsen af det skattepligtige formuekast for egenkapitalen alene sker begrænsning med en forholdsmæssig andel, svarende til egenkapitalens resultat af de pågældende transaktioner.

6. Negativ PAL-skat

Efter lovforslagets § 16, stk. 2, skal negativ PAL-skat, beregnet med henholdsvis 15 % og 16,5 % fratrækkes i PAL-skat for begge ordninger. En pensionsberettiget med en kombineret

ordning kan modregne eksempelvis negativ PAL-skat for et markedsrelateret produkt i positiv PAL-skat for et garanteret produkt.

Af lovudkastet fremgår det, at det ikke er muligt at foretage modregning af negativ skat mellem egenkapital og de pensionsberettigede, ej heller mellem de pensionsberettigede indbyrdes.

FSR skal i denne forbindelse foreslå, at reglerne – på linie med de gældende regler - udformes på en sådan måde, at modregning af negativ PAL-skat kan ske på tværs af de forskellige beskatningsgrundlag – mellem egenkapital og de pensionsberettigede samt mellem de pensionsberettigede. Det kan i modsat fald frygtes, at PAL-aktiver i form af negativ PAL-skat fortales. For den anførte modregningsadgang mellem egenkapitalen og de pensionsberettigede taler også den kendsgerning, at hele afkastet ultimativt tilhører de pensionsberettigede.

Maksimeringsreglen

Såfremt der henstår negativ PAL-skat ved ophør af ordningen eller skattepligten, kan uudnyttet negativ PAL-skat udbetales til ordningen eller instituttet. Der kan dog højst udbetales et beløb, svarende til den skat, der er betalt for de 5 forudgående indkomstår.

Der kan efter FSRs opfattelse overordnet stilles spørgsmål ved, om der overhovedet bør gælde en maksimeringsregel, og – i bekræftende fald om en sådan regel bør være tidsbegrænset.

Efter FSRs opfattelse fremgår det ikke tilstrækkelig tydeligt, hvordan maksimeringen skal administreres i forhold til de forskellige grundlag. FSR skal derfor henstille, at det – som minimum - præciseres, at maksimering i tilfælde af ophør, beregnes på grundlag af den samlede PAL-skat for alle skattepligtige.

7. Lempelse for udenlandske kildeskatter

Credit for udenlandsk skat fastholdes efter lovforslaget for PAL-pligtige efter PAL § 1, stk. 1 såvel som efter stk. 2, idet lempelsen efter lovforslagets bemærkninger tilsyneladende kun skal gives i afkast fra egenkapitalen. Lempelse i selskabsskatten for de selskabsskattepligtige livsforsikringselskaber fremgår ikke af lovtekst eller bemærkninger, men må være en konsekvens af de almindelige regler for credit.

Efter FSRs opfattelse fremgår det ikke lovforslagets tekst, at lempelsen kun skal gives i afkast af egenkapitalen, og der synes i et vist omfang at være tale om lovgivning via lovmotiverne. FSR skal henstille, at det i loven og lovteksten præciseres, hvem der er berettiget til lempelse.

FSR skal desuden henstille, at der udarbejdes en række eksempler, der illustrerer effekten af lempelse efter de foreslåede regler.

FSR foreslår i denne forbindelse, at det bliver valgfrit for pensionskasser og livsforsikrings-selskaber at fordele lempelsen for udenlandske kildeskatter - på linje med gældende regler - forholdsmæssigt mellem de forskellige beskatningsgrundlag - egenkapital (inkl. selskabsskattepligtig indkomst for livsforsikrings-selskaber) og de enkelte pensionsordninger. Reglerne om lempelse for udenlandsk skat skal sikre, at de pensionsberettigede i alle tilfælde opnår lempelse i deres skat.

Baggrunden for ovennævnte forslag er, at det er vor opfattelse, at en lempelse, der kun sker via afkast af egenkapitalen kan medføre situationer, hvor den pensionsberettigede reelt dobbeltbeskattes af det udenlandske afkast, idet der ikke opnås lempelse for de udenlandske skatter. Der kan således være situationer, hvor der ikke kan opnås lempelse på grund af manglende skattegrundlag for egenkapitalen, herunder selskabsskattepligtig indkomst.

En dobbeltbeskatning indebærer en skærpelse af beskatningen i forhold til de gældende regler.

8. Skatteopkrævningen

Efter de gældende regler sker afregning med en foreløbig opgørelse pr. 15. december, og endelig afregning pr. medio juli i det efterfølgende år.

Efter lovforslagets § 20 skal PAL-skatten betales senest den 31. marts i det efterfølgende indkomstår. Samtidig skal pensionsinstituttet indsende en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget, den skattepligtige del heraf samt skatten for de enkelte pensionsordninger. Pensionsinstituttet skal således indeholde og afregne PAL-skat for såvel egenkapitalen som de pensionsberettigede.

Efter FSRs opfattelse er fristen den 31. marts for de nævnte betalinger meget kort. Regnskaberne for pensionsselskaberne skal godkendes på selskabernes generalforsamling, og i praksis

skal dette ske inden udgangen af april måned. Efter FSRs opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt, at betalingsfristen ligger forud for det tidspunkt, hvor generalforsamlingen skal være afholdt, og FSR foreslår, at fristen udskydes – i det mindste til den 30. april.

Overgangsordninger

Der indføres en overgangsordning for hidtil beskattede kollektivt bonuspotentiale og akkumuleret værdiregulering, som skal sikre mod dobbeltbeskatning ved tilskrivning til depotet. Det bør efter FSRs opfattelse i denne forbindelse overvejes, hvorvidt den akkumulerede værdiregulering skal forøges med elementer, der er modregnet i ydelsesreserven – eksempelvis fremtidigt administrationsoverskud.

FSR anmoder om, at det præciseres, at også arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsselskaber får adgang til at beregne PAL-aktiv af kollektivt bonuspotentiale pr. 31.12.2008, jf. PAL § 37.

9. Ikrafttræden og overgangsregler

De nye regler har virkning fra og med indkomståret 2009, dog 2008 for så vidt angår udenlandske ordninger.

Henset til, at institutterne m.fl. fremadrettet skal indrette edb-systemer m.v. efter de nye, komplicerede regler, bør ikrafttrædelsen efter FSRs opfattelse udskydes til 2010.

De foreslåede regler indebærer efter FSRs opfattelse omfattende ændringer af en lang række administrative processer, edb-systemer mv.

For pensionsinstitutterne og revisorerne medfører ændringerne et betydeligt merarbejde, som i øvrigt vanskeliggøres af, at der fremadrettet vil opstå en række fortolkningsspørgsmål, indtil der har dannet sig en administrativ praksis inden for de forskellige dele af loven.

På den anførte baggrund skal FSR henstille, at der umiddelbart efter lovens vedtagelse udsendes en detaljeret PAL-vejledning, som pensionsinstitutterne kan anvende som "manual" ved tilrettelæggelsen af edb-systemer mv.

FSR skal herved foreslå, at der allerede nu nedsættes et udvalg med repræsentanter fra branchen, revisorer m.fl., der i samarbejde med repræsentanter fra SKAT deltager, i udarbejdelsen af den nævnte PAL-vejledning.

Opmærksomheden henledes endvidere på, at udarbejdelse af revisorerklæringer i deres nuværende udformning vil indebære en betydelig arbejdsbyrde såvel for pensionskasserne og livsforsikringsselskaber, som for disses revisorer. FSR foreslår derfor, at Skatteministeriet i hvert fald i en overgangsperiode reducerer kravet til indholdet.

10. Livsforsikringsselskaberne

Efter FSRs opfattelse mangler der i lovforslagets generelle bemærkninger en sammenfatning af, hvilke virkninger lovforslaget vil få for livsforsikringsselskaberne, som fremadrettet ikke omfattes af PAL-skattepligten.

Det bør vel f.eks. nævnes, at livsforsikringsselskaberne ikke længere har fradrag for pensionsafkastskatten ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst, når det forudsættes, at PAL-udgiften også regnskabsmæssigt fratrækkes i depotet.

Også spørgsmålet om livsforsikringsselskabernes fremtidige behandling af lempelse for ikke-refunderbare udbytteskatter bør efter FSRs opfattelse kommenteres.

Endvidere bør den selskabsskattemæssige behandling af hensættelser til kollektivt bonuspotentiale tydeliggøres med et eksempel.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

John Bygholm
formand for skatteudvalget

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør